

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any X N.º 493

Setmana del 5 a l'11
de març del 1989

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

*"No et ve al cap més
que una paraula: No
tinc res, no us puc
donar res perquè sóc
pobre. I, en veritat, tu
ets pobre; pobre
d'amor, pobre de
bondat, pobre de
confiança en Déu,
pobre d'esperança
eterna."*

Sant Basili

El Papa analitzà el paper dels cristians enfront als models
econòmics, davant els membres de la "fundació Maritain"

L'economia està intrínsecament lligada a l'ètica

ROMA.— Acabats els seus exercicis espirituals, el papa Joan Pau II va rebre els membres del congrés de la "Fundació Maritain", als quals va dirigir un discurs de gran importància, tot destacant el paper dels cristians davant els models econòmics.

"Ens troben avui, digué el Papa, davant l'afirmació d'alguns models econòmics que, juntament amb innegables èxits, presenten al seu interior gèrmens perillosos de degeneració, tant a nivell individual dels països com a escala internacional. Signes evidents d'això és el creixement de les velles i noves pobres, l'augment de la diferència entre països rics i països pobres, la degradació de l'ambient. En aquesta situació —cridava l'atenció Joan Pau II—, en certs aspectes dramàtics, s'imposa als cristians, com a deure inderogable, la tasca d'exercir la solidaritat social i política, tot aportant les necessàries correccions als models de desenvolupament i no tenir com a única finalitat els beneficis d'alguns sinó que han de promoure el bé integral de la persona humana i de tota la humanitat. De fet, en una visió cristiana de les coses, l'economia, com qualsevol sector específic de l'acció humana, està intrínsecament lligada a l'ètica, que és la mesura universal de l'autèntic bé humà".

"Els diferents models de desenvolupament econòmic estan lligats a concepcions particulars de l'home, de les quals segueixen determinades normes de comportament. Tot sovint aquestes concepcions entren en conflicte amb la veritat de l'home, que l'Església custodia com un tresor preciós, donat per Jesús. I per això no pot callar. Així, davant d'afirmacions unilaterals de la centralitat dels guanys i de la total autonomia del poder empresarial, l'Església en la seva missió de servir els homes, recorda que "entre totes les criatures terrenes, només l'home és persona", subjecte conscient i lliure, i precisament per això, centre i vèrtex de tot allò que existeix a la terra.

"S'imposa als cristians, com a deure inderogable, la tasca d'exercir la solidaritat social i política, tot aportant les necessàries correccions als models de desenvolupament"

El nou Abat de Montserrat

MONTSERRAT.— La comunitat benedictina de Montserrat ha elegit el P. Sebastià Bardolet i Pujol com a nou Abat del monestir, després que el P. Abat Cassià M. Just, que ha exercit un llarg abadiat durant vint-i-dos anys, hagués demanat de ser rellevat d'aquesta missió. L'elecció va ser presidida pel P. Gilbert Jones, Abat President de la Congregació de Subiaco a què pertany el monestir de Montserrat.

El P. Sebastià Bardolet nasqué a Torelló (Osona) el 1934. Durant cinc anys formà part de l'Escolania del Santuari de Montserrat, i més endavant ingressà com a monjo al monestir on professà l'any 1954. El 1960 fou ordenat sacerdot.

Fets a Montserrat mateix els estudis eclesiàstics, es traslladà tres anys a Roma on, al Pontifici Institut de Música

Sacra, obtingué els títols de Mestre en Cant Gregorià i en Musicologia.

De retorn al monestir de Montserrat fou nomenat Director del Cor dels monjos i més tard Prefecte de l'Escolania, càrrec que exercí durant nou anys. Després d'un any de fer de secretari del P. Abat Cassià M. Just aquest el nomenà Prior seu, el maig de 1978, càrrec que exercia ac-

tualment.

El nou Abat prengué possessió del seu càrrec el dia 27 de febrer. Més endavant tindrà lloc la cerimònia de la seva benedicció abacial.

La Fundació Catalunya Cristiana, el setmanari "CATALUNYA CRISTIANA", i l'Associació d'Amics de C.C. es complauen en donar cordialment l'enhorabona al nou Abat.

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

PELEGRINATGE A **TERRA SANTA**

Del dia 15 al 22 de març

***Visitant tots els llocs bíblics,
de la Judea fins a la Galilea***

A la Judea - Jerusalem: Getsemaní,
Sant Sepulcre, Calvari, Cenacle, etc.
Betlem: Camp dels Pastors,
Gruta del Naixement, etc.
Ain-Karem. Jericó. Mar Morta.
Qumran. etc.

A la Galilea - Natzaret: Gruta de l'Encarnació,
casa de la Mare de Déu, etc.
Mont Tabor. Canà. Cafarnaüm.
Llac de Tiberíades. etc...

Basílica Sant Sepulcre

PRÒXIM PELEGRINATGE: PELS CAMINS DE L'ANTIC TESTAMENT

RUTA DE L'ÈXODE - El Caire, Sinaí i Jordània

del 27 d'abril al 7 de maig del 1989

DEMANEU EL PROGRAMA DETALLAT

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
CATALUNYA CRISTIANA

PER A INFORMACIÓ:
Plaça Urquinaona, 11 - 3ª A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18

EDITORIAL

Montserrat ha esdevingut, aquesta setmana, notícia de capçalera: l'abat Cassià M. Just deixa el seu ministeri abacial, per pròpia iniciativa, després de vint-i-dos anys —i quins anys!— de regir el nostre Monestir més popular i entranyable.

Feia temps que no ho era de notícia de primera plana Montserrat... Com els bons consellers, com els metges de família, com els guies discrets... Montserrat, al llarg de la nostra història, pren protagonisme quan les circumstàncies esdevenen difícils i s'endinsa en la quotidianitat fecunda de la vida monàstica quan reneix la normalitat. Dom Cassià Just ha acomplert amb eficàcia aquesta doble acció. Aquest és un moment adequat perquè li expressem la pública gratitud de l'Església catalana i de Catalunya tota per la virtut de l'acolliment i l'hospitalitat que en ell ha resplendit d'una manera tan generosa. Problemes familiars, problemes personals, problemes socials i de drets humans, problemes de supervivència de la nostra cultura... han trobat en l'abat de Montserrat comprensió, simpatia i una paraula orientadora.

En el relleu de l'abat Just

Durant aquest llarg període de temps, ha tingut lloc a l'Església l'aplicació del Concili Vaticà II. És veritat que les grans línies conciliars no han resultat difícils per a la comunitat montserratina que, en molts dels seus aspectes, les havia pressentides i àdhuc apuntades. Però això no treu que hagi estat necessari un matisat procés de reforma en qüestions tan importants per al Monestir com la litúrgia, en totes les seves manifestacions. Santuari popular i Monestir, Montserrat ha sabut agermanar l'exemplaritat litúrgica, que ha influït tota l'Església catalana, amb les formes tradicionals de la pietat mariana.

També en el període abacial de l'abat Just s'ha accelerat el procés de secularització del país, que ha tingut un difícil vessant ecle-

sial, i també monacal. El seny i la delicadesa de l'Abat s'hi han fet sempre presents. Montserrat continua essent un centre cultural de primera magnitud, amb els seus estudis i les seves publicacions de la Sagrada Escriptura i de la teologia, obert, encara, a la història, a la literatura, a l'art. Així, més enllà d'un concepte simplista de la suplenència, els monjos continuen fidels a la solidaritat humana que, fa un miler d'anys, ja empenyia l'abat Oliba a col·laborar, des de la fe i el treball, —ora et labora—, en el naixement de Catalunya.

En els últims deu anys, la progressiva normalització del país ha comportat la també normal concentració de l'Abat en la seva funció monacal. La seva exemplaritat culmina ara sol·licitant un relleu al qual no estava obligat: un exemple de senzillesa i relativització de la persona en funció de l'obra. Ben segur que aquesta decisió comportarà, amb l'arribada del nou abat, un nou progrés en la història gairebé mil·lenària —fallen només trenta-sis anys— del Monestir de Montserrat. Moltes gràcies, pare Cassià M. Just! Benvingut, pare Sebastià Bardolet!

Els bonsais s'han posat de moda. N'hi ha hagut prou amb saber que són el caprici de Felipe González perquè es multipliquin per tots els aparadors de les floristeries, perquè hom comenci a triar-los per les cases dels amics, als aparadors dels grans hotels. I jo —¿per què no dir-ho?— també començava a sentir "la temptació del bonsai". I fins em fa por que hi hauria caigut si els seus preus no m'haguessin convençut que és un luxe que de cap manera no puc ni dec permetre'm. Però m'encisava la idea de tenir a casa un bosc en miniatura, un d'aquests joiells de retorçament harmònics que em semblaven —de lluny estant— un miracle. Però l'altre dia vaig poder examinar-los de prop en uns grans magatzems. I vaig sentir quelcom molt semblant a l'espant: aquests arbres, que semblen tan bells, són exactament el cim de la crueltat. Les seves branques, tan boniques, estan materialment cobertes de fils, de filferros, sogalls, punxes, cadenes que emmanillen cada una de les seves branques, les amarren, les nuen, enllacen, lliguen, subjecten, traven, corden amb gafets, les condueixen per força, les encotillen, les esclavitzen, les obliguen a ser el contrari del que la seva naturalesa desitjaria, han estat reduïdes per una mena de jívans salvatges que, en nom d'una bellesa més gran, sotmeten la naturalesa de l'arbre a una diabòlica esclavitud. Sempre he entès que el jardiner ajudi l'ar-

bre sostenint amb perxells les seves branques pesades en excés o potser desviades. S'accepta com a normal que un arbre s'esporgui de les seves excrescències per tal que, la primavera següent, creixi millor i més vigorós. Però, ¿com acceptar una jardineria l'essència de la qual és anar contra la naturalesa de l'arbre, dominar-la, desviar-la, tòrcer-la, empetitir-la, per tal que resulti... més bonica? Si els arbres patissin —i els naturalistes diuen que sí—, ¿quins udols sortiran d'aquests aparadors plens de bonsais? Penso ara amb espant que pogués haver-hi un d'aquests arbres supermutilats a casa meua. I em pregunto si no se'ls podrà aplicar aquella terrible definició que dels homes donava Blas de Otero: "Àngels amb grans ales de cadenes." Les branques, que són les ales dels arbres, allò que els permet nodrir el somni de volar, convertides en una tanca de filferros esclavitzadors. Que cruel s'ha de ser per gaudir contemplant-los!

Però ara m'aturo per preguntar-me a mi mateix si el bonsai no serà un símbol de la nostra civilització i si el seu espant no serà un retrat en miniatura d'aquest món nostre ple d'homes-bonsai i de dones-bonsai.

Ja sé que la llibertat absoluta és un luxe que els homes no pos-

seirem mai en plenitud. Naixem amb cadenes. Ens lliguen els costums, les tradicions. Ens condiciona el grup social on naixem. Vivim en el benestar o la misèria dependent del continent en el qual venim a l'existència. Ens potencia i al mateix temps ens lliga la cultura que rebem. Depenem de la psicologia i fins i tot de la biologia heretada. Tots, sense percebre-ho, tenim les branques tenallades amb filferros. La democràcia —encara que en presumim molt— ens aporta, com a màxim, uns mil·límetres més de llibertat. Però, ¿fins on és lliure el qui pensa segons la informació que rep, la televisió que veu, el treball que la realitat imposa, els estils de vida que, tant si li plau com si no, ha de compartir?

Per això tota la vida de qualsevol home veritable no és altra cosa que un afany per anar guanyant centímetres de llibertat. I pobre d'aquell que ja es consideri lliure i descansi un sol instant en aquesta lluita per eixamplar-la i allargar-la! En realitat només Déu és lliure. I Ell també està lliurement encadenat pel seu propi amor. L'home, tot home, fins i tot els millors, sempre és un esclau que cerca com deixar de ser-ho. I fins i tot

s'esdevé que hi ha moltes persones que passen la vida parlant de llibertat i en realitat es dediquen a fabricar cadenes pels altres i per si mateixos.

Perquè —i això és el més greu—, les cadenes més opressores no són les que heretem o les que la societat ens imposa, sinó les que nosaltres mateixos fabriquem i ens col·loquem a les mans i a l'ànima. El món tendeix a multiplicar els homes-bonsai; però el que és astorador és que gairebé tots els homes es "bonsaitzen" a si mateixos. Quantes esclavitzacions en les ànimes! Quantes presons del cor i de la intel·ligència, els carcellers de les quals són els mateixos que es troben entre reixes!

Al bonsai l'entuben i retallen perquè sigui més bonic. I quants humans renuncien a trossos de l'ànima per aparentar una bellesa, per estar al dia, per sotmetre's al què diran! Veig davant el mirall milions de dones que creuen que maquillen el seu rostre, però en realitat estan fent de jardineres retalladores de si mateixes, convertint-se en testos-bonsai. Veig milions d'humans que no es realitzen com a humans perquè han de dedicar-se a guanyar diners, que mai no construeixen els veritables somnis que brollen del seu esperit perquè els sembla més important

tenir poder o aparentar. ¿Què pensarem d'una generació que tremola davant la idea de ser acusada de "conservadora" i que, en nom de certes progressies, està disposada a decapitar totes les normes morals que li brollen del fons de l'ànima? Hi ha massa homes-aparador en el món! I ben pocs fidels a la naturalesa del seu propi cor!

Com podrà produir així el món homes-arbres-gegants, boscos d'ànimes senceres, éssers realment desenvolupats? Ens queixem que la terra és plena d'"homes petits", de "dones enanes", i després resulta que en diem realització a l'art de ser volgars, quan no són les que emmanillen els nostres canells, sinó les que amarren l'ànima i el cor. Les presons més tancades són les de l'esperit més empetitit.

Si apliquéssim les nostres orelles al sòl del planeta Terra escoltaríem els udols d'aquesta selva-bonsai en què hem convertit nosaltres, els dictadors. Oh, si aquests udols ens empenyessin a enarborar pancartes demanant "llibertat", però les passegéssim, abans que pels carrers de les nostres ciutats, pels altres carrers de la nostra pròpia vida!

Deixeu-me que jo també comenci a fer-ho en aquestes línies per expressar no pas un odi als bonsais, sinó als seus fabricants, i més que als bonsais-arbres als bonsais-homes, aquesta maleïda planta que sembla haver-se posat de moda en el nostre temps.

Odio els bonsais

J.L. MARTÍN DESCALZO

RESPIR

EL MISTERI DE LA PERSONA

Solitud i silenci són descans per a l'ànima i alhora li són ànsia de companyia i de paraula. Companyia i paraula, que són goig de l'ànima, li són al mateix temps ànsies de solitud i de silenci. Aquestes frases marquen el vaivé necessari per a la construcció de la persona. Són com el respir, que té dos moviments. O com el bategar del cor, fet d'una contracció i una dilatació. És un misteri, la formació d'una persona: tothom es fa a partir d'ell mateix, però ningú no es pot fer sense comptar amb l'altre. Tornem a tenir solitud i companyia, silenci i paraula. Caldrà, tanmateix, vigilar que el silenci no sigui mutisme, que la paraula no es torni mai xerrameca, que la solitud no es converteixi en tancament, que la companyia no esdevingui en cap moment embarrassosa. Caldrà aplicar a tot això, adaptant-la, la dita d'un amic meu: Hem d'anar pel món amb el cor obert, no amb el cor descosit!

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Sots-directors:
Francesc Malgosa i Riera
Joan Carrera i Planas

Edita:
Fundació Catalunya Cristiana

Gerent:
Jaume Roigé i Torrentgenerós

Disseny:
Josep Samper i Aledo

Redacció, administració,
publicitat i fotocomposició:
Edifici de la Parròquia de la
M. de D. dels Àngels
C/ València, 244, 2on.
Tels.: 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
08007 Barcelona

Impressora: Publiagraf, S.A.L.
Ptge. Valeri Serra, 30
Tels.: 254 / 16 30 - 17 77
Barcelona
D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ America: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

Es «nous moviments» són encara objecte de reflexió i de debat. Ara, per exemple, amb motiu de la publicació de l'Exhortació Post-sinodal "Christifideles laici" ja hi ha qui s'ha apressat a manifestar que el Papa sembla indicar una clara preferència pels "cristians de la presència" més que no pas pels "cristians de la mediació" només pel fet que entre les condicions d'eclesialitat requerides a les associacions i moviments, hi figura la de "comprometre's en una presència en la societat humana". Tanmateix, a començaments d'estiu, el Consell Català de Moviments especialitzats, format per la JARC, JOBAC, JOC, MIJAC i MUEC organitzà unes jornades en les quals revisaren i repensaren la seva identitat des de les noves coordenades culturals i des de les aportacions dels "nous moviments". Em sembla magnífic, sobretot si es feren, com diuen, tenint en compte aquestes aportacions, encara que hom lamenta que no haguessin convidat també alguns dels seus interlocutors.

El perill és que ambdós tipus de moviments es vagin redefinint només en base a una oposició mútua, a un anar "en contra de". La mateixa expressió "nous moviments" pretén agrupar realitats molt diverses entre si, però amb el comú denominador de contraposar-se d'alguna manera als moviments "tradicionals". Així, alguns acostumen a alinear-los ideològicament. Els primers —se sent a dir— tot i que formularien coses necessàries i valuoses per a tots els cristians, estarien en realitat sota la sospita de servir la discutible causa del "restauracionisme" eclesial. Mentre que els segons, de línia veritablement engatjada i compromesa haurien protagonitzat i impulsat la reforma conciliar.

De fet, però, el moviment que motiva més immediatament una presa de posició —i a vegades crispació i tot— i que plana sobre l'horitzó concret de tota aquesta reflexió és, sens dubte, "Comunió i Alliberament". Probablement els altres "nous moviments" no mereixerien tanta atenció si no fos per l'aparició en escena d'aquest moviment d'origen italià que és el qui realment l'ha provocada. Les primeres trobades internacionals d'aquests "nous moviments" es realitzaren fins i tot a iniciativa d'aquest moviment.

A l'alineament ideològic abans citat, hi segueix l'apropiació de personalitats concretes. Al·ludint al context italià

"Rectificacions" en els moviments

MANEL VALLS i SERRA

s'invoquen per exemple, les figures d'Aldo Moro i de Pau VI com a exponents dels "catòlics de la mediació" i per contraposar-los als "catòlics de la presència", el principal avalador dels quals seria el Papa actual. Àdhuc s'arriba a afirmar que aquells havien fet les paus amb la modernitat i que havien assumit els valors de la democràcia, com si els anomenats "catòlics de la presència" fossin anti-moderns i enemics de la democràcia. Els qui així parlen ignoren, és clar, el progressiu interès que el mateix Moro, i no diguem Pau VI, prestaren, particularment al moviment "Comunió i Alliberament", el primer participant personalment en el Conveni Nacional "Nelle Università italiane per la liberazione", celebrat al Palatino de Milà el 31 de març del 1973 i que significà la presentació oficial del moviment. El segon, dient personalment al seu fundador: "Aquest és el camí just, camineu endavant".

Si he citat els amics de "Comunió i Alliberament" no és per cap afany propagandístic, sinó senzillament perquè crec que les simplificacions sempre són dolentes. Entre "catòlics de la presència" i "catòlics de la mediació" (una distinció, segons el meu criteri, massa intel·lectualista) es pretén massa sovint obrir una fossa que consagri la incomunicació i endureixi les posicions respectives. Massa fàcilment ambdues postures són empeses a apropiarse d'aspectes que, en definitiva, són o haurien de ser, patrimoni comú. Sobre els "nous moviments", el nº 109 de "Quaderns de Pastoral" en féu recentment unes "consideracions bonhomioses" que hom agraeix als seus autors que hagin estat escrites dees de "l'empatia, l'actitud re-

ceptiva que s'acosta a la simpatia" per bé que aquestes no vagin acompanyades com ells mateixos confessen, de "complicitat". En síntesi, més que germans serien "proïmes". Malgrat les seves bones intencions en alguns moments el lector no es sostreu tan fàcilment a la impressió que els fan seure —amablement, això sí— en el banquet dels acusats. L'important, però, és que dites "consideracions bonhomioses" es clouen humilment amb aquesta afirmació: "Fan aportacions que han de ser preses en consideració i que obliguen, segurament, a rectificacions oportunes". Em sembla una bona conclusió. La llàstima és que no les especifiquin. Potser perquè no estan encara del tot convençuts que s'hagin de realitzar...?

Hom hauria de preguntar-se, per què homes com Pau VI i Aldo Moro manifestaren un creixent interès per aquests nous plantejaments? I si m'és lícit de citar el meu cas personal, per què procedint d'un moviment especialitzat, les experiències viscudes aquests darrers anys —no pas gaire gratificants des del moment en què vaig començar a interessar-me per aquestes noves orientacions, i a gosar de proposar a partir d'elles possibles rectificacions— m'anaren distanciant progressivament, i no sense dolor, del moviment? Impaciència davant la secularitat? Rebuig de la modernitat? Recerca de seguretat? Enyorament de la cristiandat? Papisme? Integritisme? Fonamentalisme?... Hom se les ha sentit dir de totes. Què n'és de fàcil, però, simplificar les coses!

Crec que tant els moviments tradicionals com els "nous moviments" són importants per a l'Església i el món actuals. Cal avançar, com algú ha dit, cap a una tasca conjunta de tots els moviments. De tots. No es pot rebutjar de reconèixer allò que de bo existeix en l'altre i no és convenient defugir de reflexionar sobre els propis defectes.

Jo no he cregut mai que per combatre l'actual situació hom hagi d'anar a la recerca d'un "cristianisme de força". Com deia el teòleg De Lubac, el que cal és, en tot cas, de retornar al cristianisme la seva força en nosaltres. I això significa, sobretot, de recercar-lo tal com és en si mateix, en la seva puresa i autenticitat.

Una tal recerca, feta evidentment des d'una atenció cordial a la veu autoritzada del Magisteri de l'Església, sempre ens exigirà, a tots, rectificacions oportunes.

El 1905, el bisbe de Vic en Josep Torras i Bages escriu una pastoral titulada **L'elevació del poble o de la democràcia cristiana**, en la qual par-teix de "la perpètua reivindicació que ha fet l'Església a favor del poble, contra tota classe de preten-sions exclusivistes dels poderosos, dels rics i dels qui tenen el do-mini polític per exercir ells sols el govern". La democràcia cristiana exposa, així, la necessitat d'integrar els pobres i marginats dins la societat, per obra de l'Església i al marge de l'Estat. La finalitat del procés serà incorporar el conjunt

La democràcia cristiana en Torras i Bages

del poble en una totalitat aglutina-dora i integradora, entenen la so-cietat com una realitat orgànica, fonamentada en la consecució del be comú. Per això, sostindrà que "la democràcia cristiana no és un partit sinó que és humana".

La democràcia cristiana com-portarà, en conseqüència, el reco-neixement de la realitat natural i històrica dels pobles i dels ele-ments que han contribuït a llur

JOAN LL. PÉREZ-FRANCESC
Professor de Dret Constitucional

configuració, que pel que fa a Ca-talunya vol dir admetre la contri-bució del cristianisme. En aquest sentit, per a Torras, l'Església és la institució que millor pot "catapul-tar" tots els éssers humans vers la identificació amb els valors co-

munitaris.

Per tant, l'Església ha de dirigir el seu missatge a tot el poble i no exclusivament a un sector. Ara bé, els humils són els qui més neces-siten l'ajuda eclesial. Però en la tasca de l'elevació del poble, com un tot, sense rellevància de clas-ses socials, per dignificar la seva existència els cristians han d'es-merçar tots els esforços. És a dir, en el fons es tracta de lluitar per la

justícia social.

Avui en dia aquestes refle-xions poden tenir una vigència plena. Malgrat que són fruit d'una etapa històrica en la qual es co-mença a assumir el reformisme social de Lleó XIII, ens permeten copsar una sensibilització dels cristians per la qüestió social i per la participació política que ens sembla que encara no ha arribat a la plena realització. Per què ens costarà tant? Potser com va dir Rousseau, la democràcia és cosa de déus. O potser caldria recordar les paraules de sant Pau, quan afirma «l'amor no passarà mai».

ARA MATEIX

En una mateixa setmana se m'han barrejat dues impressions preocupants sobre un mateix tema: l'exercici de la política com a vocació de servei.

Va ser la conversa amb un jove cristià, ja arribat a una certa maduresa, la causa de la primera. Educad en el sentit del compromís i entrenat en la seva pràctica, semblava, en principi, que la política, a través del seu instrument bàsic, els partits, havia de ser el seu camp natural d'acció. Doncs bé, no ha estat així, de moment. Aquest jove està convençut, no pas per prejudicis sinó per experiència, que un home com ell no hi té res a fer. La substitució progressiva dels ideals pels interessos, les rivalitats personals disfressades de tendències polítiques, l'allunyament de les aspiracions populars reals, la manca de voluntat efectiva de transformació de la societat... són algunes de les tares més grosses dels partits, que m'esmenta. El més trist del que em comenta és que, a parer seu, les organitzacions juvenils dels partits reproduïxen, en petit i, per tant, amb l'afegit de la ridiculesa, els mateixos errors.

La meua actitud espontània és de reacció contra el desànim i la inhibició: cal ser-hi, malgrat tot. Però ell em replica fent-me veure la dificultat pràcticament insuperable de no resultar-hi absorbit... En tot cas, caldria treballar-hi en equip. D'altra banda, el sistema vigent de llistes tancades en les convocatòries

La cara lletja de la política

J. CARRERA PLANAS

electorals talla el camí de recórrer als electors per tal de marcar inflexions dins d'un mateix partit. La seva posició, malgrat aquest crítica dura, no és negativa. Molts com ell, em diu, són a la recerca de noves vies d'acció...

Algú podrà dir que es tracta d'una reacció subjectiva, sense més importància... Jo m'inclino a pensar, més aviat, que respon a una realitat preocupant. Qualsevol causa noble —una doctrina, una institució— no té per què inquietar-se quan li fan oposició els despreocupats i els frívols. Però cal que reflexionin, quan les objeccions els vénen de les persones reflexives i responsables.

L'altra impressió —aquesta compartida amb tot hom— m'ha vingut del trist debat que ens oferiren els nostres més destacats representants al Parla-

ment de Catalunya. Probablement, si s'hagués pogut fer una enquesta d'opinió, fiable i ràpida, s'hauria pogut comprovar que dels dos partits formalment enfrontats en l'hemicicle n'emergia un tercer agrupament de ciutadans en qual s'hi barrejaven gent d'un costat i de l'altre: els qui s'averonyien de l'espectacle; els qui respondrien, si alguna vegada se'ls demanava alguna cosa més que la papereta del vot, que el Parlament és per parlar del país i dels sistemes i de les pràctiques polítiques que es posen al seu servei, de la seva aplicació, de les correccions que cal introduir-hi. En canvi, per a dir-se certes coses, no cal un marc tan magnífic. La majoria dels aficionats a aquesta mena de polèmiques s'arreglen amb un simple taulell de bar... L'enquesta no s'ha fet, però aquesta, diguem-ne, tercera força és indubtable que existeix. I no cal afavorir-la.

El país necessita ciutadans capaços de restar crítics —i no per això tebis, tot el contrari— en les seves respectives opcions. Capaços de mantenir els partits al servei del país i, per tant, de no acompanyar els seus líders quan, en el viatge polític pel bé comú, s'embranquen en alguna excursió de facultativa d'interès privat. Tots els països la necessiten una força així. Però els més grans i poderosos es poden permetre, sense gaire perill, l'enjogassament i l'abús passatger. No així un país petit i nacionalment enca-ra irresolt.

CATALUNYA

Per evitar inundacions caldran 100.000 milions de pessetes

Uns 100.000 milions de pessetes s'haurien d'invertir a Catalunya en diferents obres d'infraestructura per prevenir possibles inundacions, segons el director general d'Obres Hidràuliques de la Generalitat, Francesc Vilaró. Aquestes obres s'haurien de realitzar a un ritme d'inversió d'almenys 6.000 milions anuals: una xifra que quadruplica els 1.500 milions destinats aquest any per la Junta d'Aigües de Catalunya a la infraestructura hidrològica bàsica.

El Parlament Balear dedica 8 milions per rebre Canal 33

Els pressupostos de la Comunitat Autònoma Balear per al 1989 han recollit una esmena del Grup Mixt al projecte del govern per la qual s'afegeixen vuit milions de

pessetes per rebre Canal 33 i augmentar l'oferta de TV3 i poder també rebre altres emissions radiofòniques a més de Catalunya Ràdio.

Maties Oliver, vice-president de l'Obra Cultural Balear i principal impulsor de Voltor, entitat destinatària de la partida dels pressupostos i propietària del repetidor d'Alfàbia, que permet la recepció de TV3, va manifestar que "aquest acord era molt important perquè manifesta el suport institucional en favor de Canal 33 i que dona compliment a la llei de normalització lingüística balear, que facilita la recepció de les emissions de televisions en llengua catalana".

L'acord del Parlament balear s'inclou dins d'un paquet d'accions per avançar en la normalització lingüística i amb altres iniciatives que constitueixen un valor de 15 milions de pessetes. Aquestes mesures havien estat proposades anteriorment per la mateixa Obra Cultural Balear a tots els grups parlamentaris.

Protesten contra la construcció del pantà de Rialb

Unes 300 persones tallaren el

trànsit durant dues hores en la carretera comarcal C-1313, en el terme municipal de Bassella (Alt Urgell) per protestar per la futura construcció de l'embassament de Rialb. Les seves obres podrien iniciar-se abans que acabi aquest any. Aquesta carretera uneix Lleida amb Puigcerdà i condueix a la Seu d'Urgell i Andorra. A la tarda, els manifestants tornaren a tallar la carretera, aquesta vegada durant mitja hora.

Els grups que s'oposen a la construcció del pantà van tallar la carretera a l'altura de Bassella i l'únic incident destacable que es va produir fou el protagonitzat per un cotxe ocupat per esquiadors que travessà la barrera formada pels manifestants duent una pancarta.

Els manifestants que iniciaren la protesta a les 3,15 hores, tenien la intenció de prosseguir les seves accions fins a les sis de la tarda, encara que varen obrir els accessos, en els quals s'havien format cues superiors als cinc quilòmetres, a la hora d'esmorzar. La manifestació havia estat convocada, entre d'altres organitzacions, per la Unió de Pagesos, Iniciativa per Catalunya, UGT i CC.OO.

Els opositors al pantà de Rialb consideren que aquesta aigua no farà cap falta per garantir el subministre del canal d'Urgell. Per

altra banda, creuen que la seguretat de l'embassament no està garantida pel fet que està localitzat sobre una falla sísmica.

ESPANYA

Malgrat d'augmentar la despesa en investigació encara no s'ha arribat al 50 per cent de la CE

Espanya destinarà a investigació més del 1,2 per cent del producte interior brut —PIB— l'any 1991, data que finalitzarà el Pla Nacional Quatrienal d'Investigació. Així ho va manifestar Javier Solana, ministre d'Educació i Ciència. Aquesta xifra, en canvi, voreja la meitat de la mitjana de despesa comunitària per a investigació que actualment es troba en el 2,1 per cent del PIB. El volum de la despesa en investigació en el nostre país fou de 250.000 milions de pessetes l'any 1987 i de 300.000 milions l'any 1988.

En les esmentades quantitats hi ha inclosa l'aportació pública de l'Administració —un 55 per cent i la privada, amb inclusió d'empreses del sector públic i del privat, establerta en el 45 per cent.

En els últims anys ha augmentat considerablement el percentatge nacional destinat a investigació. L'any 1982 hi havia el 0,45 per cent del PIB; l'any 1987 va pujar el 0,73 per cent i l'any 1988 ha estat del 0,85, segons una recent estimació de la secretaria general del Plan Nacional d'Investigació i Desenvolupament.

La OIT sol·licita informació sobre la higiene a les comissaries

L'Organització Internacional del Treball (OIT) s'informarà sobre les condicions de seguretat i higiene de les comissaries espanyoles, segons va informar a Barcelona el Sindicat Professional de Policia Uniformada, durant la clausura del seu tercer congrés nacional. Javier Tirado, el nou secretari general, va explicar que la OIT havia acceptat una denúncia formulada fa tres setmanes a aquesta organització per entendre que a la majoria de les comissaries espanyoles s'incomplix el conveni sobre seguretat i salut dels treballadors firmat per Espanya. Les irregularitats més freqüents són de neteja, llum, espai, taquilles o llocs apropiats per guardar l'ar-

mament. Al mateix temps va explicar que "el mateix vehicle policial no reuneix els requisits mínims perquè una persona condueixi durant vuit hores".

MÓN

Txecoslovàquia redueix l'exèrcit

Segons un comunicat oficial publicat per l'agència de premsa de Txecoslovàquia, el govern de Praga ha decidit una sensible reducció de les seves forces armades per al període 1989-1990. Aquesta reducció consistirà en una disminució del 15 per cent de les despeses militars, l'eliminació de 165 vehicles blindats i 51 avions de combat. També es preveu una reducció de 12.000 homes dels efectius de combat.

Els alemanys reclamen per Frankfurt la seu del banc central europeu

El president del Bundesbank (Banc central de la República Federal d'Alemanya), Karl Otto Poehl, va manifestar la seva satisfacció per l'evolució del debat en si de la Comunitat Europea sobre la creació d'una banca central europea i va reclamar per la ciutat de Frankfurt la seu central d'aquesta nova institució bancària paneuropea.

El president del Bundesbank, mentre rebia la medalla d'honor del municipi de Frankfurt, va assegurar a l'alcalde, Wolfram Brueck, que la institució que ell presideix està disposada a defensar la candidatura alemanya davant dels organismes europeus competents.

Malgrat aquestes manifestacions, Otto Poehl va matisar que "la discussió sobre l'emplaçament de la nova institució es preveu que serà molt difícil".

El Bundesbank, ubicat a Frankfurt, ja ha reservat un gran terreny urbà on es podia construir el banc central europeu. En aquest sentit, cal destacar que aquest novembre passat el consistori d'aquesta ciutat alemana va crear un grup de treball que té com a objectiu la defensa de la candidatura de Frankfurt com a seu central de l'entitat financera paneuropea. Altres ciutats que es preparen per participar en aquesta batalla són Brussel·les i Luxemburg.

C A R T E S

L'altra cara del paradís suec

La Sra. Katherin Kasun, presidenta de "Family Campaign Foundation" de Suècia, ha volgut fer conèixer "l'altra cara de la moneda" del paradís suec, d'un paradís en què els pobres no existeixen, els col·legis són gratuïts, la medicina també, no hi ha diferències socials i l'Estat ho proveeix tot (Suècia, recordem, és el país amb més càrrega fiscal del món. S'expressa així:

"No tenim estímul —diu la Sra. Kasun—; tant se val l'esforç perquè no incideix en els resultats.

No podem escollir per als nostres fills. En realitat no tenim responsabilitat sobre ells malgrat que volem assumir-la. Si un d'ells necessita cures especials, les mares no podem donar-los el nostre temps.

No hi ha raó suficient perquè una mare no treballi i es dediqui als seus fills, seria considerada un paràsit.

Els àpats familiars són gairebé inexistents. Els pares no tenen temps d'ocupar-se dels seus fills, parlar-los, explicar-los, escoltar-los, jugar o simplement donar-los la sensació de seguretat tan necessària per a ells.

Resultat: els nostres fills van pitjor. De cada quatre infants, un necessita psiquiàtre. I el nivell de suïcidis en infants menors de 16 anys és de 130 per any i va augmentant.

La culpa és nostra —conclou Katherin Kasun—. Hem volgut fer un Estat perfecte i ens trobem embolcallats per una teranyina, presos en les xarxes que hem fabricat. Ens manca la llibertat. Som esclaus de les lleis que nosaltres mateixos hem votat".

LUIS RIESGO MENGUEZ

La "quinzena" estació del Via-Crucis

Fa més d'un quart de segle que en un pelegrinatge a Montserrat fèrem el Via-Crucis seguint el que hi ha a la muntanya. Gran fou la meua sorpresa

quan el capellà que el dirigia, ja traspassat a l'altra vida, féu al·lusió a una quinzena estació sense la qual no tenien explicació les altres catorze: La Resurrecció del Senyor.

A Lourdes he tingut ocasió de comprovar que en els altres tres Via-Crucis que hi vaig veure, en tots hi havia la quinzena estació. En el de la muntanya, a la mateixa roca s'hi veu el sepulcre obert i el Redemptor triomfant, semblant al que hi ha en el Rosari de Montserrat. A l'església subterrània de Sant Pius X també hi ha el quadre modernista de la Resurrecció. Finalment, en el Via-Crucis que hi ha junt al riu, a l'altre cantó de la gruta i que acostumen a fer els malalts i impeditos, tampoc no hi manca la quinzena estació.

Fa poc temps vaig comentar-ho amb un bon amic i li vaig demanar si era capaç de fer la lletra d'aquesta quinzena estació, per afegir-la a les altres del formós cant "Per vostre passió sagrada...". Recentment m'ha fet saber el meu amic que ja tenia la lletra interessada. Com que em sembla adequada, em permeto divulgar-la tot seguit:

Jesucrist el tercer dia gloriós resuscità. Si seguim a Ell com Guia també ens ressuscitarà.

Acostant-se la Setmana Santa, crec que estaria bé que a la nostra terra també es generalitzés la introducció de la quinzena estació, ja que la Resurrecció de Jesús és la culminació de la seva Vida, Mort i Passió.

Acaba amb unes preguntes que poden ser contestades mitjançant CATALUNYA CRISTIANA: Qui va ser l'autor de la lletra del cant damunt dit que començà a cantar-se cap els anys vint? Hi tingué alguna part el Pare Vellet i la seva Obra d'Exercicis Parroquials?

JOSEP PONTS i VIVES

A la Srta. Sara M. Aixàs i Valls

Escric aquesta carta en resposta a la signada per Sara M. Aixàs i Valls en

la qual, exposa el seu punt de vista referent a la "Missa dels Joves" que tingué lloc, fins fa poc, a la parròquia de Santa Anna.

Crec que és el meu deure aclarir els punts, negatius, que aquesta senyoreta descriu en el seu escrit, motivada per haver estat exclosa aquesta Celebració a l'esmentada parròquia.

Jo, que en sóc feligresa, puc dir amb coneixement de causa, que no ha estat UNA persona de "confiança" a protestar, sinó que han estat DIVERSES a queixar-se, i d'altres, que se n'anaven a mitja Missa.

Voldria dir a aquesta senyoreta que no hi ha res en contra que els joves expressin la seva fe, ans al contrari: seria el goig i una alegria per a tots els rectors tenir un bon floret de nois i noies que participessin a les celebracions eucarístiques; ells són-els que han de recollir la torxa de la generació precedent, i s'hi han d'anar preparant i entrenant. El que no es pot consentir és que, dites celebracions no segueixin les normes dictades per l'Església, expressades en la Sagrada Litúrgia. Tot el que s'aparti de complir-les, és una greu rebel·lió i enfrontament amb l'Església, que és Mestre i és Mare, i ens va dictant els camins, inspirada per L'ESPERIT.

Joves que portin un autèntic cristianisme, que ens el facin viure, amb modernitat i renovació necessàries, però autoritzades, magnífic. Però tot el que sigui desenvolupar una labor desorientadora i negativa, no es pot tolerar, pel bé de l'Església i la de tots els cristians que la seguim i l'estimem, com a Institució creada pel mateix JESUCRIST, SENYOR NOSTRE.

UNA FELIGRESA DE SANTA ANNA

PRO EMPRESA

Gabinet jurídic-Gestoria Assessorament d'empreses Passeig de Gràcia, 73 pral. 2-B. Tel.: 215 82 65 08008 BARCELONA

SRA. DOLORS

Compra mobles antics i tota mena de objectes antics, pisos sencers

Paguem al comptat

Tel. 201 96 30

Muntaner, 190 08036

El cardenal Casaroli davant la Comissió de Drets Humans de l'ONU

Hi ha rebrots d'intolerància religiosa en el món

"La llibertat religiosa constitueix una pedra angular en l'edifici dels drets humans", va afirmar el cardenal Agostino Casaroli, citant unes paraules del papa Joan Pau II, davant la Comissió de Drets Humans de l'ONU, reunida a Ginebra la setmana del 20 al 25 de febrer.

cions Unides per a la defensa dels drets humans.

Pel que fa als treballs de l'esmentada Comissió, Casaroli assenyalà que alguns membres d'aquest fòrum havien mostrat el seu interès perquè se celebrés una convenció internacional. "En cas que es continuï amb aquesta idea —va dir— aquesta Convenció no hauria de referir-se exclusivament a l'eradicació de les manifestacions d'intolerància, sinó d'una manera més positiva, al reconeixement i al respecte de la llibertat de religió".

Textos internacionals

El Secretari d'Estat del Vaticà, davant la Comissió, condemnà les manifestacions d'intolerància religiosa que es registren actualment en diverses parts del món. En el discurs que va pronunciar davant la Comissió, el purpurat assenyalà que la llibertat religiosa és "fonamental" en l'àmbit dels drets de l'home i va dir que havia de "protegir-la" davant les demostracions "cada vegada més freqüents" d'intolerància religiosa.

Casaroli va participar com a convidat especial a la quarantacinquena sessió de l'esmentada Comissió, màxim òrgan de les Na-

El cardenal assenyalà que nombrosos textos internacionals havien enriquit en els últims temps la idea de la llibertat religiosa i va indicar que els principis que respecten els drets dels homes s'imposaven cada vegada més en les relacions internacionals. Entre aquests textos, Casaroli cità l'acta final de la Conferència de Seguretat i Cooperació a Europa (CSCE), firmat a Helsinki l'any 1975, el document redactat quan l'esmentada Conferència se celebrà a Madrid, del 1980 al 1983, i les recents conclusions de la reunió de

Casaroli: "Es important la denúncia de casos massa freqüents d'intolerància religiosa"

la CSCE de Viena.

"Aquest conjunt de textos —va dir— ha permès de consolidar almenys a Europa, una concepció de la llibertat de religió entesa com una veritable llibertat civil i social que pot i ha de ser exercida en qualsevol sistema polític".

Pel que fa a l'acta final de la CSCE de Viena, Casaroli va indicar que fou adoptada per 35 països europeus i destacà que s'hi respecta el lliure accés als llocs de culte i el dret de les comunitats a organitzar-se i administrar-se conforme a la seva estructura jeràrquica

i institucional. "Però el que és important —va agregar— és que permet verificar si els drets de l'home, entre els quals la llibertat religiosa, són totalment respectats".

També, va subratllar que l'acta final de Viena garanteix el dret a adquirir i utilitzar el material religiós necessari per practicar la religió, el dret a donar i rebre una educació religiosa, l'accés de les comunitats de creients als mitjans informatius i la possibilitat de mantenir contactes directes entre fidels i comunitats, en el territori nacional i a l'estranger.

Intolerància

"Es important —va afegir— la denúncia dels casos, massa freqüents, d'intolerància i és important també que els Estats es comprometin a aplicar una imparcialitat respectuosa en matèria de religió o de teologia, no per indiferència o hostilitat, sinó com a protectors dels drets de tots els ciutadans".

Pel que fa a això, el purpurat va insistir en la necessitat que tot home pugui lliurement seguir la veu de la seva consciència, practicar la religió escollida i professar públicament la seva fe.

Visitarà tretze ciutats de l'1 al 10 de juny

El Vaticà anuncia la visita del Papa a Escandinàvia

El Vaticà anuncia oficialment la visita que Joan Pau II efectuarà el juny als països de la península Escandinava, Islàndia i Dinamarca. El viatge tindrà lloc a l'1 al 10 de juny d'aquest any i comprèn en total, tretze ciutats. De l'1 al 3 de juny, el Papa estarà a Oslo, Trondheim i Tromsø (Noruega), del 3 al 4 a Reykjavik i Thingvellir (Islàndia) i del 4 al 6 a Helsinki i Turku (Finlàndia). Del 6 al 7 de juny, el Pontífex es desplaçarà des de Finlàndia a Dinamarca on visitarà la capital, Copenhague i Roskilde. La gira del Papa pel nord d'Europa conclourà a Suècia, del 8 al 10 a les ciutats d'Estocolm, Upsala, Vadstena i Linköping.

Després d'aquest viatge, un mes després del que efectuarà a quatre països africans (del 28 d'abril al 6 de maig), el Papa visitarà aquest any Santiago de Compostel·la (Espanya) del 19 al 20 d'agost, així com Indonèsia, Corea i Illa Maurici, el setembre.

Després d'aquesta visita, el Papa haurà visitat tots els països d'Europa menys els Estats Socialistes de l'Est (excepte Polònia), així com Grècia, Malta i Xipre.

AMICS DE MEDJUGORJE

PELEGRINATGE MARIÀ A
MEDJUGORJE (Iugoslàvia)

4-9 abril 1989

Informació i inscripcions:

UE ULTRAMAR EXPRESS

Departament Religios
Rambles, 109
08002 BARCELONA
Tel. 301 12 12

FILTRANT LA NOTÍCIA

Un paral·lelisme entre els governs vietnamita i espanyol

Segons informes confidencials que arriben a Roma via Hong-Kong, perquè un jove pugui accedir al sacerdoci al Vietnam, cal que pagui un preu estipulat pel govern. El seminarista, acabada la seva formació, presenta a les autoritats comunistes la preceptiva sol·licitud, que és estudiada i oportunament atorgada pel vist-i-plau de l'Administració, previ sempre el lliurament de 230.000 pessetes.

Per altra banda, el govern d'un Vietnam emporbit fins a extrems límits, mira de treure diners d'on sigui. Així, si un antic missioner vol tornar a la seva feligresia, podrà fer-ho quan importi una bomba de regar els camps de la zona, i unes religioses podran adquirir de nou el seu hospital expropiat si obtenen abans un stock considerable de medicaments o un equip d'instrumental complet pel quiròfan. Últimament el govern amb un gest d'apropament a l'Església catòlica ha autoritzat la versió de la Bíblia que podrà ser distribuïda al poble.

Aquestes actituds tan contradictòries han merescut distints comentaris. Un periodista italià, Francesco de Giano, pro-comunista, justifica la posició del govern vietnamita en el sentit que atès que l'Església és un poder fàctic "ha de contribuir, ni que sigui econòmicament, al procés d'aquell país". Inversament, un columnista francès que es confessa agnòstic, Jacques Mollat, considera un

xantatge per part del govern, ja que tot i que no valora la promoció social i cultural de l'Església, encara a més a més "li exigeix uns impostos per a la formació d'aquells seminaristes que gratuïtament es lliuraran després a aquesta tasca".

Finalment, l'Editorial d'una publicació polonesa comenta que "la posició ambigua del règim vietnamita es repeteix a Europa, àdhuc en governs que es proclamen democràtics". Pel que fa al nostre país no va del tot equivocada aquesta última opinió. Aquí, mentre es frivolitza la vocació sacerdotal i religiosa en pel·lícules que s'emeten per la televisió en hores de gran audiència, i mentre és difícil l'ensenyament religiós en els centres educatius oficials, el Ministre de Sanitat, en nom del govern de la nació, imposa una medalla d'honor al Superior General dels Germans de Sant Joan de Déu per la seva obra hospitalària exemplar, i el mateix President de l'executiu, Felipe González, fa unes declaracions altament elogioses per la tasca social i cultural que els missioners espanyols duen a cap en països hispanoamericans.

Cap comentarista no assenyalà, però, si l'actitud ambigua del règim comunista vietnamita el fa més proper a les democràcies europees, o si aquesta repetida actitud del govern socialista espanyol l'acosta als països tercermundistes com el Vietnam.

FRANCESC GAMISSANS

VATICÀ DIA A DIA

Del nostre corresponent

JOSEP APEL-LES SANTOLARIA

XXIII Jornada dels Mitjans de Comunicació Social

Amb motiu de la XXIII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que se celebrarà el proper 7 de maig sota el lema "La religió en els mass-media", el Sant Pare ha fet públic un missatge en el qual al·ludeix a la coincidència d'aquesta celebració amb el vint-i-cinquè aniversari de la fundació de la "Pontificia Comissió per a les Comunicacions Socials" que en aplicació de la Constitució "Pastor Bonus" sobre la reforma de la Curia romana, es transformarà en "Pontifici Consell".

Carta del Papa als bisbes dels Estats Units

El tema de la trobada que tindrà lloc del 8 a l'11 de març entre els bisbes dels Estats Units i el Papa és, segons la carta que Joan Pau II els ha adreçat el passat 23 de gener, "L'evangelització en el context de la cultura i societat dels Estats Units", amb particular atenció a la funció dels bisbes com a mestres de Fe".

En l'al·ludida carta insisteix el Papa en la necessitat d'una visió orgànica "i d'una renovació conforme al desig del Vaticà II".

Oficina pels empleats del Vaticà

Com ja s'anunciava en la Constitució apostòlica "Pastor Bonus", s'ha instituït "L'Oficina del treball de la Seu Apostòlica" per mitjà d'un "Motu proprio", al qual acompanya un estatut i que entrarà en vigor l'1 de març.

La competència d'aquesta Oficina (ULSA) s'estendrà al treball, en totes les seves formes, dels laics, sacerdots i religiosos, en els organismes de la Seu Apostòlica. S'espera que amb l'actuació de

l'ULSA es puguin solucionar els problemes econòmics o socials que plantejen els treballadors de la Santa Seu, que els últims temps han manifestat el seu descontent.

Edició del Codi amb les seves fonts

Acaba d'aparèixer l'edició del Codi del dret canònic amb les fonts i un índex alfabètic-analític que fa temps guardaven els estudiosos. L'edició conté no solament els canons del codi del 1917 que serviren de font, sinó també abundants referències al Concili Vaticà II i els seus successius documents aplicatius, així com la doctrina actual de l'Església.

Pels qui desitgen investigar els més remots orígens, hi ha una edició preparada al seu temps pel cardenal Gasparri, autor del Codi del 1917. Serà un instrument molt útil per a l'estudi d'un dret del qual Joan Pau II va dir que "Mai un codi s'havia proposat amb tant interès l'intentar inserir un Concili en la vida".

Cada any són venuts 3.000 infants al Brasil

RIO DE JANEIRO.— La policia federal brasilera acaba de llançar una ofensiva a tot el territori nacional per combatre el "tràfic" de menors. Són unes 3.000 les criatures venudes anualment a l'exterior. Estats Units, França, Itàlia i Israel són les nacions destinàries d'aquest comerç il·legal d'infants. Els traficants acostumen a cobrar 20.000 dòlars per cada noutat donat, que acostumen a ser segrestats als seus pares, i a vegades lliurats pels propis progenitors, per culpa del desesperat estat de misèria, en què subvien els pobladors dels suburbis urbans i gran part del peonatge camperol. Funcionen diverses bandes de traficants d'infants, perfectament

organitzades, integrades per empleats dels jutjats, per llevadores, metges, assistents socials i advocats. Segons la revista "Veja", la majoria dels infants venuts són blancs, d'ulls blaus i cabells rosos.

Accidents al Vaticà

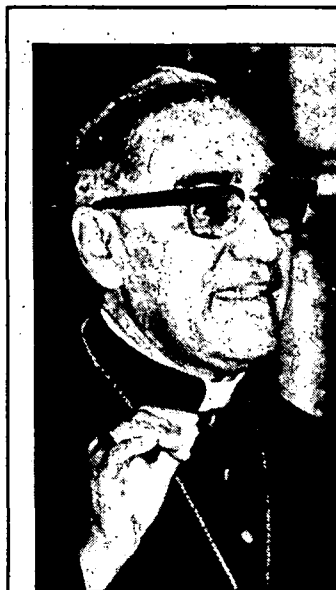
Un individu de parla anglesa, d'uns 30 anys, va intentar cremar la imatge de la Mare de Déu de Foligno que es conserva a la Pinacoteca Vaticana, quan va llançar contra aquesta preciosa imatge un termos amb líquid inflamable, al qual posteriorment va calar-hi foc. Afortunadament, els vigilants pogueren sufocar-lo sense que causés danys, i capturar l'autor.

Així mateix, en l'audiència general del 25 de gener, el Papa fou interromput en el seu discurs per un jove de parla anglesa que va afirmar ser Crist i que fou arrestat per la guàrdia suïssa quan va saltar la barrera de protecció.

França: trobada entre bisbes i teòlegs

Un col·loqui bisbes-teòlegs sobre el tema del pluralisme i de la laïcitat s'ha celebrat del 23 al 26 de gener prop d'Avinyó (França). Uns quinze bisbes de les regions Centre-est i Provença-mediterrània hi han participat així com també uns trenta teòlegs de la regió acadèmica de la Universitat de Lió. Aquestes trobades s'han celebrat cada dos anys des de l'any 1976. Les quals han estat volgudes, tant per l'Institut catòlic de Lió com pels bisbes, per aconseguir una millor concertació entre les instàncies diocesanes i universitàries.

Entrevistat per l'Agència APIC, monsenyor Gerard Defois rector de l'Institut Catòlic de Lió, ha evocat els grans trets d'aquesta trobada: "En un principi, hi ha

San Salvador: Es demana l'aclariment de l'assassinat de monsenyor Romero

L'arquebisbe de San Salvador, monsenyor Rivera i Damas, ha exigut llum i taquígrafs sobre els responsables de l'assassinat de monsenyor Oscar Romero, ocorregut el 24 de març del 1980. El Prelat, en la seva habitual homilia dels diumenges, ha dit: "Confiam que s'aclareixi aquest crim i es faci justícia". Aquesta petició, formulada el dia 15 de gener, tancava una protesta contra la decisió d'un tribunal de Miami que ha ordenat la posada en llibertat sota fiança de l'ex-capità salvadoreny Alvaro Saravia, sobre el qual pesa la denúncia d'estar implicat en l'assassinat de monsenyor Romero. A San Salvador es comenta que l'ultradretà partit "Aliança Republicana Nacionalista" (Arena) ha pressionat per aconseguir la posada en llibertat de Saravia.

una presa de consciència de les diferents formes de pluralisme en la societat contemporània, tot seguit, a partir d'aquí, una profunda reflexió sobre el tema de la laïcitat i una elaboració doctrinal per intentar de situar el lloc de l'Església en aquest context, tenint en compte la tradició, especialment a partir de Sant Pau".

Les relacions amb les altres religions, diu monsenyor Defois, "ha estat el centre de les nostres preocupacions". Evocant la col·labo-

ració bisbes-teòlegs, el rector de l'Institut Catòlic de Lió ha subratllat la diferència que hi ha entre la llibertat de recerca necessària al treball teològic per poder plantejar noves qüestions i per altra banda les necessitats pastorals. Aquesta diferència "afegeix, ha de ser preservada i al mateix temps s'ha de dir en el diàleg. Aquestes no són pas relacions de força sinó relacions de col·laboració ja que estem units per la mateixa comunió i per la mateixa fe".

El Papa ha nomenat el cardenal Giuseppe Caprio

Gran Mestre de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem

El papa Joan Pau II ha nomenat el cardenal Giuseppe Caprio, nou Gran Mestre de l'Orde Equestre del Sant Sepulcre de Jerusalem. El Papa, en la seva qualitat de Sobirà de l'Orde Equestre del Sant Sepulcre de Jerusalem l'ha posat al front de la gestió d'un Orde mil·lenari del qual formen part Reis i Prínceps, membres de la Noblesa europea i destacats professionals del món del pensament, les arts i les finances i que sostenen amb la seva generositat la presència de l'Església catòlica a Terra Santa, contribuint al desenvolupament de les obres socials i assistencials del Patriarcat Llatí de Jerusalem.

El cardenal Caprio va néixer a Lápido, província d'Avellino (Itàlia) l'any 1914. Va rebre l'ordenació sacerdotal l'any 1938 i entrà al servei diplomàtic de la Santa Seu, treballant en les Representacions Pontificies de Xina, Bèlgica i Vietnam. L'any 1959 Joan XXIII el va nomenar Internunci Apostòlic a Xina, amb seu a Formosa. El 14 d'octubre del 1961 el nomenà Arquebisbe titular d'Apollònia, i rebé la consagració episcopal el 17 de desembre del 1961, a Benevento, de mans del cardenal Agagianian. L'any 1967 Pau VI l'envià a l'Índia com a Pro-nunci Apostòlic. L'any 1969 presideix la Delegació de la Santa Seu en la II Conferència de les Nacions Unides per al Comerç i el Desenvolupament (UNCTAD), celebrada a Nova Delhi, i fou el mateix any cridat al Vaticà per ocupar el càrrec de Secretari de l'Administració del Pa-

trimoni de la Seu Apostòlica. Pau VI el nomenà Substitut de la Secretaria d'Estat l'any 1977 càrrec en el qual fou confirmat per Joan Pau I i per Joan Pau II.

Joan Pau II el va crear Cardenal en el Consistori del 30 de juny del 1979, assignant-li el títol diaconal de Santa Maria Auxiliadora "in via Tuscolana". El gener del 1981 el Papa el nomenà President de la Prefectura dels Afers Econòmics de la Santa Seu.

El cardenal Caprio és membre del Consell per als Afers Públics de l'Església i de les Sagrades Congregacions per als Bisbes, per a les Esglésies Orientals, l'Evangelització dels Pobles i les Causes dels Sants. També és Protodiaca de la Santa Església Romana. En aquest nou càrrec succeeix al cardenal Maximilià de Fürstenberg.

L'Orde del Sant Sepulcre està estès pels cinc continents i s'organitza per lloctinències. A Espanya, des del segle XII, hi ha tradicionalment dos Capítols Nobles, el de Castella i Lleó, amb seu a Madrid, el Lloctinent del qual és el Marquès de Casa Riera i el seu Gran Prior, el Cardenal Arquebisbe de Toledo i Príncep; i el d'Aragó, Catalunya i Balears, amb seu a Barcelona. El seu Lloctinent és el Comte de Sant Llorenç del Munt; el seu Gran Prior, l'Arquebisbe de Saragossa i el seu Gran Prior Coadjutor, el sacerdot de la nostra arxidiòcesi, mossèn Jordi Farré i Muro.

Parroquia de Santa Anna, de Barcelona, antic monestir dels canonges del Sant Sepulcre fundat pels anys 1141. Aquest cenobi fou la casa central de l'orde a Catalunya, i d'ella depenien els petits priorats del Sant Sepulcre d'Olèrdola, del Sant Sepulcre de Palera i de Sant Miquel de la Comanda.

Avui l'orde del Sant Sepulcre de Jerusalem es reuneix novament en aquest lloc, on mossèn Jordi Farré i Muro, vicari de la parroquia, és també Gran Prior Coadjutor del Capítol Noble d'Aragó, Catalunya i Balears de l'esmentada institució pontifícia, el Gran Mestre de la qual és el cardenal Giuseppe Caprio.

BARCELONA

Facultat de Teologia de Catalunya. Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya.— "DRETS HUMANS, AVUI". Taula Rodona. Participants: Joaquin Ruiz-Giménez, Catedràtic d'Universitat; Frederic Rahola, Síndic de Greuges; Eugeni Gay, Secretari General del Moviment Internacional de Juristes Catòlics; Joan Gomis, President de Justícia i Pau de Barcelona. Moderador: Josep M. Rovira i Belloso, Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya. **Dimecres, 8 de març**, a les 7 de la tarda. Saló d'Actes: Diputació, 231.

Centre Cristià d'Universitaris.— Vídeo-Fòrum, se celebrarà el proper divendres, **dia 10 de març**, a les 21 h. Dintre del cicle "Cinema i riure", es passarà la pel·lícula del director Willy Wilder, "El Guateque". c/ Villarroel, 8. Tel. 323 33 68.

Amics de l'Arca. Justícia i Pau. Fundació per la Pau.— Es complauen a convidar-vos a assistir a les Trobades-Conferències amb JEAN i HILDEGARD GOSS-MAYR, secretaris internacionals del Moviment Internacional de la Reconciliació. Dilluns, **6 de març**,

a les 8 del vespre, al Centre Cívic l'Artesà, de Gràcia (Trav. Sant Antoni, 6; Metro Fontana), "La revolució dels no-violents". Dimarts, **dia 7 de març**, a les 11 de matí, a la Facultat d'Informàtica UPC (Pau Gargallo, 5; Metro Palau Reial), "Objecció de consciència; desobediència civil i no-violència".

Teologia i Humanisme.— (PP. Dominics). Schola Catechística Bíblica. Les classes d'aquest mes de març, tindran lloc els dies 14, 15 i 16, a les 19,30 h. Professor: P. Gerardo Sánchez o.p. Tema: "L'Aliança i la Pasqua en el Nou Testament. Lectura de Textos".

Curs de Teologia. Dia 6: "Creació o evolucionisme? **Dia 20:** "L'home, vocació i dignitat". Hora: A les 20 h. Professors dominics. Informació i inscripció: Sala Penyafort, c/ Bailèn, 10. Tel. 246 33 00.

Exercicis Espirituals per a Matrimonis.— Des del **dia 7 de març, dimarts**, al **dia 10, divendres**, a l'església dels PP. Dominics, c/ Ausias March, 54, l'Obra d'Espiritualitat Conjugal ha organitzat uns Exercicis Espirituals per a tots els matrimonis que desitgin assistir-hi. Començaran a les 8 de la

nit amb la santa Missa i a continuació Conferència amb diàleg, a la Sala Penyafort, c/ Bailèn, 10. Tel. 246 33 00. L'assistència és lliure.

Les cases de colònies i la Fundació Torre de Palau.— Les parròquies de St. Cristòfor i del Sant Esperit, de Terrassa han signat un contracte amb la Fundació Torre de Palau, de Terrassa per tal que gestioni i administri les cases de colònies que tenen, respectivament, a St. Climent de la Selva (Solsonès) i Viladoms. Aquesta gestió comporta adequar les instal·lacions a la normativa vigent, establerta per la Generalitat, per tant adaptant-les i construint el que calgui, i tramitant i obtenint les subvencions o capitals que es necessitin. L'administració comporta donar a conèixer les esmentades cases, contractar els serveis amb els grups que les sol·liciten i vetllar pel bon ús i conservació. Se sap que la Fundació Torre de Palau ha ofert indistintament el seu servei per a tot Catalunya. Els interessats podreu adreçar-vos al telèfon: (93) 780 57 33.

Conferències Quaresmals per a senyores, a l'església de Crist Sacerdot.— Tindran lloc del **6 al 10 de**

març, de 5 a 6 de la tarda, donades per Mn. Jaume Armengol. Tema: "Siguem testimonis fidels de Crist". Se celebrarà l'Eucaristia cada dia a l'acabament de les conferències.

EKUMENE.— **JOVES!** l'obra Missionera Seglar, us ofereix: **Peregrinar a Santiago de Compostel·la**, a l'encontre amb el Papa, els dies 19 i 20 d'agost. **Formar part d'una Escola de Pregària.** Mirem al futur i Crist ens urgeix. Tel. 318 53 01.

Celebració en Cant Gregorià.— Diumenge, **dia 12**, V de Quaresma. A les 10,30 del matí, a l'església de St. Felip Neri (Plaça de St. Felip Neri, 5). Cada dijous, de 7,30 a 8,30 h. de la tarda, al mateix lloc, **assaig i aula de Cant Gregorià**, oberts a tothom.

Presentació del llibre "GERMÀ JESÚS".— El Consell Pastoral de la Parròquia de Corpus Christi es complau a convidar-vos a la presentació del llibre "GERMÀ JESÚS", de Mn. Manuel Tort, publicat per Editorial Claret. La presentació anirà a càrrec de l'Excm. i Rvdm. Mons. Lluís Martínez Sistach, Bisbe auxiliar de Barcelona, de Mn. Joaquim Martínez Roura, Delegat Diocesà de Mitjans de Comunicació i del mateix autor de l'obra. La senyora Montserrat Millà, rapsoide, llegirà una selecció dels articles del llibre. L'acte tindrà lloc a la Sala Corpus, c/ Bailèn, 175, a dos quarts de nou del vespre del **7 de març**.

Parròquia de Sant Carles Borromeo - c/ Sant Lluís, 89 - Conferències quaresmals.— Tindran lloc del **6 al 10 de març**, a 2/4 de 9 del vespre. Són a càrrec de mossèn Jaume Armengol, i versaran sobre el tema: "Actualitzem la nostra fe".

Schola Cantorum de Terrassa. DOMINICA LAETARE.— Invita a totes les enti-

tats i grups gregorianistes a la celebració de la Dominica Laetare, a les esglésies romàniques de Sant Pere de Terrassa, el diumenge, **dia 5 de març**. A dos quarts d'onze: Aplec dels cantaires i assaig de cants. A les onze: Celebració de l'"Estació Litúrgica": Benedicció de la rosa i Asperges - Processó de les Lletanies dels Sants - Santa Missa.

TARRAGONA

Exercicis Espirituals de Quaresma per a laics.— A l'església del CARME (PP. Carmelites), c/ de l'Assalt, 11, del **6 al 11 de març**. Predica el P. Enric Lasa c.d. prior dels Carmelites Descalços de València. A les 10 h. Laudes i Eucaristia amb homilia i a les 17,30 h. Vespres i Conferència. Som oberts a tothom. Organitza el Carmel Seglar i la Coordinadora Pastoral de la Comunitat Cristiana.

El diumenge, **dia 12**, sortida a Olesa de Montserrat per assistir a la "Passió"; a la tarda visita a la "Moreneta" i pregària de Vespres. Inscripcions a la porteria del Convent. Informació: tel. 23 73 12.

Trobada de Catequistes de l'Arxiprestat de Tarragona-Perifèria.— Diumenge, **12 de març**, de 10 a 14 del matí, a l'Escola de Formació Professional JOAN XXIII de BONAVISTA. Després de l'acolliment i salutació, els participants treballaran en un dels cinc tallers de metodologia activa aplicada a la Catequesi. La Trobada acabarà amb la celebració de l'Eucaristia, a la una, a l'església parroquial del barri, i amb un aperitiu.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

SRA. s'ofereix per a neteja de la llar, despaxt o tenir cura d'infants, dos matins a la setmana. Tel. 336 61 98 de 8 a 10 nit.

SOLTER desitja relacionar-se amb Srta. 40-50 anys catòlica, practicant. Fins matrimonials. Tel. (977) 23 64 61.

CASA colònies Oliola (La Noguera): Piscina, camp de futbol, bàsquet, ping-pong, calefacció, sala d'estar, sala tallers, jardí, terrassa. Preus econòmics. Tel. (93) 203 85 03. Nits (93) 240 37 89.

JOVE estudiant de Filologia catalana, 19 anys, s'ofereix per treballar a les tardes en una oficina, editorial, etc. Coneixements d'anglès: Hamline University Minnesota. E.U.A. Tel. 214 72 52.

BLANES Urb. Sant Daniel. Excel·lent torre gran, 13 milions. Tel. 215 77 72.

SENYOR 42 anys desitja casar-se. Escriu a José Luis Alonso. Granadella, 5 baixos. 08030 Barcelona.

NECESSITEM local lloguer 100-150 m². Tel. 420 47 14, matí i 253 04 62 tarda.

S'OFEREIX Sra. cuidadora o interina, tardes. Tel. 417 62 50 o 217 10 11.

Empresa dedicada a la fabricació de neules i derivats, necessita distribuïdor amb mitjans propis de transport, per cobrir la zona del Barcelonès i Baix Llobregat, molt introduït en el sector alimentari. Interessats dirigir-se enviant àmplies referències comercials i bancàries a: Ref. n° 444 "Catalunya Cristiana". València, 244. 08007-Barcelona.

ARRANJAMENT de faldilles, pantalons, vestits, cortines. Carme, 18. pral.

PER a granges-escoles o similars, finca 15 Ha. al Baix Camp, amb gran masia, aigua abundant, llum i telèfon, vora muntanya a 20 quilòmetres de Salou. Intermediaris abstenir-se. Tel. (977) 81 50 14.

NOIA 33 anys per a treballs secretaria amb molta experiència; màxima seriositat. Telèfon 258 86 40 de 8 a 10 nit.

ORGANISTA-CONCERTISTA amb amplíssim repertori nacional i internacional, busca promotor seriós amb treball internacional o nacional. Concerts a catedrals, esglésies. Disposat a treballar. Telèfon 339 15 82.

VENDES

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER (A.P.I.)** Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries Centre d'Educació especial Dedicat a disminuïts psíquics A partir dels setze anys Taller especialitzat Esmalt sobre metall-ceràmica Tapis i estora Cultura General Recuperació Física-Logopedia "CLUB-ESPLAI" Assessorament psiquiàtric i psicològic Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sinode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes Enquadernació de simil·pell - P.V.P. (amb IVA) 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM	
ADREÇA	
POBLACIÓ	Tel.
PREU LÍNIA	SETMANES
.....	125 pts.
.....	250 pts.
.....	375 pts.
.....	500 pts.
.....	625 pts.
.....	750 pts.
.....	875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

GIRONA

No arriben a mitja dotzena els nois que fan estudis eclesiàstics

Crida coratjosa als joves a ser capellans

GIRONA.— El Full Informatiu editat pel Seminari de Girona recorda que aquest any se celebrarà el Dia del Seminari el proper diumenge, 12 de març. El lema serà "Fan falta sacerdots per evangelitzar", lema que és especialment urgent al bisbat de Girona ja que en aquest moment no arriben a mitja dotzena els joves que estudien per capellà. Per això el Full Informatiu afirma que "en primer lloc serà necessari donar a conèixer la realitat del Seminari Interdiocesà estrenat aquest curs", situat a la ciutat de Barcelona i en el qual estudien els seminaristes de Girona, Vic, Urgell i Solsona. Per altra banda, el Full Informatiu afirma que "donada la falta de vocacions haurem de procurar fer una crida coratjosa als joves a ser capellans".

Com en anys anteriors, el Seminari enviarà materials de catequesi i propaganda referents a aquesta jornada a totes les parròquies, així com sobres per la col·lecta. Per últim el mateix Full informa sobre les gestions que s'estan fent per vendre l'edifici del Seminari Menor a la Universitat Autònoma de Barcelona que el vol utilitzar com a dependències i aules per les facultats de Filosofia i Lletres.

En aquest moment el senyor Bisbe ha encarregat a una comissió que faci una valoració de l'edifici i prepari els detalls referents a l'operació i els presenti als organismes diocesans pertinents.

Dispensa de dejuni i abstinència amb motiu d'un sopar gastronòmic

El rector de la parròquia de Santa Maria dels Turers, de Banyoles, mossèn Pere Font i Bosch, va concedir la dispensa de l'obligació de fer dejuni i abstinència el passat dimecres de Cendra a tots els participants en un sopar gastronòmic del Pla de l'Estany. Aquest sopar se celebrava per ter-

cer any consecutiu, però enguany coincidí amb el començament de la Quaresma, fet que no havien previst els organitzadors ni l'Ajuntament ni el Gremi d'Hostalers i Pastissers de Banyoles.

Llavors quan faltaven ja poques hores, un grup d'invitats s'adonà de la coincidència i va manifestar el seu recel a participar en un àpat en el qual se servia un total de trenta-cinc plats diferents, la majoria de carn. Davant d'aquesta denúncia els organitzadors acudiren al rector el qual els va resoldre el problema concedint l'esmentada dispensa d'acord amb les facultats que li confereix el cànon 1245. La mostra es va celebrar en un envelat muntat expressament a la plaça de les Rodes de la ciutat de Banyoles, de 20 metres

llicenciat mossèn Xavier Xutglà i Ruiz, fins fa poc Vicari General. El decret afirma que "en el transcurs del temps, l'Església ha creat i conservat un conjunt molt i variat dels béns immobles, mobles, documentals i bibliogràfics i altres objectes destinats al culte". I afegeix que "són testimonis de la fe de les comunitats cristianes que van produir-los i dels corrents culturals del moment, i que constitueixen el seu patrimoni cultural".

Per altra banda, el decret afirma que "d'acord amb el seu origen i destinació, aquest patrimoni cultural té el seu lloc propi en el culte, la catequesi i l'evangelització, finalitats prioritàries que no es poden perdre de vista". I diu que "atesa la seva importància per a la

Davant la jornada del 12 de març, Dia del Seminari, sota el lema "Fan falta sacerdots per evangelitzar", el de Girona apel·la a joves que vulguin servir Jesucrist en els homes

d'amplada per 48 de llarg. L'àpat fou amenitzat per una orquestra que després va tocar també uns ballables.

Alguns dels invitats havien retornat uns dies abans els tiquets que ja havien adquirit al preu de cinc mil pessetes, al·legant que era irreverent fer un gran sopar el mateix dia que l'Església destinava a dejuni i abstinència.

Es constitueix una delegació del patrimoni cultural

El bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, ha signat el decret de constitució d'una delegació per al patrimoni cultural de la diòcesi, que serà presidida pel

història i la cultura, cal facilitar-ne ordenadament l'accés per a l'estudi científic, artístic i per a l'ús cultural".

La finalitat, doncs, de la Delegació serà la de "protegir, conservar i promoure el patrimoni cultural de l'Església de Girona". A més, caldrà "fer que per raó del seu origen i caràcter religiós estigui en condicions de servir la fe, sigui en el culte o sigui com a mitjà catequètic, posant-lo al servei de la cultura, facilitant-ne la contemplació i l'estudi".

La Delegació estarà formada pels responsables del Patrimoni Documental (Arxius i Biblioteques), del Patrimoni immoble o arquitectònic, del Patrimoni dels museus, i per altres professionals.

M. CABALLÉ

Roses endega una campanya d'ajuda a Guinea-Conakry

ROSES.— La parròquia de Roses té actualment endegada una campanya de recollida de material per ajudar Guinea-Conakry. L'idea d'aquesta ajuda va sorgir de dues persones que durant anys varen viure en aquella ex-colònia francesa, de la qual, en varen haver de fugir a causa del seu règim polític i que darrerament hi han pogut tornar a entrar, i s'han adonat de les necessitats en què es troba. Una d'aquestes persones ja participa en una organització d'ajut que es porta a terme en la diòcesi francesa d'Estrasburg, la qual ja ha tramès un parell de contenidors plens. Aquesta ajuda la fan amb col·laboració amb el bisbat de Guinea-Conakry, el qual els tramet llistes del més necessari i dels llocs on més ho necessiten. Llavors durant uns mesos procuren recollir el que poden i quan es té el contenidor ple, l'envien a Marseilla i d'aquest port mediterrani, al seu lloc de destí.

Aquesta campanya que actualment porta a terme la parròquia de Roses, si bé es va encetar una mica d'amagat, als voltants de Nadal, amb motiu de la d'ajuda al necessitat, una vegada passades aquestes darreres festes, ha anat agafant força i consciència. Hi ha molta gent interessada que hi col·labora i ja hi ha gairebé una quarta part de contenidor recollit. Unes vint persones són les encarregades de la classificació del material per talles o classes, d'empaquetar-lo i posar-hi el seu lloc de destí, la qual cosa es fa en uns magatzems cedits desinteressadament per aquesta ajuda.

Per altra part també es molt important recollir no solament material sinó també diners per fer front a les despeses que portarà la tramesa del contenidor al seu destí. Després de la campanya de "Mans Unides" —que si bé es podria dir que ambdues campanyes tenen la mateixa finalitat com es l'ajuda al Tercer Món— la de la parròquia de Roses es solament a nivell local, encara que s'ha invitat a participar-hi altres parròquies properes, com Castelló d'Empúries, Palau Saverdera, Pau, etc. Els directius de la campanya ja s'han posat en contacte amb algunes companyies propietàries de vaixells que transporten mercaderia amb contenidors i que tenen el seu destí a Guinea-Conakry, per quan estigui ple poder-lo trametre a l'ex-colònia francesa. Però una de les preocupacions d'aquests organitzadors és que el contenidor arribi en perfectes condicions al seu destí, ja que en arribar-hi se'n fa càrrec el Bisbat que s'encarrega també de repartir-lo entre les missions i parròquies. S'ha pensat que una persona viatgi a Guinea-Conakry per donar fe de l'arribada del material.

La campanya té el seu cartell publicitari dibuixat per un conegut artista de Roses, a més d'un fulletó, que s'han repartit per tots els comerços locals. S'ha agafat amb molta simpatia aquesta campanya, que té per eslògan "GUINEA-CONAKRY ET NECESSITA, NO PASSIS DE LLARG". Entre el material que es pot donar hi ha vestits per totes les edats, roba de casa, com mantes, llençols, etc., calçat de tota mena, objectes de cuina, com elles, plates, cassoles, etc., estris de jardineria, com galledes, regadores, etc., plats, vasos, forquilles, etc. per menjador, higiene, com sabó de tota mena, raspalls, pasta dentífrica, material escolar, com llapis bolígrafs, etc., joguines didàctiques (no s'admeten les de caràcter bèl·lic). En el capítol d'esports es poden donar pilotes, bosses esportives i roba esportiva. En el capítol de dispensari, tota classe de material i medicaments; també tendes i llanternes per a camping, pintura, material per cosir, tota classe d'aliments envasats i amb data corrent de validesa, i altre material. Tot pot ser nou o usat, i en aquest darrer cas, net i en bon estat de conservació. Els donatius es recullen a la rectoria de la parròquia. També s'admeten els donatius econòmics per pagar el transport.

ENRIC BADOSA

Col·labora-hi

Per ajudar de veritat contra la fam en el món.

Rbla. de Catalunya, 32, 1r, 1.^a
Tel. 318 08 87. 08007 Barcelona.

Si vols fer-te Soci Col·laborador o bé vols rebre més informació, omple aquesta butlleta i envia'ns-la.

Vull fer-me soci ☐ Vull rebre més informació ☐

Nom _____ Cognoms _____

Adreça _____ Tel. _____

D.P. _____ Població _____

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

FEU TAMBÉ ELS VOSTRES DONATIS A LES NOSTRES DELEGACIONS O A TOTES LES CAIXES D'ESTALVI CATALANES

"Paraules dures que s'han de dir", Carta pastoral del bisbe Joan amb motiu de la Quaresma

"També cal sacrifici per ser feliç"

LA SEU D'URGELL.— El punt de partida de l'escrit pastoral és la crisi actual que afecta la vida ascètica, i el culte de l'hedonisme que només dóna sentit a l'esforç quan serveix per a la pròpia promoció i el treball. Naturalment, avui també costa de comprendre el valor de les mortificacions tradicionals: els cilicis, les disciplines, el caminar a peu nu, etc.

Per a reeixir en la vida, però, cal sacrifici

"Per créixer i perfeccionar-se, per ajudar els altres, escriu el Bisbe, és necessari un control del cos i de l'esperit". A continuació enumera alguns mètodes d'autodomini que l'home d'avui ha descobert

i admira: el loga, el Zen, etc. També hi inclou l'admiració que alguns senten per la frugalitat de la vida, el domini de les passions, la custòdia dels sentits, el silenci, la posició correcta del cos, la llum, l'entorn... Tots els mètodes esmentats "el cristià els pot practicar sense arribar a la negació de la pròpia personalitat —la vacuïtat—, sinó per practicar la humilitat i facilitar la unió amb Déu".

moderació en el menjar i el vestir, la resistència al fred i a la calor, la responsabilitat en el compliment del propi treball, la disciplina en els gustos, etc. "Podem deixar, certament, els antics cilicis i disciplines; no es pot, però, créixer i madurar com a persona, no es pot avançar en la vida de fe sense mortificació dels sentits i un control de les relacions afectives".

la carta pastoral exhortant els fidels a la "conversió espiritual" i recordant que Jesús només patint va entrar a la seva glòria.

Un grup ben estructurat de lectors a Agramunt

D'altra banda, a Agramunt saben fer coses dolces —com els torrons d'avellana i mel i la xocolata— i celebracions ben dignes, sobretot al temple parroquial. Un grup ben estructurat de 34 lectors proclama la Paraula de Déu i solemnitza així la litúrgia parroquial. Domènec Vilalta, per iniciativa del Consell Pastoral de la parròquia, ha organitzat el grup de lectors i coordina, mitjançant un calendari establert, la seva participació al culte. D'aquesta forma el servei, que ja fa molts anys alguns laics ofereixen, actualment està més ben preparat i té més qualitat en l'ordre de les celebracions.

El grup està format per 34 lectors de diferents professions i edats, que oscil·len dels 15 als 80 anys. La revista local "Sió" comenta: "La varietat de lectors de totes les edats i professions aconseguix que les celebracions religioses siguin cosa de tots i no tan sols d'una minoria, que és la impressió que es dóna quan són pocs i sempre els mateixos els que llegeixen".

A. MIRABET

Sacrifici per ser solidari i evitar el consumisme

La solidaritat exigeix donar part del propi temps i dels propis diners als que sofreixen. També l'escrit pastoral del bisbe Joan apunta altres motius per practicar una ascètica voluntària com evitar de caure en el cercle viciós del consumtreball-consum, o com l'ecologisme o la relació respectuosa amb la naturalesa... I explica l'exemple d'una dona que fa poc visitava a l'hospital: "En la visita que el dia de Cap d'Any vaig fer als malalts de l'Hospital vaig felicitar una mare que havia tingut el setè fill. Molts pares no volen fills per viure ells més tranquils, o col·locar els que tenen el més amunt possible. Així és despoblant el nostre país i en vindran mals molt greus. SÓN PARAULES DURES AQUESTES, si voleu, PERÒ S'HAN DE DIR". Acaba

La lluita i l'esforç són necessaris en la vida, que es presenta com una lluita entre el bé i el mal, entre la llum i les tenebres. Tota la vida comporta renúncies perquè s'imposa una escala de valors que exigeix una tria. La renúncia per al cristià "és una prova d'estima als valors de l'esperit, una exigència de la caritat, una forma de penitència pels nostres pecats i una manera de participar en la Passió de Crist", llegim a l'escrit pastoral.

Avui no es troba sentit al sacrifici, més aviat les persones són sensibles als propis drets, a la promoció individual i social, a l'enriquiment que ve d'una imaginació i una acció alliberades, a trobar satisfaccions sense límit.

La felicitat i la maduració d'una persona, però, exigeix sacrifici. I enumera els principals esforços que ha de fer la persona per madurar: la disciplina del cos i de l'esperit, la

FETS I CRITERIS

Entorn al dret de vaga

Fa un mes escrivia un article sobre la vaga general del 14-D i m'inclinava a pensar que aquesta era una manifestació d'una crisi social molt ampla originada per l'accentuada "eufòria econòmica" d'aquests últims anys.

En la conclusió de les meves reflexions expressava "que seria molt lamentable que s'endurissin les posicions —entre Govern i Sindicats— i no s'acceptés una actitud lleial i realista de negociació en bé de tots els ciutadans".

Tristament s'han trencat el diàleg i la negociació. Amb tot, al final del "debate de la nació" s'arribà a acceptar per part dels partits, exceptuant un d'ells, que es prepari una llei sobre la vaga.

En una societat democràtica i pluralista els conflictes socials fan part de l'economia de mercat i del mateix progrés econòmic d'un país. Acceptar aquest fet com a part de la fenomenologia de la societat actual no vol dir pas acceptar els conflictes socials per la via de la violència.

El dret a la vaga presenta unes característiques molt especials, comparat amb els altres drets de la persona humana. El dret de vaga suposa una prova de força i no pas harmonitzar els drets, sinó que la vaga té precisament com a objectiu directe fer pressió sobre els empresaris per obtenir unes determinades reivindicacions dels treballadors.

Donada la complexitat de la vida social i les conseqüències tan amples d'una vaga, aquesta hauria de ser sempre el mitjà extrem, és a dir, quan s'haguessin esgotat tots els altres mitjans de negociació.

Quan la vaga es mou a nivell d'una determinada empresa o de les empreses de tot un sector aleshores és més fàcil mesurar les reivindicacions i jutjar la deguda proporció entre la pressió, les pèrdues que s'ocasionen i la millora econòmica i social que pot obtenir-se.

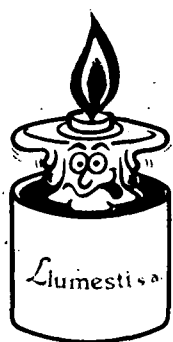
Quan una vaga afecta els serveis públics presenta una situació més complexa i més difícil de justificar. Si es tracta d'una vaga general, aquesta té unes repercussions polítiques directes i es converteix en una prova de força dels Sindicats en front del Govern.

Les reivindicacions sindicals no s'han de convertir en una mena "d'egoisme de grup o de classe"; però els Sindicats han d'intentar corregir els defectes del sistema de propietat dels mitjans de producció o de la seva gestió i del seu ús.

En aquest sentit l'acció dels Sindicats pot entrar en el camp de la "política" per fer sentir la seva veu respecte de la política econòmica del Govern. El que no han de fer els Sindicats és lluitar pel poder polític perquè això correspon als partits polítics.

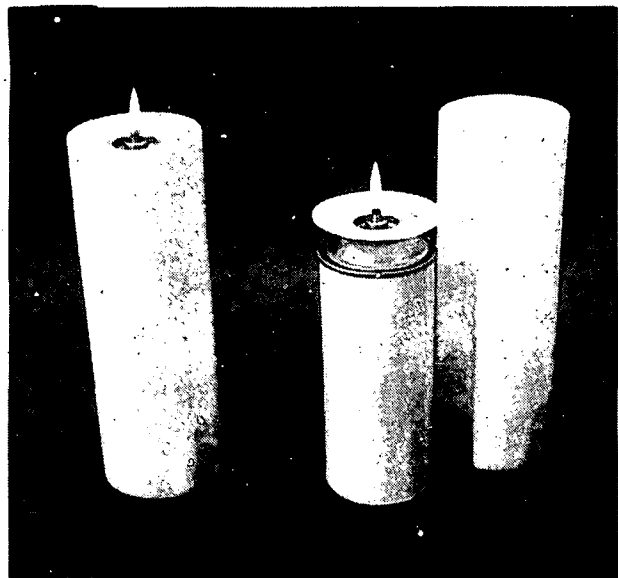
És una cosa objectivament bona que ara el Govern plantegi una llei que reguli el dret a la vaga perquè aquesta no quedi simplement a l'arbitri dels Sindicats. D'altra banda, la intervenció del Govern tampoc no pot quedar indefinida i il·limitada de tal manera que, a la pràctica, anul·li qualsevulla acció dels Sindicats.

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Llumesti s.a.

**CIRIS DE PARAFINA O
CERA LÍQUIDA**

Aquests són els nous ciris de LLUMESTI, S.A. Una novetat en il·luminació amb tots els avantatges. Disponibles en diversos diàmetres i mides. Consulti el seu distribuïdor.

Aquests ciris duren encesos unes 120 hores cremant netament, sense sutge, gotes, taques ni deixalles i evitant tots els treballs de neteja que necessita un ciri convencional.

La funda exterior, en plàstic de primera qualitat, manté durant tot el temps el seu impecable aspecte.

L'únic manteniment consisteix a canviar el cartutx de cera líquida combustible una vegada acabat.

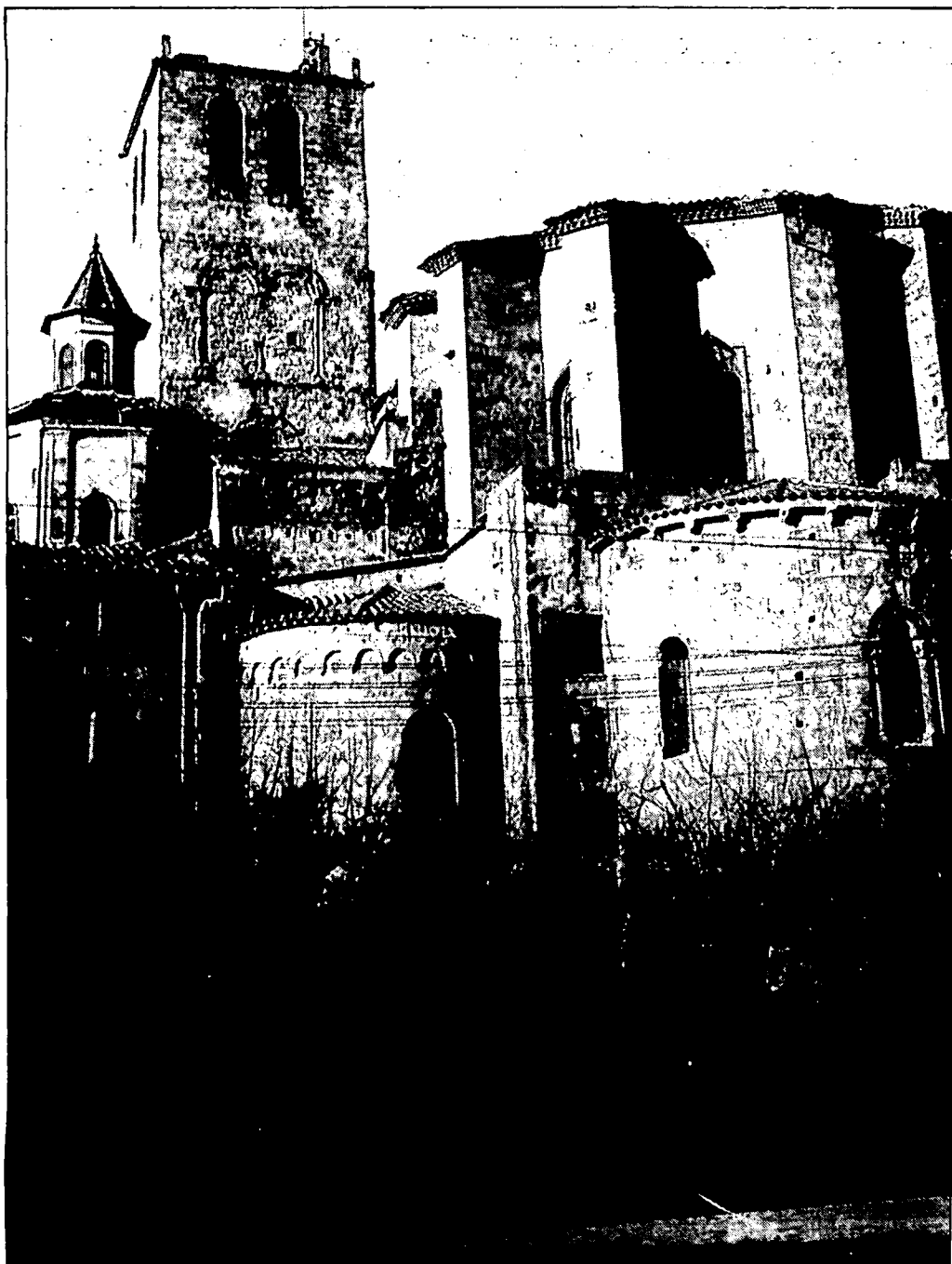
La flama, agradable, sense fum ni olor, resta visible i uniforme des del principi al final de la càrrega.

Delegació a Catalunya:
Francisco García Arnau
Tel. (93) 234 50 04

VENDA I DISTRIBUCIÓ: CERERIA ARS
C/. Vallfonollosa n.º 3, Manresa (Barcelona)

Manquen distribuïdors a: Tarragona, Lleida i Girona
Interessats connectar amb LLUMESTI, S.A.
C/. Pou Nou, 1 - Tel. (971) 54 51 01
07400 ALCÚDIA (Mallorca)

SOLSONA

"Vers una civilització de la saviesa", carta pastoral del Dr. Moncadas:

"Viure la Quaresma com una pedagogia de la saviesa evangèlica"

SOLSONA.— El Dr. Miquel Moncadas, bisbe de Solsona, ha publicat una carta pastoral titulada "Vers una civilització de la saviesa" en la qual convoca, amb "tota la meua força de Pare i Pastor, a viure la Quaresma com una pedagogia de la saviesa evangèlica".

Així mateix, fa una crida a penetrar en "el sentit dels signes dels temps amb la llum de la Paraula", i acaba amb les següents reflexions:

Jo us convoco a reflexionar sobre els esdeveniments del nostre món estimat i de casa nostra en aquesta Quaresma 1989 del mil·lenni de Catalunya, enmig dels quals el Senyor Jesús viu i actua especialment quan rebufo la tempesta.

Jo us convoco a escoltar el que diu l'Esperit a la nostra Església en aquesta hora crítica, però alhora magnífica, el que ens diu en cada esdeveniment concret, tant en la història del món de l'Església universal com en la cruïlla de la nostra vida de nació catalana i de l'Església de Solsona, com en la nostra petita història de cada creient.

Jo us convoco a escoltar el

clam del Crist que proclama avui com ahir i com sempre: **"JO SÓC EN VOSALTRES CADA DIA FINS A LA FI DEL MÓN"** (Mt 28:20). I amb sant Joan, Jesús ens recorda: **"Us ho dic ara, abans que s'esdevingui, perquè quan s'esdevingui tingueu fe... Us ho dic perquè us recordeu del meu avís quan arribi l'hora i... creieu"** (Jo 14:29; 16:4).

Jo us convoco a cadascun de vosaltres i a tots plegats en aquesta propera Quaresma a obrir-vos de bat a bat a la saviesa del Crist com Maria, i d'aquesta manera esdevingueu com Ella Seu de la Saviesa per al nostre temps, i així s'acomplirà en nosaltres —Paraula del Senyor!— aquella gran promesa que s'acomplí en Ella:

"Qui m'estima, farà cas del meu missatge; el meu Pare l'estimarà, i tots dos vindrem a ell, i farem estada en ell" (Jo 14:23).

Amb Joan Pau II, doncs, i des del meu carisma episcopal, **jo us convoco a caminar amb fe i esperança per aquest camí vers la "civilització de la saviesa"**.

IMPROMPTU

Més sobre la solidaritat

ORIOL CAMPS

El vianant, el benaventurat que no disposa de motorització pròpia, quan va pel carrer es veu abocat als més impensats perills a causa de la motorització d'altri, que l'obliga a un constant exercici de paciència, a prendre til·la, i a fer alguna visita al cardiòleg per conèixer l'estat de l'òrgan circulatori vital afectat pels sobresalts als quals és sotmès tan sovint.

El vianant no sap per on anar. Perquè pel mig del carrer no és gens recomanable i fins i tot és forassenyat. I no cal dir que ningú no li oferirà cap garantia de vida o, si més no, d'integritat òssia. És exclòs, doncs, anar pel mig del carrer. És un mal repte.

Però anar per la voravia, no deixa de tenir els seus riscos. Perquè també aquí la sensació de seguretat s'ha esvaït. Perquè sense saber com ni de quina manera, el vianant en qualsevol moment rep la impressió de ser agredit per l'esquena... i només és un motorista que troba més curt el camí transitant contra direcció per la voravia. I que ningú no li digui res a l'agrosar infractor, perquè el més probable és que rebi d'ell, com a resposta, algun gest agressiu o insultant. Amb la màquina entre cames se sent prou potent per plantar cara al més pintat. Naturalment que pels voltants no hi ha cap guàrdia que pugui castigar la infracció...

I jo em pregunto si el mal educat motorista ha sentit dir mai la paraula solidaritat... Perquè si l'hagués sentida alguna vegada i entès el seu significat, seria estrany el seu comportament. No donaria motiu a queixes...

GLOSSES DOMINICALS

Conversió i penitència

Déu crida els homes a entrar en comunió amb ell. Però es tracta d'homes pecadors: de naixença i per culpabilitat personal. L'experiència ens diu que són moltes les vegades que l'home sucumbeix a la temptació de voler col·locar-se en el lloc que correspon a Déu. Això és precisament el pecat: oposar-se conscientment i deliberada a Ell, per fer-se, ell mateix, la mesura del bé i del mal, ser l'únic amo del seu destí i disposar de la seva vida segons el seu lliure albir.

La resposta afirmativa a la crida de Déu exigeix, en el punt de partença, una conversió, i després, en tot el decurs de la vida, una actitud penitent. Per això, la conversió i la penitència ocupen un lloc molt important en la vida cristiana.

La Bíblia, ja en l'Antic Testament, és plena d'amonestacions al poble d'Israel per tal que es converteixi totalment a Déu. Els profetes eren els encarregats de recordar-ho. "Cerqueu el bé i no pas el mal, per tal de viure", deia Amós. I repetia: "Odieu el mal i no pas el bé". Jeremies cridava en els dies tràgics de Jerusalem: "Lleveu del vostre cor les imundícies", per tal que el vostre poble torni al Senyor. Aquesta conversió significava pels profetes el perdó dels pecats. Isaïes posa en boca de Déu aquestes paraules: "Renteu-vos, purifiqueu-vos! Traieu-me de davant dels ulls la dolenteria de les vostres mans. Deixeu de fer el mal". I, recordant la misericòrdia de Déu, afegia: "Si els vostres pecats són com l'escarlata, seran blancs com la neu; si vermellegen com la porpra, seran com la llana".

En el Nou Testament la conversió va unida al perdó dels pecats. Joan el Baptista ho va predicar així, i també ho va fer el mateix Jesucrist. La predicació de l'Església primitiva no fou res més. Pau, explicant a Agripa la seva conversió i la seva missió, afirma que ell ha estat enviat per tal que els homes i les dones es converteixin a la llum i amb això "obtinguin la remissió dels pecats i l'heretatge

amb els qui han estat santificats per la fe".

Sant Pau en les seves cartes no es cansa de parlar de l'home nou, de la "nova criatura", brollada de la unió amb Crist mitjançant la fe i la recepció del baptisme. La conversió s'adreça precisament a això: fer que tot batejat, sigui home o dona, creat a la imatge de Déu, visqui la nova de l'Evangeli, en la justícia i la santedat de la veritat. Els cristians han estat cridats a realitzar una vida nova en Crist, a renovar el seu cor; perquè en aquest és on es nia l'orientació del viure humà, el sentit o el sense sentit de la vida. Això no es pot dur a terme sense comptar amb l'advertiment de sant Pau: "el nostre home vell ha estat crucificat amb Crist, per tal que el cos del pecat perdés el seu domini, de manera que no siguem més esclaus del pecat".

És ací on cal esmentar el sagrament de la penitència. Com diu sant Ambrós, l'Església "posseeix l'aigua i les llàgrimes, és a dir, l'aigua del baptisme i les llàgrimes de la penitència". És que la victòria sobre el pecat, l'Església la manifesta, en primer lloc, per mitjà del sagrament del baptisme i després pel sagrament de la penitència. Un sagrament —aquest— instituït per Jesucrist, en donar als apòstols i als seus successors el poder de perdonar els pecats, per tal que els fidels obtinguin de la misericòrdia de Déu el perdó de les ofenses fetes al Senyor.

Amb aquell entusiasme que li omplia el cor, l'apòstol Pau deia als cristians d'Efes: "En altre temps éreu tenebres; però ara sou llum en el Senyor. Comporteu-vos com a fills de la llum. El fruit dels qui són llum consisteix en tota mena de bondat, de justícia i de veritat". I afegia: "Accepteu tot el que és agradable al Senyor, i no us feu solidaris de les obres estèrils dels qui són tenebres, més aviat denuncieu-les".

NARCIS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Tarragona

TORTOSA

En un clima de pau, recolliment i silenci

25 parelles visqueren dos dies de reflexió i pregària en unes Convivències Matrimonials

TORTOSA.— Els propassats dies 4 i 5 de febrer ha tingut lloc a la Casa d'Espiritualitat de les Germanes de la Consolació, al Raval de Jesús-Tortosa, una Convivència d'Espiritualitat per a matrimonis.

Ha estat dirigida pel Sr. Bisbe de la Diòcesi, amb la col·laboració de Vicari de Pastoral i Consiliari dels Equips de la Mare de Déu, Mn. Francisco Ciuraneta.

L'organització de la Convivència —com en les quatre ocasions anteriors— la realitzaren conjuntament la Delegació Diocesana de Pastoral Familiar, la Federació Diocesana

d'Associacions de Pares de Família i d'Alumnes i els Equips de la Mare de Déu.

Al llarg dels dos dies hi hagué sis meditacions, seguides d'espais de reflexió i pregària personal i de diàleg a nivell de parella. Es dedicà també temps a la pregària comunitària amb el rís de Laudes i Vespres i la celebració de l'Eucaristia.

Hi assistiren 25 matrimonis de tota la Diòcesi, en un clima de pau, recolliment i silenci, que va facilitar el tracte personal amb Déu i el diàleg a nivell de parella.

Les meditacions es centraren en aquests temes: 1. L'estimació de Déu. 2. La fidelitat a Déu i entre nosaltres. 3. Encarnació i actituds de Maria. 4. La Visitació i la vida amagada de Jesús. 5. El sacrifici de Jesús. 6. La Resurrecció.

El Sr. Bisbe, amb gran encert, ens explicà com Déu ens estima; quina fou l'actitud de Maria davant de Déu; el perquè de la mort i resurrecció de Jesús i les conseqüències que se'n deriven per a la vida dels matrimonis cristians.

M.S.

Sant Andreu-La Fatarella

L'Olga ha mort com una santa

SANT ANDREU-LA FATARELLA.— Però ¿qui és aquesta Olga? És una noia de la Fatarella (Tarragona) que ha mort als 23 anys d'edat de càncer d'ossos. La seva defunció va tenir lloc el 2 de febrer de l'any en curs, i el seu enterrament el 3 de febrer festa de Sant Blai, Patró del poble va ser un dia de dol per tota la població. La família de la jove difunta, va fer 800 estampes-recordatori i no en va tenir prou, ni molt menys, i al poble som 1.407 habitants.

El que per a mi és més notícia, és que aquesta noia coneixia la seva malaltia des de feia 2 anys i en aquest temps va viure amb il·lusió la seva joventut en família i enmig de les seves amistats, col·laborant en les activitats culturals del seu poble i ho va fer per darrera vegada el 5 de gener de 1989 quan la joventut estava preparant-se per donar la benvinguda als Reis Mags.

Aquesta noia, Olga, desde els 15 anys coneixia el MOVIMENT DE JOVES CRISTIANS DE REVISIÓ DE VIDA i ha estat dintre d'aquest Moviment fins a la seva mort. Aquest Moviment cristià l'ha ajudada a saber pregar, a viure feliç, a saber esperar, a saber treballar, essent estimada per l'Empresa i les seves companyes de treball; a saber estimar i fer-se estimar, a donar-se als altres, per exemple, essent catequista alguns anys.

Les últimes paraules de l'Olga: Mossèn, he demanat moltes vegades a Déu i a la Mare de Déu de la Misericòrdia (que és la Patrona de la Fatarella) la salut. Jo sé que la meua vida està en mans de Déu que, si vol em pot curar, però si Déu accepta la meua vida, i si és que la meua vida té algun valor, l'ofereixo per la joventut del meu poble i particularment pel Grup de Joves de "REVISIÓ DE VIDA".

JOAN-RAMON GONELL
Rector

MISSATGE

A TOTS ELS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA

LA PREMSA ÉS UN DELS GRANS MITJANS D'APOSTOLAT. FEU APOSTOLAT A TRAVÉS DE LA PREMSA! COL·LABOREU A L'APOSTOLAT DE CATALUNYA CRISTIANA

Que cap llar cristiana del país no estigui mancada de la seva lectura, és el repte que tenim tots els lectors de CATALUNYA CRISTIANA

MOSTREU CATALUNYA CRISTIANA ALS VOSTRES FAMILIARS I AMICS. DONEU-LOS A EMPLENAR LA SEGÜENT BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ.

Catalunya Cristiana

Carrer de València, 244, 2n. 08007 BARCELONA

Nom

Domicili

D.P.

Se suscriu per 1 any a CATALUNYA CRISTIANA en català/castellà per pessetes 4.680.- Aquest import el faré efectiu de la forma següent:

☐ Pagament domiciliat ☐ Xec nominatiu que s'adjunta

Signatura

Lloc

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/Caixa

Agència

Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avis, amb càrrec al meu compte/líbreta n.º se serveixin pagar els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

Signatura

Lloc

Data

TARRAGONA

En el marc d'una economia que millora, hi ha moltes persones que no disposen d'allò que és més imprescindible per viure: casa, menes, lloc de treball...

Caritas passa revista a la gestió de 1988

Atendre més bé els qui ho necessiten

TARRAGONA.— Caritas ha valorat molt positivament la col·laboració i coordinació entre les Caritas Parroquials/Comunitats cristianes de Tarragona i perifèria i Caritas Interparroquial, que queda palesa en la tasca de la recerca dels objectius que entre tots busquen i duen a terme: atendre més bé els qui ho necessiten, evitar duplicitats, dedicar molts esforços en els camps de la prevenció i promoció. Certament, i en contra del que diuen els mitjans de comunicació, no podem deixar de fer l'ajuda puntual, ja que els qui no entren en el grup de ciutadans d'una economia "en puja" i que no tenen cobertes les necessitats bàsiques, se'ls ha de donar resposta des de la solidaritat i el compartir, des de la justícia... El resultat del que s'ha realitzat durant l'any 1988, per conceptes ha estat:

• Aliments	5.710.624.-
• Lloguers, llum, butà, pensió dormir	2.472.682.-
• Llet i farinetes nadons	464.802.-
• Beques menjador escolar	1.366.759.-
• Contraprestacions	1.140.680.-
• Aparells ortopèdics i farmàcia	796.465.-
• Gestions i tràmits	150.059.-
• Bitllets retorn lloc d'origen	352.425.-
• Personal	1.821.096.-
• Material oficina i material neteja	360.843.-
• Projecte "UN LLOC DE TREBALL"	4.825.951.-
• D'altres	403.423.-
TOTAL	19.865.809.-

A aquesta xifra cal afegir-hi la donació de mobles, estufes i mantres a 144 famílies; vals de roba a 665 famílies. Hem buscat feina a 50 persones i durant l'any i per demandes molt diverses, han passat i hem atès 6.197 persones.

Projecte "Un lloc de treball"

L'objectiu és continuar treballant plegats, i així queda recollit en els projectes que estan duent a

terme aquest any 1989. Cal ressaltar la importància del Projecte "UN LLOC DE TREBALL" dut a terme en col·laboració amb l'Ajuntament de Tarragona.

La dita Institució es feia càrrec del 25% de les despeses —sou i S. Social— i Caritas Interparroquial de Tarragona, del 75% restant. Ha estat valorat per les dues entitats de manera molt positiva i per aquest any 1989 s'ha ampliat pel que fa al pressupost i nombre de persones que hi podran accedir. També hem millorat el tant per cent a aportar per cada entitat, en un 50%.

El mes d'octubre es va començar un altre projecte amb l'Arquebisbat de Tarragona en el qual de moment hi treballen dues persones, amb les despeses repartides a parts iguals i que confiem poder ampliar.

RESIDÈNCIA DE SEGONA I TERCERA EDAT

Per a persones que es valguin soles. Nivell mitjà. Tracte familiar, molt acollidor. Tel. 215 82 65.

Val la pena esmerçar esforços en aquests projectes, car és molt important que la persona es pugui guanyar el que necessita per viure: és molt més digne, alhora que pot exercir el dret que té per justícia, de poder treballar.

Beatificació de Francesc i Jacinta, vidents de Fàtima

La notícia de la conclusió del procés que confirmà la heroïtat de les virtuts dels dos germans vidents, fou comunicada a la premsa pel cardenal Pietro Palazzini el passat 24 de gener. Aquesta confirmació del Vaticà fa pensar que dos dels nens que el 1917 van veure la Mare de Déu de Fàtima pugin aviat als altars i que fins i tot es parli ja del 13 de maig com a data molt probable per a la cerimònia solemne de beatificació. Visita del Sant Pare Joan Pau II a Portugal i més concretament al santuari de la Cova da Iria.

La notícia apareix avui en la publicació "Messagem de Fatima" relativa a gener 89, encara que ABC va referir-s'en també en l'edició del 25.1.89.

En recordar que Espanya té una casa a Fàtima des de fa 19 anys i un departament "Promocions Fatima" per facilitar, assessorar i informar, acollint fins i tot dins de les limitacions pròpies a tots els qui des d'Espanya, vulguin acudir a la cita de la Mare de Déu, pelegrinant a aquest santuari, és de gran interès per organitzadors de

pelegrinacions conèixer i contactar aquest departament on tot un equip d'experts i persones especialitzades a Fàtima estan a la seva disposició per ajudar-lo en els seus projectes i pelegrinacions a Fàtima sent ja moltes les parròquies i associacions religioses que s'estan beneficiant d'aquests serveis.

Interessats contactar:
Promocions Fàtima. Casa d'Espanya
Apartat de Correus N. 8 de 2496 Fàtima Codex
Telèfon: (07.351.49) 52387
Telex 42204 CAESFA
(Col·laboració GAT 191) Promotora de la Ruta Mariana

Oferim alguna cosa més que un simple allotjament. Procurem introduir els grups de pelegrinatge en la història i missatge de Fàtima, ajudant-los a descobrir i millor comprendre el que és Fàtima o fins i tot a un redescobriment nou i ric del que Fàtima compté.

Les obres de restauració de part del monestir de Poblet finalitzaran el 1990

TARRAGONA.— La restauració del recinte del monestir de Poblet situat a l'interior de les muralles del segle XIV, on hi ha el claustre monacal, serà acabada a finals de l'any vinent, coincidint amb el 50 aniversari del retorn dels monjos al monestir, després de la guerra civil espanyola.

Aquests fets foren anunciats per l'abat del monestir, Dom Maur Esteve, al president de la Diputació de Barcelona, Manuel Royes, en el decurs de la visita que va realitzar al monestir per visitar les obres de reforma que finança la corporació provincial barcelonina.

El monestir de Poblet fou construït entre els segles XII i XVIII i és el panteó dels reis de la Corona d'Aragó i Catalunya. Encara que un patronat s'encarrega de la seva restauració, la diputació de Barcelona hi ha invertit pel seu compte, els darrers anys, 66 milions de pessetes. Les obres més importants que urgeix realitzar per acabar la restauració del conjunt són el palau de l'Abat i la plaça del monestir, on s'habilitarà un hostal d'unes 80 a 90 places. Tant el palau com l'hostal són a dintre de les muralles del segle XIV que va manar construir el rei Pere III el Cerimoniós.

GIRONA

Organitzat per Mans Unides de Figueres

"El sopar de la fam", una vetllada solidària

FIGUERES.— Organitzat per Mans Unides, s'ha celebrat a Figueres l'anomenat "Sopar de la Fam". Una vetllada per demanar solidaritat amb el projecte inclòs en l'actual XXX Campanya contra la Fam: un embassament i canalització d'aigua per a regar 10 hectàries de terreny de l'escola agrària "Père Michel" de Mali (Àfrica Occidental).

Un centenar de persones —de fet l'aforament previst pels organitzadors— varen fer un sopar senzill: pa amb tomàquet i anxoves (era divendres de quaresma i no s'esqueia el tradicional pernil), truita de patates, fruita, vi i aigua, tot donat per comerciants de la comarca; pagant com si es tractés d'un festival gastronòmic. I la re-

captació, anònima, es va apropar a les 4.000 pessetes per cap. Una bona partida inicial per a la col·lecta.

Amb allò que era el més important: el compromís de fer-se ressò de la campanya a la ciutat, mercès al bon ambient creat pels organitzadors, la distribució de material informatiu i el testimoni del P. Pere Jordà, missioner claretia.

L'acte es va cloure amb el cant "Mans, mans..." tot fent sardana. Un signe de la solidaritat dels figuerencs amb el projecte de Mans Unides.

Festa dels "Amics dels Malalts"

D'altra banda, una Associació nascuda a la mateixa ciutat ja fa

més de 34 anys té com a finalitat principal procurar que cap malalt deixi d'anar a Lourdes per manca de recursos materials. També porta a terme altres activitats durant l'any. Tot això gràcies a l'entusiasme d'uns membres que ho estimen perquè hi són des de la seva naixença i d'altres que si han anat afegint com és ara el nou President Màrius Fàbrega. Gràcies també als quatre-cents socis que aporten cada any una módica quantitat.

La festa s'ha celebrat al Col·legi "LA SALLE" de la ciutat. Ha consistit en una missa concelebrada presidida per Mn. Pere Bach, Consiliari diocesà. Dinar pels malalts. Festival amb l'actuació de la CORAL INFANTIL BÀSCARA dirigida per Mercè SAURINA. Sessió de jocs de mans pel jove Jordi Méndez, Campió d'Espanya i actuació de L'ESCOLA DE BALLET CARME TRÈMOLS.

Una festa ben simpàtica i animada. El Sr. Bisbe s'hi ha fet present uns moments per saludar a tots i animar-los a continuar en aquesta feina a favor dels malalts.

Dues mil persones a l'Aplec de Sant Mer

Prop de dues mil persones van assistir l'últim diumenge de gener a la missa concelebrada en honor de sant Mer, presidida pel senyor bisbe de Girona, Jaume Campodón, el qual abans de la cerimònia beneí la nova font situada al davant de l'ermita. Acompanyaven el senyor Bisbe el rector de la parròquia de Sant Esteve de Guialbes, mossèn Josep Maria Jordà, el de Medinyà, mossèn Modest Prats, el de Cornellà del Terri, mossèn Josep Colomer, i el secretari del prelat, mossèn Josep Padrós. Durant l'homilia, monsenyor Campodón feu al·lusió a l'aigua de la font que brolla gratuïtament per tothom, comparant-la amb els serveis espirituals que

presta la parròquia "que és com la font de la plaça de cada poble que hi beu tothom qui vol". El senyor Bisbe va afegir que cada cristià ha de ser també com una font de fe i de caritat de la qual pugui beure qualsevol persona que s'hi acosti.

Acabada la cerimònia es tocaren tres sardanes i molta gent es dispersà pels voltants del santuari per fer-se la típica costellada. Es calcula que en total acudiren a Sant Mer prop de cinc mil persones, la majoria joves que fan servir l'apec com un motiu per trobar-se i passar un dia al camp.

L'ermita de Sant Mer es troba dins el terme parroquial de Sant Esteve de Guialbes, a una quinzena de quilòmetres de Banyoles on el sant fundà un monestir fa prop de mil anys, del qual fou abat. Els pobles del voltant de l'Estany l'han venerat des de temps immemorial, invocant-lo per allunyar la pesta i les tempestats.

Set sacerdots morts durant 1988 i només un d'ordenat

El Butlletí de l'Església de Girona ha publicat el balanç de l'any 1988 en un número extra en el qual apareixen les dades referents al personal eclesiàstic i als laics que ocupen en diferents càrrecs. Així es pot observar que durant l'any anterior van morir set sacerdots i només se n'ordenà un.

Aquesta xifra és similar a la de l'any 1987 en què moriren cinc sacerdots i també només hi hagué un nou prevener.

Per aquest any, d'entrada, únicament es preveu l'ordenació d'un sacerdot ja que actualment només hi ha un diaca ordenat, mossèn Enric Tubert i Pagès, natural de Banyoles. Per altra banda, en el mateix Butlletí, hi apareixen els noms dels laics que treballen en diferents organismes diocesans i que sumen una setantena. Un dels llocs on hi ha més laics és el Consell per als assumptes econòmics, que n'hi ha vuit, el Consell de Laics, que n'hi ha sis, i a la Junta per a l'Economia, que n'hi ha quatre.

Per últim, el Butlletí de l'Església de Girona recorda que hi ha tretze sacerdots diocesans que resideixen en altres bisbats i vuit que treballen a diferents països de l'Amèrica llatina. Finalment hi ha deu sacerdots extra diocesans que resideixen al bisbat de Girona, dels quals cinc són de l'Opus Dei.

Aquest any la Pasqua Jove se celebrarà a Figueres

La Delegació de Joves del Bisbat de Girona ha anunciat la celebració de la Pasqua Jove del Dissabte Sant a la nit a la parròquia de Sant Pere de Figueres. Per altra banda també ha anunciat la convocatòria del Concurs del Pregó Pasqual, dotat amb 25.000 pessetes.

M. CABALLE

ESGLÉSIA I ESCOLA

Educadors amb missió d'Església

Ja són milers els professors que han participat en els "Col·loquis d'Educadors" que promou i coordina el P. Ignasi Salat i que es realitzen al llarg del curs escolar.

És molt possible, però, que hi hagi mestres i llicenciats creients, educadors amb moltes hores de treball cada dia, que no tenen notícia d'aquests Col·loquis, tot i que ja fa quatre anys que iniciaren el seu camí en el nostre país.

Els Col·loquis són una oferta de pau i d'interiorització que pretenen fer surar realitats fonades de la nostra dedicació educativa. Només duren dos dies, i el clima del Col·loqui ajuda a alliberar aspectes importants de la nostra vida de creients i de la nostra missió eclesial, que la intensa activitat de cada dia habitualment manté soterrades.

Els Col·loquis, doncs, no són jornades didàctiques o de reciclatge, sinó dos dies de reflexió i diàleg sobre la nostra pròpia situació com a educadors compromesos en una missió d'Església.

Heus aquí tres afirmacions que ajuden a copsar què són els "Col·loquis d'Educadors":

—El Col·loqui és una vivència personal que facilita un camí d'obertura i contacte amb... nosaltres mateixos.

—El Col·loqui és un pas a l'autenticitat, a l'obertura al propi món interior i a la comprensió i al diàleg amb els altres.

—El Col·loqui suposa dos dies de pau i retrobament que fan més il·luminosa la nostra vida professional.

L'actual situació de neguit en què vivim molts educadors, deguda sobretot a la complexitat del nostre treball i a les circumstàncies en què l'hem de dur a terme, exigeix moments de reflexió en un ambient de pau que ens permetin descobrir la grandesa de la nostra missió com a creients i, si cal, que ens ajudin a revifar la nostra il·lusió en el lliurament a l'educació integral dels nostres alumnes des de la nostra visió cristiana de l'home i del món.

Com en tantes altres coses, la millor manera de saber si els Col·loquis són tot això que he afirmat és apuntar-s'hi i participar-hi. I encara més: participar-hi juntament amb altres companys de la mateixa escola.

En el que resta de curs, els Col·loquis programats tindran lloc els dies 13-15 d'abril, 11-13 de maig i 10-11 de juliol. Els educadors interessats poden demanar informació al Secretariat de l'Escola Cristiana, Rivadeneyra 6, 5è., tel. 302 70 13.

FRANCESC RIU

M.ª CARMEN CARREIRAS

ANTIGUITATS

Afiliada al gremi d'Antiquaris de Catalunya

COMPRO:

- MOBLES ANTICS
- CADIRATGE
- PISOS SENCERS PER HERÈNCIES O PARTICIONS
- PORCELLANES
- VENTALLS
- JOIES
- JOGUINES
- NINES DE PORCELLANA, ETC.
- ROBA BLANCA I MANTONS DE MANILA
- PINTURES I DIBUIXOS
- BIBLIOTEQUES SENCERES
- LLIBRES ANTICS
- GRAVATS
- MAPES I CARTELLS

c/. de la Palla, 5. Tel. 318 94 26 - 230 19 71. 08002 Barcelona

ÍNDIA

Persecució de les minories cristianes per part de radicals hindús

BOMBAL.—El recent arrest d'un bisbe acusat de forçar les converses i els creixents atacs als cristians per part d'elements radicals hindús foren, entre altres, alguns dels afers que han tractat, en un col·loqui obert, el President de la Comissió de les Minories, S. Burney i una representació de cristians. Aquesta reunió se celebrà a la seu de l'arquebisbat de Bombai. Els representants cristians denunciaren l'abusiva aplicació de la legislació anti-conversió que, en la seva opinió, ha estimulat les persecucions contra ells i ha ocasionat mals tractaments a diverses religions i sacerdots així com la profanació d'esglésies. El senyor Burney donà la raó als portaveus cristians sobre la discriminació que suposa l'aplicació d'aquesta legislació i condemnà aquest abús. El President de la Comissió de les Minories va prometre estudiar les possibles solucions que es podrien adoptar i afegir que esperava que en properes ocasions el Govern consultaria la Comissió abans d'aprovar unes lleis com aquestes. Els cristians recordaren que, si no es prenen mesures per evitar aquests abusos, es corre el perill d'augmentar el descontentament i la frustració de la comunitat cristiana i de provocar una radicalització de les postures dels seus líders.

Per reduir la distància entre creença religiosa dels pares i la fe cristiana

“Operació baptisme”

LYON.— Una àmplia campanya de sensibilització de l'opinió pública en la qüestió ha estat llançada a la diòcesi de Lyon durant la quaresma pel servei de Pastoral sacramental. Un prospecte ha estat distribuït per totes les bústies. Comença amb unes paraules del cardenal Albert Decourtray, arquebisbe de Lyon: “Em plau parlar-vos del baptisme”, i és també un recordatori del què és aquest sacrament, com es pot rebre, i a què compromet. Un segon prospecte, contenint les diferents propostes de l'Església, es reserva als pares que demanen el baptisme per els seus fills.

El servei de Pastoral sacramental treballa des de fa dos anys en aquesta “operació baptisme” que ha estat demanada per l'Arquebisbe de Lyon i el seu Consell episcopal. Unes noves orientacions pastorals pel baptisme dels infants foren promulgades el juliol del 1988 per la diòcesi. Constatant la distància que hi ha sovint entre la creença religiosa de nombrosos pares, i la fe cristiana, la diòcesi proposa ara diversos camins possibles vers el baptisme. En el seu missatge titulat “Batejar millor”, el cardenal Decourtray precisa que pot haver-hi “una primera cerimònia, sigui per presentar i confiar l'infant a Déu, sigui per fer-lo acollir en la gran família dels cristians”.

Es tracta aleshores d'una “posada en marxa immediata vers un baptisme ulter-

rior, que l'infant demanarà ell mateix després d'un temps suficient de catequesi”.

“Una cerimònia de baptisme dels més petits que es recolza en la fe dels pares, i els compromet a fer fructificar el baptisme”, també pot ser proposada. Reservada als infants de menys de dos anys, aquesta cerimònia necessitarà una preparació més llarga dels pares. L'Església, afegeix monsenyor Decourtray, tendeix al baptisme des de més petits. “Res no manifesta millor que Déu estima els seus infants fins i tot abans que ells ho sàpiguin”, precisa el cardenal.

L'arquebisbe de Lyon insisteix, a més, sobre la importància de la qualitat del diàleg que ha de “permetre als pares clarificar per ells mateixos la seva convicció, el que ells desitgen viure, allò a què ells poden comprometre's”. Aquest diàleg ha de desembocar en un real acord que respecta a la vegada la creença dels pares, el futur de l'infant i el sentit del baptisme. “No es tracta de refusar el baptisme sinó d'invitar a batejar millor”, insisteix el cardenal. Aquesta àmplia operació permetrà els cristians d'aprofundir el sentit del seu baptisme, i d'estimular el seu compromís en la ciutat i en l'Església.

PUBLICACIONS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQUESI DE CATALUNYA I LES ILLES (S.I.C.)

DICCIONARI DE CATEQUÈTICA

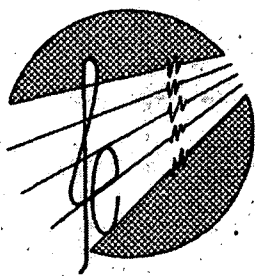
“Diccionari de catequètica”. El millor compendi que tenim en català sobre el tema. Un llibre actual i profund. (Edició castellana: Editorial CCS, Madrid).

811 pàgs.

Preu: 6.160 ptes. IVA inclòs

FER RESSONAR LA FE

Josep M. Maideu

un pentagrama catequètic per a catequistes

JOSEP M. MAIDEU
Un pentagrama catequètic per a catequistes.
850 ptes. IVA inclòs

PER PRIMERES COMUNIONS

Llibre de catequesi de la celebració de l'Eucaristia, preparat per en Josep Aldazabal, SDB, amb la col·laboració d'en Ramon Tuneu i Vila, pvre.

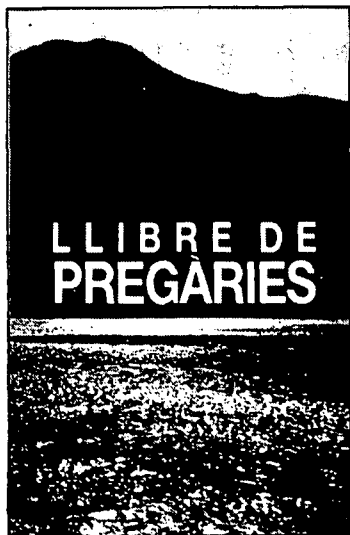
Les il·lustracions són de l'Antoni Dauff CMF.

La paraula i el dibuix posen de relleu el sentit de cada un dels elements i de les parts de la reunió de pregària.

Eina molt útil per als pares i educadors.

I no cal dir pels nois i noies de catequesi.

Edició en català i castellà. Preu: 190 ptes. (IVA inclòs).

LLIBRE DE PREGÀRIES

POSA A MANS DELS

- pares interessats a ensenyar a pregar els seus fills,
- catequistes,
- i dels nois i noies.

Un ajut per a la pregària personal, en família o reunits amb altres.

425 ptes. IVA inclòs.

llibre que serveixi
ahora per a pares,
catequistes i nens.

550 ptes. IVA inclòs.

Distribució Manresa: c/ Talamanca, 5-7. Tel. (93) 872 15 43.

Vic: Santa Maria, 1.

Igalada: Parròquia de Santa Maria.

També podeu adreçar-vos a les llibreries especialitzades.

Ramon Tuneu i Vila i Joaquin Xutglà i Ruiz

És un quadern per a què els pares i els catequistes iniciïn els infants a la fe.

El missatge evangèlic és expressat visualment a través d'il·lustracions de Maria Espluga

Versió catalana i castellana.
630 ptes. IVA inclòs.

El pare General dels Caputxins ens visita

En la pobresa-austeritat hi ha un component de benaurança

L'Orde Menor dels Caputxins, de fondes arrels a Catalunya, ha hostatjat durant uns dies el seu pare General, fra Flavio Roberto Carraro. "He vingut a compartir la vida, els problemes i afanys apostòlics de tots i cada un dels meus germans", ha manifestat l'animador i primer responsable de tota la fraternitat caputxina del món.

El pare Flavio Roberto va néixer a Venècia fa 57 anys; és llicenciat en Teologia i en Ciències Bíbliques a l'Institut Bíblic de Jerusalem. Tot i que ocupa un lloc de gran responsabilitat, s'ha mostrat summament col·loquial i sincer en les seves declaracions a "Catalunya Cristiana".

Els ordes religiosos antics tenen el problema dels grans convents en els millors barris de les ciutats, que no són signes de pobresa evangèlica.

sistència dels vellets i per altres exigències que sorgeixen. Coses que abans no eren necessàries. Amb tot, l'Orde és conscient que avui és millor

Els "sagrats bastions" i l'opció preferencial pels pobres

—Quina lectura fa vostè de la sintonia fundacional de l'orde franciscà amb una "Església des dels pobres" i certes institucions de poder i influència que l'orde manté encara en els barris més privilegiats?

—El fet dels grans convents en aquests barris té dues explicacions: una històrica i l'altra d'infraestructura. Quan els frares construïren el convent, la ciutat no arribava al cenobi; fou el creixement de la ciutat que l'embolcallà. Aleshores ens trobarem en el centre de la capital sense preveure-ho ni saber-ho. No fou una elecció prèvia, sinó resultat d'un desenvolupament demogràfic. Una altra explicació va unida a la història estructural de l'Orde: es pot viure en una cabanya quan som dotze frares, però no quan som dotze mil, perquè llavors cal proveir llocs adequats per la formació dels joves, per infermeria i as-

abandonar els "sagrats bastions" de convents massa grans i poc funcionals, i començar de nou a altres llocs, on hi hagi veritables necessitats, amb una presència autènticament profètica.

—Tinc entès que els caputxins comencen a fer-ho.

—És ben cert. Hi ha una inquietud dins l'Orde en molts llocs, on tenim germans que comparteixen amb els pobres, la vida i les situacions estructurals de pobresa, com a Llatinoamèrica, l'Índia, França.

—Cas d'arribar massa tard, no hi hauria el perill de fraccionar-se les famílies franciscanes en noves branques que optessin per una interpretació més evangèlica de la pobresa, com s'esdevingué ja en èpoques passades? Hi és aquest perill?

—Perill o gràcia de l'Esperit Sant? Hi ha dos grups que han deixat ja el nostre Orde per començar un altre sentit de la vi-

L'Orde Caputxí és una branca esponerosa de l'arbre franciscà. Així i tot, l'evolució dels segles, els canvis socio-culturals i àdhuc les mutacions inter-eclesials dels últims temps, han incidit tan profundament en la vida religiosa, que cal respondre avui a una sèrie de qüestions i reptes. Per aquí ha anat la nostra conversa amb el pare General.

caputxins.

—¿Vostè creu, pare General, que amb tanta inspecció vertical i un cos atapeït de lleis resta espai per la creativitat i esperit de llibertat evangèlica, tan característics del franciscanisme?

—Bé, depèn del punt de vista que hom tingui de l'autoritat i de l'esperit amb què es rep tot el quadre legislatiu. Tanmateix en el servei que jo faig a l'Orde, tinc en compte la Congregació de Religiosos, i per algun cas particular d'un

sions, etc.— no afecten directament l'Orde. Ara bé, l'Orde és ensems un i pluriforme. Les nostres Constitucions Generals són això: generals. No baixen a detalls i a normes concretes. Són els estatuts que determinen formes específiques, atès que no és igual viure a l'Índia o a l'Equador, el Brasil o a Alemanya.

Segons el pare General, les Constitucions Generals dels Caputxins, exposen d'alguna manera l'espiritualitat franciscana, que és idèntica en el temps i l'espai, i no poden ser modificades sense autorització de la Santa Seu, mentre que la diversitat d'estatuts —generals, regionals, de formació, de missions— determinen les formes de viure concretament aquella espiritualitat. "No sols són modificables, sinó que els convé canvis constants, segons les necessitats, les experiències i les noves aportacions. Tot això dona pas a la creativitat individual i obre espais de llibertat evangèlica, tan peculiar dels framenors", declara el General dels caputxins.

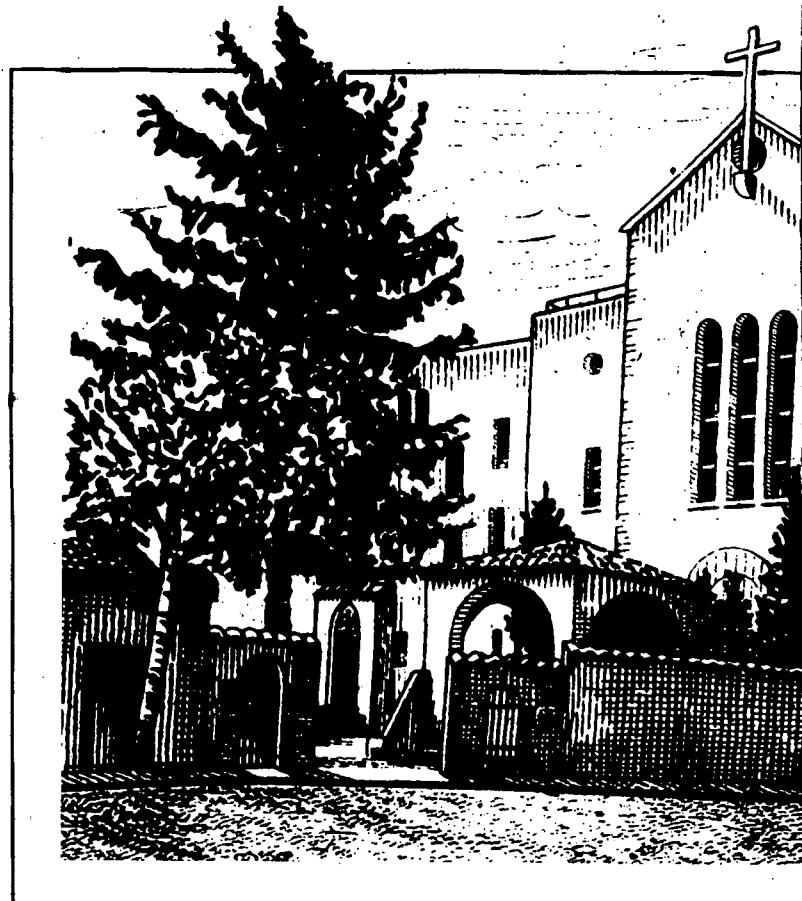
Les lleis institucionals no han d'ofegar el carisma de llibertat evangèlica

La Santa Seu sembla que ha reforçat els seus òrgans de control i alta direcció dels ordes religiosos. En les mateixes institucions s'ha augmentat i diversificat el seu cos legislatiu. Això semblantment als

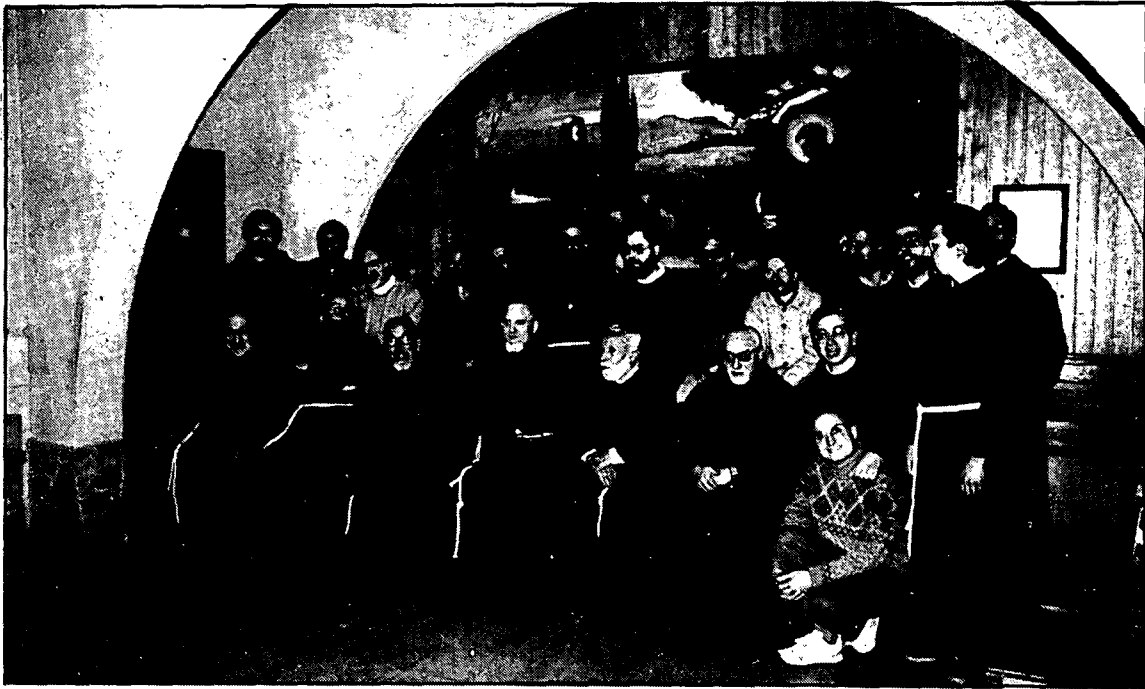
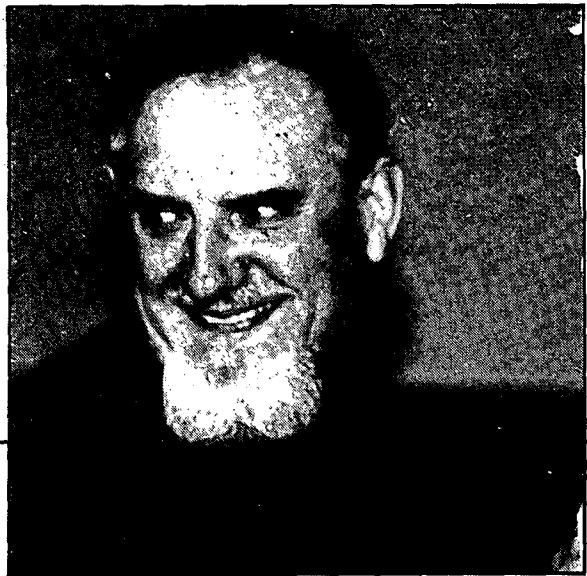
framenor que pugui escriure alguna cosa no conforme amb el contingut de la fe, connecto amb la Congregació per la Doctrina de la Fe. Tots els altres organismes pontificis —congregacions, secretariats, comis-

Joan Pau II rep el General i el provincial dels caputxins, fra Flavio R. Carraro i Joan Botam.

Convent caputxí de Sarrià (Barcelona).

La fraternitat, noviciat d'Arenys de Mar amb fra Flavio R. Carraro.

El ministeri sacerdotal no és prioritari en l'Orde franciscà

da franciscana-caputxina. L'un és al Brasil; es diuen "Missioners de sant Francesc; l'altre a Itàlia, són els "Framenors renovats". Encara hi ha un tercer grup que no accentuen pròpiament la pobresa, sinó el sentit de fraternitat, vivint en grups més reduïts. Aquests grups ja no depenen de l'Orde, sinó del bisbe del lloc. Crec que per a nosaltres són un desafiament i una interpel·lació.

Sant Francesc d'Assís no fundà una institució de clergues, sinó un orde de "germans", de "framenors", la vida dels quals era encarnar senzillament l'evangeli "en fraternitat i pobresa". Avui, però, l'Església pateix una greu manca de capellans.

—Si l'Orde Caputxí presenta als seus candidats el seu carisma fundacional posant l'accent en un orde compost de "fraternitats" i no en una institució clerical,

no es mostra insensible a aquest greu problema de l'Església?

—Per damunt de tot hem de ser fidels al carisma de l'Esperit Sant, aprovat i reconegut per l'Església. Això és quelcom sagrat en la nostra institució. Quan sant Francesc inicià l'orde amb un grup de companys mai no pensà en fer capellans; tenia altres aspiracions. En tot cas, la manca de sacerdots, és un problema —valgui l'expressió— de l'Esperit Sant, no dels caputxins. La nostra preocupació és com ser fidels al nostre carisma, com viure amb autenticitat l'evangeli en fraternitat i pobresa.

En l'últim Capítol General de l'Orde s'han aprovat unes prioritats que el pare General en una carta adreçada a tots els seus frares diu que cal traduir-les en fets.

—Voldria especificar quines són aquestes prioritats

El pare General visitant les germanes caputxines de Mallorca.

en curt termini?

—Intentaré dir-ho molt resumit. Tradicionalment l'Orde té dues vessants: una de dimensió contemplativa forta. Sant Francesc parla de "l'esperit de la santa oració i devoció, al qual totes les altres coses han de

servir". Cultivar aquest sentit i la necessitat d'aquesta dimensió és importantíssim, perquè vivim en una societat molt exterioritzada i cal interioritzar-nos; cal preguntar-nos constantment com ens trobem davant Déu; cal que siguem homes de reflexió, donant sentit transcendent a tot el que ens envolta.

—L'altre vessant?

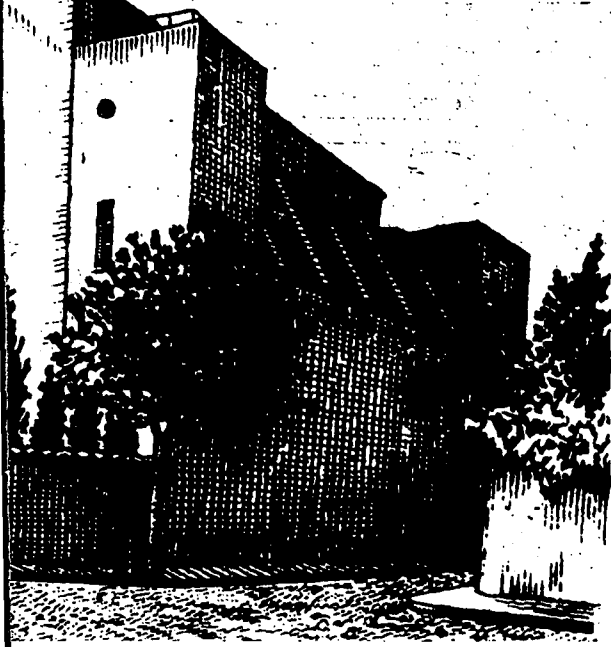
—Es l'apostòlic, la d'anunciar l'Evangeli de Crist a tof arreu i en qualsevol avinentesa: missions populars, parrò-

de pobresa evangèlica, no l'hem d'entendre solament com a "compartir amb els pobres", sinó també com la proclamació de la "benaurança de la pobresa". La pobresa-misèria és malèvola quan ha estat conseqüència de l'egoisme i de les estructures socio-econòmiques injustes, però després que Jesucrist parlà de les "benaurances", hi ha un component de goig en la pobresa-austeritat. I cal anunciar-ho.

—Alguna altra prioritat?

—En nosaltres els caputxins és l'ajut en situacions par-

Presentes a Catalunya i a les missions

Els Caputxins de Catalunya i Balears són presents a: Barcelona, Arenys de Mar, les Borges Blanques, Manresa, Igualada, Tarragona i Ciutat de Mallorca.

A Amèrica Llatina tenen encomanada la Missió de Letícia (Amazones, Colòmbia). També són a: Managua (Nicaragua), Cartago i San José (Costa Rica), a la Vice-província de Centre-Amèrica. També a Mèxic i Cuernavaca, de la Delegació General de Mèxic.

A la Fraternitat de formació hi ha actualment els joves professors, novicis i postulants que han optat per la seva forma de vida i es preparen per servir Déu i els homes. Els joves a qui interressi la vida i carisma dels caputxins, poden dirigir-se a:

Jacint Durant. C/. Sta. Maria, 7. 08350 Arenys de Mar (Maresme)

Josep M. Garcia. Avda. Diagonal, 450. 08006 Barcelona.

Cap on van avui els caputxins?

quies si cal, activitats diverses, presència profètica entre els pobres, etc.

—Com entén aquesta presència profètica?

—L'entenc en un context actual. No és igual el significat de pobresa entre els alemanys i suïssos i els llatino-americans. Són situacions molt distintes. Sembla com si a Suïssa no hi hagués pobres, però el que passa és que hi ha altres tipus de pobresa. És important eradicar, "indivduar" el tipus de pobresa d'on vivim, per anunciar l'evangeli. En parlar

ticulars de repressió. "Ser veu pels que no tenen veu". Encara resten moltes dictadures, molts racismes en el món. Aquí hi tenim una tasca importantíssima a fer.

En la carta que el pare Flavio Roberto Carraro adreça al seu Orde, diu: "Cal una revisió col·lectiva d'aquests punts programàtics per millorar-los i per fer més eficaç el nostre comú esforç."

Que no els manqui la benedicció de sant Francesc.

FRANCESC GAMISSANS

CALENDARI

Diumenge, 5 de març. IV de Quaresma. Ntra. Sra. d'Àfrica. Santa Adrià i Focas, màrtirs; sant Teofil, bisbe.
El sol surt a les 6,20 i es pon a les 17,46 —Hora solar.
Dilluns, 6 de març. Sant Oleguer, bisbe de Barcelona; sant Víctor màrtir i santa Coleta, verge.
Dimarts, 7 de març. Santes Perpètua i Felicitat, màrtirs i santa Teresa Margarida Redi, verge.
Festa major a Santa Perpètua de Mogoda.
Dimecres, 8 de març. Sant Joan de Déu, fundador i sant Julià, arquebisbe.
Dijous, 9 de març. Sant Pacià, bisbe de Barcelona i santa Francesca Romana, vídua.
Divendres, 10 de març. Sants Malitó, màrtir; Macari, bisbe; Simplicí, papa i Caius, màrtir.
Dissabte, 11 de març. Sants Eulogi, prevere i màrtir; Sofroni, bisbe i Santa Aurea de Villavelayo. (Oria) verge.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

5 de març. Diumenge IV de Quaresma. Lectures: Primera, Js 5,9a. 10-12, S 33, segona 2C 5,17-21, tercera Lc 15,1-3.11-32.
6 de març. Dilluns de la IV set. de Quaresma. Lectures: Primera Is 65,17-21, S 29, segona Jo 4,43-54.
7 de març. Dimarts de la IV set. de Quaresma. Lectures: Primera Ez 47,1-9.12, S 45, segona Jo 5,1-3a.5-16.
8 de març. Dimecres de la IV set. de Quaresma. Lectures: Primera Is 49,8-15, S 144, segona Jo 5,17-30.
9 de març. Dijous de la IV set. de Quaresma. Lectures: Primera Ex 32,7-14, S 105, segona Jo 5,31-47.
10 de març. Divendres de la IV set. de Quaresma. Lectures: Primera Sa 2,1a.12-22, S 33, segona Jo 7,1-2.10.25-30.
11 de març. Dissabte de la IV set. de Quaresma. Lectures: Primera, Jr 11,18-20, S 7, segona Jo 7,40-53.

Litúrgia de les Hores
Setmana IV

Diumenge. Propi del Temps.
Dilluns. Propi del Temps.
Dimarts. Propi del Temps.
Dimecres. Propi del Temps.
Dijous. Propi del Temps.
Divendres. Propi del Temps.
Dissabte. Propi del Temps. Vespres I de demà.

HOMES I INSTITUCIONS

Els dies 11 i 12 de març a Santa Coloma de Gramenet

V Fòrum "Home i evangeli"

"L'Església entre la por i la llibertat" és l'eslògan de V fòrum "Home i evangeli" que tindrà lloc els dies 11 i 12 de març en la sala Goya de Santa Coloma de Gramenet.

El V fòrum s'obrirà el dissabte, dia 11, al matí. Després de l'acolliment, una pregària inicial i la presentació, Juan de Dios Martín Velasco, director de l'Institut Superior de Pastoral de Madrid, dictarà la primera ponència sobre el tema, "L'Església després de la transició: realitats i conflictes". Martín Velasco tractarà de la transició com a canvi polític, com a canvi socio-cultural i de la transició religiosa fruit de la reforma del Concili Vaticà II. Analitzarà els resultats d'aquesta triple transició. També sobre el fet d'un cop de timó, els anys 80. Acabarà amb l'exposició d'alguns elements per la realització d'un cristianisme en situació de conflicte eclesial.

Després d'un descans, hi haurà aportacions sobre la situació actual de l'Església.

La ponència de la tarda, que dictarà Jean Pierre Jossua, teòleg dominic, versarà sobre "Els reptes de l'Església al final del segle XX". Un subtítol vol aclarir el tema: "Respostes cristianes a pre-

gundes inexistents". El teòleg francès es pregunta si l'Església pot respondre als reptes i desafiaments del món, o si en realitat s'adrecen o no preguntes a l'Església. Jossua donarà explicacions d'aquest fet: la secularització, la novetat de les qüestions que es plantegen, i les actituds massa dogmàtiques de la mateixa Església. Perquè a ella li preguntin i pugui respondre —acabarà dient el ponent— cal el testimoni de cristians, home lliure, profundament benèvol i respectuós amb el Misteri.

El diumenge, dia 12, hi haurà primer un resum de les respostes a la proposta cinquena del Fòrum de l'any passat: "Com voldries que canviés l'Església?".

Després, la tercera i última ponència: "La nostra actitud davant la situació actual de l'Església, a càrrec de Josep Rambla, jesuïta, membre del Centre d'Estudis "Cristianisme i Justícia" i professor de Teologia. Proposa una triple actitud: sentir-se Església des de l'experiència evangèlica de Déu; avançar en comunió creativa, i ser Església de l'Esperit del Crist enmig del món, creant una veritable espiritualitat cristiana, amb un seriós treball de

l'home interior, alliberat dels ídols del poder, del diner, de privilegis i domini.

Després d'un debat obert que ocuparà bona part de la resta del matí, a la tarda hi haurà un recital poètico-musical a càrrec de Celdoni Fonoll, i s'acabarà amb una solemne i participada celebració de l'Eucaristia.

Per informació

Enric Granados, 2. 08007 Barcelona. Tel. (93) 254 96 55 i (93) 253 28 00. De dilluns a divendres, de 7 a 9 de la tarda.

Tarragona: Joan Miracle. Tel. (977) 52 07 43.

Solsona: Alfons Busto. Tel. (973) 31 18 16.

Leida: Xavier Batista. Tel. (973) 79 60 57.

Urgell: Manuel Pal. Tel. (973) 35 00 54.

Girona: Quim Pla. Tel. (972) 20 19 58.

Manresa: Josep Castanyer. Tel. (93) 872 15 60.

Mallorca: Jaume Ribas. Tel. (971) 52 54 39.

Menorca: Jaume Albert Vidal. Tel. (971) 38 00 10.

València: Revista Saó. Tel. (96) 331 63 24.

F.G.

ADULTS EN LA FE

La Pasqua i el Baptisme

JOAN GUTERAS i VILANOVA

PREGUEM AMB EL SANT PARE JOAN PAU II

Aquest mes de març, el Sant Pare demana pregàries PER LES VÍCTIMES DE LA VIOLENCIA, SOBRETOT A L'ORIENT MITJÀ I A L'ÀFRICA MERIDIONAL.

El comerç d'armes no coneix fronteres. Els qui en compren, les fan servir. Per això hi ha morts, mutilacions i patiment pels innocents. Un milió de morts a la darrera guerra entre l'Iran i l'Irak. Els morts de les 150 guerres d'aquest segle XX, innombrables. I la mort és perdre-ho tot i deixar la família desgraciada per sempre. Els ferits porten gravada al cos l'empremta del odi. La seva ànima potser mai més no estimarà.

Els qui s'han salvat han perdut casa, pàtria, cultura i el respecte dels altres. Són els refugiats. Van fugir per salvar la vida. No van salvar res més. Les Nacions Unides calculen que hi ha quinze milions de refugiats perduts pel món. La majoria, dones i infants. El pare molts cops està pres o va ser mort.

Preguem, sobretot, per dos punts on el conflicte és molt durador. L'Orient Mitjà i l'Àfrica Meridional. Que la tolerància i la comprensió mútua preparin el camí de la pau.

Preguem amb els nostres bisbes

Ens demanen pregàries PER QUÈ REAVIVEM LES ARRELS CRISTIANES DEL NOSTRE POBLE. La nostra història conserva el record de molts homes i dones exemple de lliurament a Crist, als pobres, a la tasca d'evangelització. Que el seu testimoni continuï present a la consciència d'avui.

ANTONI M. SERRALLONGA sj

Els sacraments i sacramentals reben tota la seva força del misteri pasqual, és a dir, de la mort i la resurrecció del Crist. Una afirmació que posa en relleu la centralitat del gran misteri en la celebració de l'any litúrgic. I que dispara una dinàmica en la vida personal de cada cristià.

Per això mateix no és possible oblidar mai la dimensió personal de la fe. Cert que un la viu en la comunitat. Però la resposta a Déu és un quefer personal i intransferible. A fi de comptes, la Quaresma reclama la conversió de cada cor, és a dir, de cada persona. És que la crida és sempre un tu a tu. Com, en realitat és, tot el ritme de l'existència. Un teixit fet de decisions personals. A les quals, és clar, coadjuva la gràcia de Déu sense llevar res de la nostra llibertat.

Aprofundir el baptisme

En la línia del personalisme cristià hi ha un fet radical: el baptisme. Esdeveniment pasqual per la seva mateixa naturalesa. "Hem estat sepultats amb ell pel baptisme en la mort per tal que, així com el Crist va ressuscitar d'entre els morts per la glòria del Pare, així també nosaltres portem una vida nova." (Rm 6, 4). Professió de fe que ratifica la conversió i la fa realitat de gràcia per la unió amb el Crist. Sagrament de l'home nou, renovat en el Senyor.

Aquest ritme de mort i vida és a l'arrel de la vida humana. La nostra existència es debat entre el que passa i el que s'esdevé. D'una manera semblant l'ésser creient ha de morir al pecat i viure com a fill de Déu. L'espiritualitat, doncs, té el seu cor vivent a base d'aquesta sistole i diástole. En la mort i la resurrecció l'electro no dona una línia plana, sinó que indica que hi ha salut i recuperació.

Ens cal, en la Quaresma, tal com demana l'Església, repensar el significat del nostre baptisme. Primerament, l'hem de veure com un do i n'hem de donar gràcies. Segonament, cal saber que és el do de la filiació divina i de la incorporació al Cos de Crist, l'Església. Ha de néixer una nova acció de gràcies. I, en tercer lloc, pertoca adonar-se de les conseqüències espirituals i morals del nou naixement per l'aigua i l'Esperit Sant. Hi ha d'haver, doncs, una ascensió de la nostra vida de fidels. Una ascència que culminarà en la renovació de les promeses del baptisme en la Vetlla Pasqual.

Com catecúmens

És prou conegut com el temps quaresmal, en l'Església antiga, era un temps de catecumenat. Un fet molt visible i que feia vibrar tota la comunitat cristiana. La nit de Pasqua resultava verita-

derament esplendorosa. Els catecúmens eren realment iniciats. Baptisme, Confirmació i Eucaristia com a misteris que esclataren. Omplien de vida els neòfits i, en el seu aspecte de conversió, lliurament i do, eren més que un record per als ja fidels. Esdevien una força que empenyia a la renovació de la fidelitat baptismal.

Moltes de les nostres comunitats no tenen, com és obvi, catecúmens. No obstant això, en una dimensió de Quaresma viscuda per l'Església universal, no s'hauria de deixar de pregar pels qui en altres continents o nacions rebran els sacraments de la iniciació cristiana la propera Vetlla Pasqual.

Nosaltres, a més, ens hem d'adonar de la importància de la professió de fe baptismal que, acabat l'exercici quaresmal, serem invitats a renovar públicament. La renovació de les promeses serà una embranzida que ens farà avançar en la fe, l'esperança i l'amor. Sí, per això és la Pasqua. Per actualitzar la salvació i per acollir-la més profundament. En això hi ha la joia pasqual. És de la llibertat, oferta per Crist, que en neix un sincer al·leluia. Seria molt convenient que, durant la quarantena, els fidels assistissin a catequisis que els ajudessin a una preparació important per a la Pasqua. Tots plegats, cridats a renovar-nos, hauríem de fer una mena d'exercicis espirituals, a través de la litúrgia i les activitats d'aquest temps favorable. Quelcom molt interessant són també les anomenades celebracions penitencials, és a dir, celebracions de la Paraula —contingudes en el ritual de la Penitència— que són una preparació per a la celebració del sagrament de la reconciliació en la imminència del Tridu pasqual.

Com es fa l'aprofundiment?

No es tracta de fer coses rebuscades. Senzillament, cal viure la litúrgia de l'Església. Especialment un s'ha de fixar en les lectures de les misses dominicals. Molts d'aquests textos al·ludeixen als sacraments i posen molt en relleu el gran tema del misteri pasqual: la misericòrdia de Déu.

A més a més, es recomana que els fidels participin sovint a les misses dels dies de cada dia —anomenades ferials— o que, almenys privadament llegeixin les lectures a casa seva. És clar, per això cal un missal ferial: la Quaresma podria ser una ocasió per adquirir-lo.

S'ha de tenir present el caràcter penitencial de la quarantena que duu a la Pasqua. Es tracta de "fer penitència", de tenir aquesta virtut i practicar-la. Penitència externa, orientada al bé dels germans, com a fruit de la conversió interna del cor. Penitència que, com he indicat més amunt, ha de menar al sagrament per participar amb l'ànima pura en els misteris pasquals.

"EL POBLE DE DÉU, DESPRÉS D'ENTRAR A LA TERRA PROMESA, CELEBRA LA PASQUA"

En aquest diumenge, marcat per la proximitat de la Pasqua, és adient aquesta narració de la primera pasqua dels israelites, instal·lats ja a la terra promesa: ja no és el menjar del desert —el manà— el seu aliment, sinó els fruits de la terra que Déu els ha donat. Magnífica imatge de la Pasqua cristiana! El nostre Josuè (Jesús) ens ha introduït ja en la participació dels dons de Déu en l'Església; tanmateix, fins que no traspassem el Jordà de la mort la Pasqua no serà plena.

Lectura del llibre de Josuè (5: 9a, 10-12)

En aquells dies, el Senyor digué a Josuè: "Avui us he alliberat de la ignomínia d'Egipte". Llavors els israelites acamparen a Galgala, a la plana de Jericó, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, al vespre del dia catorze del mes. L'endemà de la Pasqua, des del matí, menjaren productes del país, pa sense llevat i gra torrat. Des d'aquell dia, que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any.

"TASTEU I VEUREU QUE N'ÉS DE BO EL SENYOR!"

La ressonància eucarística d'aquest respònsorial acompanya i complementa la lectura anterior. És l'Eucaristia, en efecte, la celebració i la manera de participar en la Pasqua de Jesucrist. Per a nosaltres, l'Eucaristia és alhora manà per al temps present, de desert, i comunió amb la glòria de Crist.

Salm 33:2-3,4-5,6-7 (R.: 9a)

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seva lloança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho sentin.

R.: Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.

Tots amb mi glorifiquem el Senyor,
exaltem plegats el seu nom.
Hem demanat al Senyor que em guiés:
ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum,
i no haureu d'abaixar els ulls, avergonyits.
Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva del perill. R.

"DÉU ENS HA RECONCILIAT AMB ELL MATEIX PER CRIST"

La iniciativa de la reconciliació ve de Déu, per Jesucrist. La missió apostòlica està íntegrament al servei d'aquesta reconciliació, per proclamar-la i per comunicar-la, com ambaixadors i com a ministres. El sentit profund del ministeri està prou ben descrit en aquestes frases de Pau, especialment el ministeri de la reconciliació: "en nom de Crist, en la persona de Crist..."

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (5:17-21)

Germanys, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

"Torneu-me el goig de la vostra salvació!..."

La lectura de la paràbola del pare misericordiós, en aquest diumenge d'anunci de la proximitat de la Pasqua, torna a portar-nos a les conviccions fonamentals sobre el sagrament del perdó. En efecte: la joia de la festa, no és precisament la joia que ve del perdó generós del pare? Així, la joia de Pasqua és per a l'Església la que ve del perdó dels pecats de Jesucrist ha realitzat per la sang de la seva creu, a través de la qual ens ha comunicat l'Esperit Sant. I el sagrament del perdó per als que ja han rebut el baptisme és la Penitència, (vegeu Diumenge II).

¿Com pot ser, doncs, que tantes vegades el sagrament de la penitència sigui vist, i potser experimentat, com un moment angosat? ¿No serà, tal vegada, que hi ha equívocs que han de ser superats?

• ¿Examen de consciència?

Un primer equívoc pot venir del que anomenem "examen de consciència". És cert allò que deia Luter, que examinar la consciència és com fer una "carnisseria" de l'esperit? No ho ha de ser i si algú ho visqués així caldria que canviés. "L'examen de consciència és el signe sacramental de la netedat de la pròpia consciència, quan l'home no sols reconeix que és 'un pecador' sinó que ho és 'en concret' per tal o tal motiu. Aquest acte no ha de consistir mai en una introspecció psicològica angiosada, sinó en la confrontació sincera y serena amb la llei moral interior, amb les normes evangèliques proposades per l'Església, amb el mateix Crist Jesús, que és per nosaltres mestre i model de vida, i amb el Pare celestial, que ens crida al bé i a la perfecció". El Ritual de la penitència proposa com a pauta els exemples i els manaments de Crist; per exemple, les benaurances. ¿No és la felicitat del regne allò que busquem els pecadors?

Reconèixer el propi pecat és el primer moment, necessari, per al perdó. "M'he decidit a reconèixer la falta, no us he dissimulat més el meu pecat..." (Salm 31,5). Alguna vegada pot haver-hi dubtes. Tampoc en aquests casos ha d'entrar l'angoixa, sinó la claredat de la consciència, la seva formació amb els mitjans habituals.

• "Jo confesso a Déu..."

Un segon equívoc es presenta en parlar de la confessió mateixa dels pecats. També aquí les acusacions que es fan són nombroses: cosa impossible, humiliació i submissió al "poder" religiós, recurs psicològic, etc... Joan Pau II ho explica molt bé: "L'acusació dels pecats no es pot reduir a una recerca d'autoalliberament psicològic, etc... Joan Pau II ho explica molt bé: "L'acusació dels pecats no es pot reduir a una recerca d'autoalliberament psicològic, encara que correspongui a la legítima i natural necessitat d'obrir-se a algú, que hi ha en el cor humà; és un gest litúrgic, solemne en el seu dramatisme, humil i sobri en la grandesa del seu significat. És el gest del fill pròdig, que retorna al Pare i és acollit per ell amb el bes de pau; gest de lleialtat i de coratge; gest de lliurament de si mateix, més enllà del pecat, a la miseri-

còrdia que perdona" (Exhortació "Reconciliació i penitència", n. 31, III).

Moltes vegades m'ha fet pensar aquella frase que diuen alguns: "Jo em confesso amb Déu, i no amb els capellans..." I penso que la primera part d'aquesta frase diu una gran veritat, i que només acceptant aquesta veritat podem dir que la segona part no és tan justa. M'explico. ¿No diem: "Jo confesso a Déu totpoderós... que he pecat..."? El pecador "confessa", és a dir, reconeix, davant Déu el seu pecat. Però això no exclou que ho faci davant del sacerdot, en tant que el sacerdot és el ministre = el servidor del perdó de Déu. Ho diu el Concili de Trento: amb l'absolució, el sacerdot comunica un do que no li pertany com a propi, sinó que n'és només el donador. Responsable, certament: cal que sàpiga com el dona, a causa de què el dona, per tal que pugui actuar no com un autòmat, sinó com un metge i un pare espiritual, que personalitza la seva ajuda.

I tanmateix, no convé que personalitzi tant que arribi a fer de pantalla a l'acció de Déu. És impressionant veure com se celebra el sagrament de la penitència en el ritu bizantí: el penitent i el ministre, drets davant la icona, estan de costat, no pas cara a cara. És una manera significativa d'expressar quelcom essencial: el sagrament de la penitència no es resol simplement entre el petit i el ministre, sempre cal referir-se a un Altre, que és el gran protagonista: "Déu Pare misericordiós, que per la mort i la resurrecció del seu Fill ha reconciliat el món amb ell mateix i ens ha donat l'Esperit Sant per al perdó dels pecats..." Potser aquesta consciència ens falta una mica, als occidentals, tant als ministres com als penitents. I aquesta manca de referència prou explícita a aquest Altre, per part de tots dos —ministre i penitent— pot fer-nos oblidar allò de més gran i original que hi ha en el sagrament: l'acció de Déu que perdona! I, a la llarg, deformar la imatge del sagrament.

• La comunitat eclesial

Però, ¿i la comunitat? La confessió individual dels pecats, ¿no és quelcom massa "privat"? El cert és que, si ho mireu bé, la confessió és precisament la forma de sortir de l'àmbit del privat: És molt més "privat" rebre l'absolució general sense fer la confessió individual. L'explicació de Joan Pau II és ben justa: "Aquesta acusació dels pecats arrenca en certa manera el pecat del secret del cor i, per tant, de l'àmbit de la individualitat pura, posant en relleu també el seu caràcter social, puix mitjançant el ministre de la penitència és la comunitat eclesial, ferida del pecat, la que acull altra vegada el pecador penedit i perdonat" (Exhortació, al mateix lloc).

Hom descobreix, doncs, una altra dimensió del ministre: Déu "concedeix el perdó i la pau pel ministeri de l'Església". Servidor del perdó de Déu, pastor d'aquesta Església que ha rebut el perdó com a do pasqual. La confessió dels pecats, en definitiva, tot i ser tan important per la dinàmica de la penitència, no n'és l'última paraula: aquesta la té Déu, i és la de "perdó i pau", la que ressona en els llavis del ministre i omple de goig el cor del penitent. L'absolució sacramental.

"AQUEST GERMÀ TEU, QUE JA DONÀVEM PER MORT, HA TORNAT VIU"

La crítica actitud de Jesús envers els pecadors provoca la paràbola de la misericòrdia per excel·lència. En el centre de la paràbola, el misteri de la reconciliació —el pas de la mort a la vida— proclamar per Pau realitzat per Jesucrist, obra de Déu.

Evangelí segons sant Lluc (15:1-3,11-32)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: "Aquest home acull els pecadors i menja amb ells". Jesús els proposà aquesta paràbola: "Un home tenia dos fills. Un dia el més jove digué al pare: 'Pare, dona'm la part de l'herència que em toca'. Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arreplegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: 'Quants treballadors del meu pare tenen pa de so-

bres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors'. I se n'anà a trobar el seu pare.

Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, correngué, a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu". Però el pare digué als criats: "Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem trobat". I es posaren a celebrar-ho.

Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: "Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut, ha fet matar el vedell gras". El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: "He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, ¿fas matar el vedell gras?" El pare li contestà: "Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem trobat".

LA BÍBLIA A L'ABAST

Pare, ha arribat l'hora

Amb aquestes paraules, el quart evangeli, ens introdueix a la pregària sacerdotal de Jesús, moments abans de lliurar-se al combat de la Passió: **Jesús alça els ulls al cel i digué: Pare, ha arribat l'hora; glorifiqueu el vostre Fill, perquè el Fill us pugui glorificar amb la sobirania que li heu donat sobre tots els homes, per donar la vida eterna a tots els qui li heu confiat** (Jo 17:1-2). Dimecres Sant. Els textos de la missa d'avui ens fan penetrar en el misteri de la Passió del Senyor. **Oh Déu, que heu volgut que el vostre Fill patís per nosaltres el suplici de la creu per arrencar-nos del poder de l'enemic**, ens fa pregar la col·lecta, i suplica: **feu que aconseguim la gràcia de la resurrecció**. Vet aquí l'argument i l'esquema del nostre salm responsorial. Com molt bé s'insinua en el responsori, en el salm avui escoltem la pregària que el Servent de Jahvè, Jesús, dirigeix al Déu que estima tant en l'hora propícia del suprem sacrifici: **Senyor, vós que estimeu tant, escolteu-me en aquesta hora propícia** (v. 14c i b).

L'hora de Jesús no és sols l'hora del sofriment i de la mort, sinó també l'hora de la resurrecció. Eren ja les vigílies de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. És l'hora en definitiva de l'amor de debò: la lliçó de l'amor-servei frater, la institució de l'eucaristia i el sacerdoti, l'intent d'anegar en l'amor misericordiós la traïció de Judas, l'advertiment de Pere, la conversa llarga de comiat, la prova de la solitud i de l'aban-

dó dels deixebles a l'hort de Getsemani, i la perseverança constant a seguir el camí de la Passió fins al final.

Ara és la vostra hora

L'hora de Jesús és també l'hora del poder del mal. I potser hauríem de dir que justament perquè l'hora del poder de les tenebres desaparegués per sempre, Jesús entra a la seva hora. **Heu vingut armats amb espases i garrots, com si jo fos un bandoler**—diu Jesús als qui havien vingut a prendre'l—. **Mentre era amb vosaltres al temple cada dia, no em va tocar mai. Però ara és la vostra hora, ara les tenebres tenen el poder** (Llc 22:52-53). El salm responsorial ens recorda tot el sofriment de Jesús en aquesta hora de les tenebres que ell transformarà en l'hora de la llum i de la vida. **Per vós he d'aguantar els escarnis, i abaixo els ulls, avergonyit** (v. 8). És per amor i per obediència al Pare que el Fill se sotmet a aquesta prova duríssima (Cf. Jo 10:18 i 14:30s.). Jesús aguantarà amb enteresa els insults més grollers i que el fereixen més. Sentirà com el tracten d'impostor, de revolucionari i de blasfem (Cf. Jo 10:33, Mc 14:62-64, Llc 23:2). A la creu serà la riota dels qui transitaven per aquell lloc i la befa de les autoritats del temple (Cf. Mc 15:29-32). Experimentarà la incomprensió dels seus germans de raça i de poble

—els meus germans em consideren foraster (v. 9a)— i l'abandó dels seus més íntims —em desconeixen els meus familiars (v. 9b)—. Quan va expulsar els venedors del temple, els seus deixebles recordaren el que el salmista diu en el v. 10: **El zel del vostre temple em consumia** (Cf. Jo 2:17). El zel de Jesús pel temple no era simplement per la dignitat de la casa material de Jahvè, sinó per aquell altre temple espiritual, no fet de mà d'home, que és la salvació de la humanitat i que passa pel sacrifici del cos i de la sang de Crist (Cf. Jo 2:18-22). I és la fidelitat a l'amor al Pare i als redimits que feia arborar el seu zel fins a l'oblació, i atreia damunt seu els insults dels qui ultratgen Déu: **He hagut de rebre els insults dels qui us ultratgen** (v. 10). El Messies sofrirà ell tot sol l'amargor de la seva lluita. Amargor tant o més dolorosa que els mateixos sofriments corporals que haurà d'aguantar: **No hi ha bàlsam capaç d'amorósir les ferides incurables del meu cor** (v. 21ab). És en la intimitat del cor de Jesús que la Passió desplega tota la seva diabòlica violència. Es troba sol, incomprès, fracassat, fins i tot enfrontat amb el silenci més atapeït de Déu (Cf. Mt 26:56 i 27:46, Mc 15:33). Tot és desolació en el cor de Jesús anegat en un mar d'amargor: **He esperat en va qui em compadís, no trobo ningú que em consoli** (v. 21cd). Jesús beurà el calze de la Passió fins a la

darrera gota. Per això sabent que ja s'havia realitzat tot el que calia, perquè s'acabés de complir el que anunciava l'Es-
criptura digué: **Tinc set**. I li acostaren als llavis una esponja xopa de vinagre (Cf. Jo 19:28-30). És el que llegim en el salm responsorial: **Em tiren fel al menjar i vinagre a la beguda** (v. 22).

L'hora del triomf

Després del sacrifici de Jesús, el Pare el ressuscita vencedor de la mort i del pecat. És llavors quan el Crist ressuscita entona el càntic nou d'acció de gràcies al Pare. Millor encara: ell, el Ressuscitat, és personalment el càntic autènticament nou, cant i sacrifici alhora, litúrgia permanent d'acció de gràcies, eucaristia. Els meus càntics lloaran el nom de Déu, reconeixeran la grandesa del Senyor (v. 31). I és en el misteri pasqual on hi ha el fonament més ferm de la nostra esperança, causa de la nostra joia, l'entrada a la vida per sempre. **Se n'alegraran els humils quan ho vegin, els qui busquen Déu sincerament diran: Tingueu llarga vida** (v. 33). Els humils —els qui es deixen prendre per la fe i il·luminen amb la seva llum les rutes de l'existència— s'emplenen d'alegria en "veure" en el sagrament del baptisme la força de Déu que ha alçat Jesús del sepulcre i a nosaltres ens fa resorgir de les fonts baptismals. Pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també **vau ressuscitar, perquè vau creure en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts** (Col 2:12). Així també amb ell som ara nosaltres acció de gràcies, celebrant l'eucaristia fins que ell torni i proclamant com el Senyor **escolta sempre els desvalguts, no té abandonats els seus captius** (v. 34).

* Dimecres Sant

CULTURA CIENTÍFICA

El cervell i l'ànima humana

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

43. Consciència i atenció mental

La capacitat de posar atenció en un objecte no és exclusiva de l'ésser humà, encara que per l'home "posar atenció" vulgui dir fer que la percepció es faci més conscient. Amb elèctrodes posats a la testa d'un gat s'ha comprovat que un soroll inesperat produeix menys descàrrega elèctrica que la normal en la regió auditiva del seu cervell —és a dir, el sent amb menor intensitat— si alhora hom li fa sentir l'olor de peix, que li acapara l'atenció. Així, doncs, allò que vam fer notar de la memòria: que pot existir sense la consciència però que la consciència en té necessitat, cal dir-ho també ara: hi pot haver atenció sense que hi hagi consciència, però sempre que un hom té consciència d'una cosa és que hi posa atenció. Tanmateix hem d'advertir que hi ha biòlegs que prenen el mot "consciència" en un sentit més ampli i identifiquen actes fets amb atenció amb actes conscients, tot atribuint així un cert grau de consciència a les bèsties. El significat que nosaltres donem a "consciència" com a facultat de reconèixer com a propi allò que hom fa o percep, que és com dir consciència reflexa, només pot aplicar-se a l'espècie humana. Ara bé, la capacitat de posar atenció en el que fem o percebem planteja també uns problemes prou interessants per a parlar-ne:

L'atenció i les seves classes

Què és l'atenció? Fixem-nos que la majoria dels actes que fem al llarg del dia els portem a cap amb un grau de consciència molt afeblit: caminar, veure l'entorn, sentir sorolls..., moviments o sensacions que per la seva naturalesa poden ser ben conscients i resulten pràcticament inconscients, cosa ben profitosa per a nosaltres ja que ens permet en altres coses mentre fem camí sense fixar-nos en el que veiem o sentim. És la rutina, diem; però també es pot dir que és que no hi "posem atenció" i ens en fem conscients. "Fer atenció", doncs, és un procés d'orientació unificada de la nostra conducta, que fa que es canalitzin els fenòmens de l'activitat cerebral cap a una direcció, tot inhibint en gran part aquells que no s'adiuen amb l'orientació dominant elegida. La capacitat de posar atenció implica que hom pugui enfocar els constituents d'un acte actiu o perceptiu de manera que es facin més intensos, més clars, més exactes i sobretot més conscients. Fent servir aquesta capacitat hom pot entendre, per exemple, el que estan dient uns altres en una conversa que ni tan sols sentiria si no fes l'esforç d'atenció.

Se sol dir que hi ha dues classes d'atenció: espontània i vo-

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat
de Teologia de Catalunya

luntària. L'espontània és quasi reflexa: la provoca una estimulació sensitiva o una idea nova que ve a la ment, però això només passa si en aquell moment el subjecte no manté un grau alt d'atenció en un altre assumpte; en aquest cas tant més fort ha de ser l'estímul com més gran sigui la concentració de la persona. Pel que fa a l'atenció voluntària no cal explicació; és fruit de la voluntat lliure. Però cal notar que encara hi pot haver una altra mena d'atenció: la d'aquell malfat psíquic que té una idea fixa i només fa que pensar-hi de manera que li roman bloquejada la capacitat de veritable atenció, espontània o voluntària, en qual-sevol altre objecte.

Fisiologia de l'atenció

Fisiològicament l'atenció és una sobreexcitació cerebral localitzada que comporta la inhibició d'altres zones del cervell que no participen en aquell acte. Aquesta localització generalment no és puntual perquè són diverses regions les afectades i per consegüent exigeix un fun-

cionament harmònic. Això fa que les funcions psíquiques puguin ser utilitzades en el seu grau més alt de rendiment. Ara bé, tractant-se d'una sobreexcitació és lògic que comporti una fatiga. I així ho demostra l'esperiença. Però, quina és la causa d'aquest cansament cerebral? Certament l'atenció comporta modificacions sensorials, del to muscular, de l'actitud corporal i del sistema nerviós central; tanmateix la fatiga és d'ordre encefàlic; què és el que es cansa? El cervell no és com la musculatura que es fatiga per desgast del seu aliment específic, la glucosa, quan hom ha fet molts esforços físics i es descansa parant d'actuar. El cervell sempre està en activitat, i no para encara que hom deixi de fer esforços d'atenció, llevat de quan s'està en repòs profund; poca diferència d'activitat de neurones hi ha entre fer un treball mental i estar somniant. La causa del cansament ens diuen els neuròlegs que ve del fet que l'atenció implica una comanda rigorosa de processos d'excitació i d'inhibició constants. Ara bé, el centre regulador d'aquests processos és el "centre de vetlla", del que ja hem parlat repetidament. Cal concloure que és ell el que es fatiga i per això tendeix a inhibir-se després de forçar un temps l'atenció, i per això aleshores ve la son.

Els processos d'excitació i

inhibició introdueixen canvis de comunicació entre neurones i això es comprova amb l'EEG que mostra una dessincronització del ritme alfa, la qual és total si el subjecte es troba sota els efectes d'una excitació violenta de ràbia, d'ansia, o de por.

Els neurastènics tenen més dificultat a posar atenció. A un cansat de nervis és inútil dir-li que s'esforci a fer atenció si ja no pot; el que cal és que es relaxi, dormi bé i faci exercicis sensorio-motors suaus amb un mínim d'atenció, i només així podrà millorar la capacitat d'atendre.

És interessant notar que quan hem posat molta atenció a un assumpte que volíem aclarir i no hem pogut fer-ho, després de deixar-ho córrer, les connexions establertes entre neurones segueixen entrellaçant-se inconscientment fins que en un moment donat ve a la consciència l'aclariment buscat. Una cosa del mateix ordre és la "inspiració" dels poetes, que ve a ser la irrupció en el conscient d'allò que l'inconscient havia elaborat.

Finalment: on hi ha el centre que provoca la posada en marxa de l'atenció? La resposta és la mateixa que per al centre de la consciència, de la qual és evidentment un aspecte: si és que existeix aquest centre, no podem pas dir on es troba. Estarà dispersat pel còrtex?

L'HOME DAVANT EL SEU DÉU

IV. L'alegria del retorn

1. "Entreu, entreu, en l'interior" (Sta. Teresa [Moradas])

No es pot tocar la paràbola del "fill pròdig" com un tema qualsevol. Es tracta del cor mateix de l'Evangeli. No és un fragment tan sols per a comentar-lo sinó per a ficar-s'hi dintre.

Però ¿què vol dir ficar-se dins?

Potser veure que, a més de ser una perla literària, àdhuc psicològica, la paràbola del Pare misericordiós i del fill perdut i retrobat és exactament el retrat de tota la nostra vida religiosa. Un retrat que colpeix la intel·ligència, els sentiments i la capacitat d'actuar.

Cal veure, per tant, que no és una narració que hom ens faci arribar des de fora de la pròpia experiència. La paràbola és la nostra experiència mateixa: com només podia comprendre-la Jesús; com només l'evangelista Lluc podia donar-li expressió literària.

La narració del Pare que estima incondicionalment, del fill que hom donava per mort i ha ressuscitat, i del germà gran que remuga reticent, és presentada de tal manera que qui l'escolta o qui la llegeix pot ficar-se en el cor de la situació dibuixada pels tres protagonistes. Pot adquirir el millor de cada un d'ells: revertir-se de l'amor patern; convertir-se, com el fill malversador; i obrir-se a la generositat, com devia fer, finalment, el germà rancuniós.

2. Entrar en el cor del Pare

Podem pensar en l'experiència d'una bona majoria de pares —i, evidentment, de mares— que han vist com els seus fills emprenien no pas l'odissea constructiva, capaç de dotar-los amb la saviesa de la vida, sinó el viatge absurd en el qual hom perd salut, frescor interior, amics.

Podem pensar també en l'experiència de molts capellans que recordaran sempre el jove que, en altre temps, va assimilar a fons el missatge evangèlic i, tot d'una, decidia amb embranzida aparentment irrevocable prescindir de la fe: com mogut per l'anhel imparable de "prendre la part de patrimoni que li tocava", per fer-lo créixer o per a malgastar-lo amb la seva exclusiva responsabilitat.

Cal completar el retrat de l'indiscutible protagonista. Si Déu, el Pare és el personatge central de la paràbola, l'actitud fonamental que el caracteritza és el seu amor incondicional,

inextingible, envers els pecadors.

El Pare vol que el fill perdut sigui retrobat; vol fins i tot el que sembla impossible als ulls humans: que visqui el qui havia estat donat per mort.

¿Heu vist la sol·licitud i la iniciativa del Pare? El seu afany tindria un punt de pintoresc si no fos simplement sublim. Perquè la tendresa d'un ancià ple d'entusiasme és senzillament sublim: Surt al camí; quan veu el fill, corre a tirar-se-li al coll i a besar-lo; dona les ordres als criats: "Porteu el vestit millor... porteu l'anell i el calçat; porteu el vedell gras!"

Que el fill no resti degradat, perdut, mort. Que tingui la dignitat i l'amor que li correspon com a fill. Aquest, no pas cap altre, és el programa del Pare. Encara més: Aquest és el mode de ser del Pare.

3. Conversió del fill pròdig

El fill pròdig no té excuses sinó culpes evidents; no té mèrits sinó buidor; però té sentiments dels quals en brolla la seva conversió: la que Déu suscita no tant amb paraules sinó amb el que santa Teresa anomena "el xiulet suau del Pastor bo" (Moradas, cap. 3).

Ha anat pels camins perduts: ha errat, cosa que per l'Antic i pel Nou Testament, és tant com dir: "Ha pecat impulsat per una passió o per una dèria que l'impedia de veure el conjunt de la realitat: el seu seny restava enfosquit. Tantes vegades el mal es fa "sense saber el que fem"!"

Però el més interessant, en el mode de ser del fill perdut, és el procés de la conversió, meravellosament dibuixat. Podem desgranar un rosari de sis moments clau:

- El fill pròdig sent la misèria pròpia de manera punyent;
- Entra dintre seu; recapacita.

- Recorda amb afecte el seu Pare i la consideració de fill que tenia a casa;

- El mou la inspiració d'anar a trobar el seu Pare;

- Li cal sincerar-se amb el que estima: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu".

- L'arrencada cap a casa: "Se n'anà a trobar el seu Pare".

Per tornar a casa no li cal rentar-se ni posar-se el vestit decent. Ja ho farà a casa, feliç. La conversió no és la perfecció acabada, el total recentrament. Tot-hom pot fer, amb l'impuls diví, l'arrencada d'aixecar-se.

4. La pregària:

La pregària pels fills allunyats no és tan sols cosa d'aquest pare o mare, o d'aquest capellà. És el clam senzill i immens de tot el Cos de l'Església pels seus fills pecadors i allunyats: per ells, la fe esperançada que actua per l'amor segurament els seria un gran do.

Als creients, aquesta pregària ens sensenyaria a conviure bé —a trobar-nos de gust— amb els qui són i pensen diferent: amb els increients, en concret.

Ens ensenyarà a jugar la "pluralitat" amb la "comunió" dins de les comunitats eclesials. És seriós pregar per una Església acollidora: en la qual els seus membres puguin experimentar que ella "té per distintiu la dignitat i la llibertat dels fills de Déu, al cor dels quals fa estada com en un temple l'Esperit Sant" (Lumen Gentium, 9).

Tots hem estat pròdigs: l'oració val per a tots. Però n'hi ha hagut molts que, en la crisi per assolir la majoria d'edat personal i col·lectiva, en l'opció pel progrés en la justícia i en la llibertat, en la recerca de ponts vers la modernitat, hi han deixat la praxi religiosa o la mateixa fe. Els cristians que sincerament estimen aquests homes i dones, més nombrosos del que sembla, els cristians convertits a

eixamplar els murs de la pròpia comprensió, bé poden fer una pregària humil, confiada, insistent, per tal que l'esperança cristiana alegri del tot l'horitzó d'aquests allunyats:

Que la fe en el Crist, brolli suau i amb vigoria, perquè no li cal el tancament defensiu ni l'agressivitat.

5. El ressentiment del fill gran

El fill gran representa l'observança estricta: La llei. Però l'acompliment eixut de la llei crea una consciència doble i re-

torçada: d'una part, el cofoisme del complidor. De l'altra, el secret ressentiment contra el legislador, en relació al qual se sent sotmès i desgraciat.

El fill gran és l'home observant però no pas reconciliat. Per això necessita carregar-se de raó davant del germà malversador, desproveït de raó i de mèrit. Això el fa poc simpàtic. Però el seu gran perill és que vol impedir la generositat del Pare. La indignació de l'observant és el darrer obstacle per a la reconciliació entre pare i fill.

El Pare apareix gloriosament generós per la seva actitud envers el fill pecador: "Ara, hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem retrobat".

En canvi, la resposta del Pare al fill gran ¿no sona per ventura com una excusa una mica convencional: "Tu sempre estàs amb mi. Tot el que jo tinc és teu"?

Aquests mots són molt més que un compliment cerimoniós, i hom hi endevina novament l'abisme de l'Amor: És propi del Pare del Cel cobrir amb la seva tendresa també els observants de la terra. Els complidors, però, solen interposar la llei entre ells i Déu: com si fos una barrera. Creuen viure sota la llei que obliga, quan en realitat estem vivint l'hora de l'amor de Déu que s'avança a abraçar els observants i els pròdigs: Tots nosaltres, els pecadors.

En l'ambient joïós del Quart Diumenge de Quaresma ressona de manera intencionada i repetida el mot "reconciliació": En la pregària i en la 2.ª Lectura. Així ha estat potenciada l'atmosfera d'aquell antic Diumenge Laetare (¡Alegreu-vos!), quan els pecadors senten el goig de tornar a casa.

JOSEP M. ROVIRA BELLOSO

La Passió

del CASAL CLARET

Representacions a les 17.30 els dies:
5, 12 i 19 de març i 2 i 9 d'abril

CASAL CLARET
Nàpols, 350 de Barcelona
Informació i reserves:
Telf.: 257 94 91 (contestador aut.)

Històries, llegendes i tradicions del romànic català

Un museu de Nova York conserva les tombes dels comtes d'Urgell

Antic monestir de Santa Maria. De la construcció primitiva resta solament el claustre, de forma rectangular. Dobles columnes, amb capitells, la major part d'ells llisos, uns quants florals, i ja unitàriament una sola figura rudimentària, petxines, una carassa barbuda, una figura, ocell, animals rampants i un de tot curiós asimètric, amb dos gossos drets, dues estrelles de David i dos cercles amb raigs. (V.B.)

En els meus anys de batxillerat, quan estudiava en un col·legi regit pels germans Maristes, sentia sovint parlar del monestir de les Avellanes, un cenobi que era la casa mare de l'orde i alhora seminari. Era lloc de recés o de descans i jubilació per aquells educadors d'edat avançada. Aquest orde religiós va adquirir l'any 1910 la propietat d'aquest antic i abandonat monestir. Inicià tot seguit la tasca de restauració i adaptació a les seves necessitats d'aquelles velles pedres.

Gràcies als Maristes avui podem gaudir d'aquell recuperat i ben conservat monument. El que no pogueren restaurar ni conservar aquells frares foren precisament les peces més valuoses i riques que guardaven aquelles construccions centenàries. Aquestes peces no eren d'altres que els meravellous repulcres dels comtes d'Urgell, unes obres d'art que feia solament quatre anys, és a dir el 1906, que van viatjar amb destí a Anglaterra. Més tard viatjaren als Estats Units, concretament a la ciutat de Nova York. Unes tombes que són avui unes de les joies més admirades del gran museu de Nova York, conegut amb el nom de "The Cloisters".

Pel qui no conegui l'existència d'aquest museu, direm que conté moltes peces pertanyents a l'època medieval. Aquestes peces foren adquirides al llarg d'aquest segle per ciutadans d'aquell país en convents, bisbats, parròquies o particulars, moltes a preus irrisoris i en

molts casos burlant les lleis dels països d'origen.

En aquest museu trobem d'arreu d'Europa, encara que la major part pertanyen a França, Itàlia i Espanya. Porta el nom de "The Cloister" pel fet d'haver-hi agrupades peces de cinc claustres diferents. Hi podem trobar una part important del nostre estimat claustre del monestir de Sant Miquel de Cuixà al Conflent, prop de la població de Prada. Aquest museu va obrir les seves portes al públic, l'any 1938.

Un cop conegut el lloc on podem trobar les tombes dels comtes d'Urgell a la ciutat de Nova York, anem a explicar com aquestes valuoses peces del nostre patrimoni van fer aquest llarg i estrany viatge.

Història del monestir

En primer lloc he de dir que aquest monestir va ser fundat l'any 1167, pels comtes d'Urgell Ermengol VII i la seva muller Dolça, aprofitant una concentració d'eremites que feien vida d'oració i penitència en aquests indrets, dirigits pel famós mestre Joan d'Organyà. Aquesta comunitat religiosa fundada a les Avellanes estava sota la disciplina de l'orde de Premonstré, convertint-se des d'aquell moment en la casa mare d'aquella obediència. En sorgiren moltes fundacions germanes en molts indrets del Principat, i fins i tot els frares premonstratsos acompanyaren el rei Jaume I en la con-

El monestir de Bellpuig de les Avellanes, a la comarca de la Noguera, està molt ben conservat.

questa de Mallorca.

L'ajut i la dedicació dels comtes d'Urgell vers aquest monestir fou total. Les concessions, els legats i els distints testaments feren de les Avellanes un dels monestirs més rics i amb més patrimoni de tot el comtat. Tots els batlles de les poblacions veïnes prestaven jurament en mans de l'Abat. Aquest tenia el títol de Baró, un reconeixement que li donava veu i vot en totes les grans decisions tant religioses com polítiques. És, per tant, lògic que els comtes que més varen estimar aquest monestir volguessin que les seves despulles descansessin per sempre allí. D'aquesta manera el comte Ermengol VII i la seva esposa Dolça, així com Ermengol X, varen ser enterrats en aquells magnífics sepulcres gòtics, unes obres d'art extraordinàries que perpetuaven la seva memòria i amb ella l'esperança que aquells enterraments serien els guardadors gelosos dels seus cossos pecadors, un desig que es mantingué durant segles, però que a la fi es capgirà totalment, com tindrem ocasió de conèixer al final d'aquest relat.

Els historiadors de les Avellanes

Aquest monestir no va viure fets històrics remarcables. Fou en general una comunitat sense alts ni baixos, que mantingué sempre el seu patrimoni, les seves rendes i una existència digna i generosa dels seus estadants, lliurats a l'oració, l'estudi, buscant de fer una tasca d'ajut al proïsme. Seríem injustos si no parléssim de la tasca de recerca històrica d'un seguit d'abats que lliuraren el millor de les seves vides a desempolvar antics arxius i tota mena de documents, intentant reconstruir una part de la nostra història. Aquesta tasca va donar molts bons resultats, però malauradament no tingué continuïtat ni en el temps, ni en d'altres centres monàstics. Malgrat això, com he dit, els resultats foren certament importants. Aquests abats eren Daniel Finestres mort el 1744, Jaume Caresmar mort el

1791, Jaume Pascual mort el 1804 i Josep Martí mort el 1806.

De la seva tasca i dels seus tractats, avui, encara en poden beure en les seves fonts els nostres historiadors, que recorden sempre aquella nissaga d'abats de les Avellanes, un fet que no s'ha donat en cap d'altre monestir del Principat.

El cas de les tombes viatgeres

Aquest podria ser un bon títol per una novel·la d'Agatha Christie, però no anem a parlar de misteris o de casos policíacs. El que anem a tractar és el cas i la tragèdia que va representar pel patrimoni català, la ignorància, l'avarícia i la total falta d'escrúpols i sensibilitat per part dels homes i també de les institucions que en aquells moments regien els nostres destins.

La història s'inicia, com a gairebé tots els nostres monestirs, amb la llei de desamortització de Mendizábal del 1834, una llei que deixà Bellpuig de les Avellanes sense comunitat i exposat al pillatge, la desídia i la subsegüent destrucció.

Als pocs anys d'aquella obligada fugida dels frares, el monestir es deteriorava més i més. Aquella gran construcció monàstica fou a parar a les mans del marquès de la Pozuela que n'adquirí la propietat. Aquest representant de la noblesa, en veure el mal estat d'aquella construcció, va permetre d'establir-s'hi una comunitat de frares trapencs, que hi feren estada durant un temps, reconstruint certes parts d'aquell monestir, sobretot l'església. No sabem però per quina raó, aquella comunitat va abandonar als pocs anys aquella santa casa. El cas és que aquell senyor marquès, propietari de les Avellanes, un bon dia va vendre aquelles terres i els edificis monàstics a un banquer del país anomenat Agustí Santesmasses. Era l'any 1894.

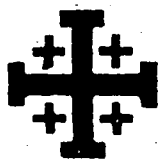
Poc després que aquell banquer es fes amb aquelles propietats, es van produir els esdeveniments que acabaren en la gran

pèrdua pel monestir. El senyor Santesmasses inicià ràpidament els contactes amb marxants estrangers interessats en l'adquisició d'aquelles esplèndides tombes gòtiques dels comtes d'Urgell. Aviat van tancar els tractes i es va fer la venda per quinze mil pessetes. El següent pas d'aquella dissortada història fou precisament la macabra escena del trasllat de les restes del comte Ermengol X, les de dona Dolça i les d'Ermengol VII, que encara portava incrustada en els seus ossos de l'espatlla un tros de sageta causant de la seva mort en el cercle de Requena l'any 1184. Aquelles despulles foren dipositades en unes caixes de la veïna església de Vilanova.

Quant a les tombes es van desmuntar. El 1906 ja eren camí d'Anglaterra. Després varen anar a parar finalment als Estats Units, una nació que rebé aquell "regal" amb entusiasme, un obsequi que es va unir a d'altres fets semblants de Tredós de la Vall d'Aran, així com uns valuosos frescos procedents de San Pedro de Arlanza a Burgos, o d'altres de San Baudel de Berlanga a Sòria o l'absis de San Martín de Fuenlabrada a Segòvia. Amb totes aquelles obres d'art, junt a moltes d'altres provinents de França i d'Itàlia, la ciutat de Nova York va construir aquell gran monument i alhora museu anomenat "The Cloisters", que és avui una de les grans atraccions de la ciutat dels gratacercs, un museu fet amb l'especulació, la ignorància i la tasca un xic bruta de persones poc amigues de sentimentalismes.

Avui el monestir de Bellpuig de les Avellanes és un lloc digne per fer-hi una visita. Els germans Maristes han tingut cura que aquelles antigues edificacions restessin en un estat de conservació que fa goig de veure. Tot té un aspecte ordenat i ben agençat. Només es troben a faltar, en fer la visita, aquelles tombes gòtiques. Les despulles dels comtes d'Urgell tornen a reposar en l'església del monestir des de l'any 1967, això sí, amb unes sepultures de pedra molt més modestes que les originals.

JOSEP M. BROTO i TROSE

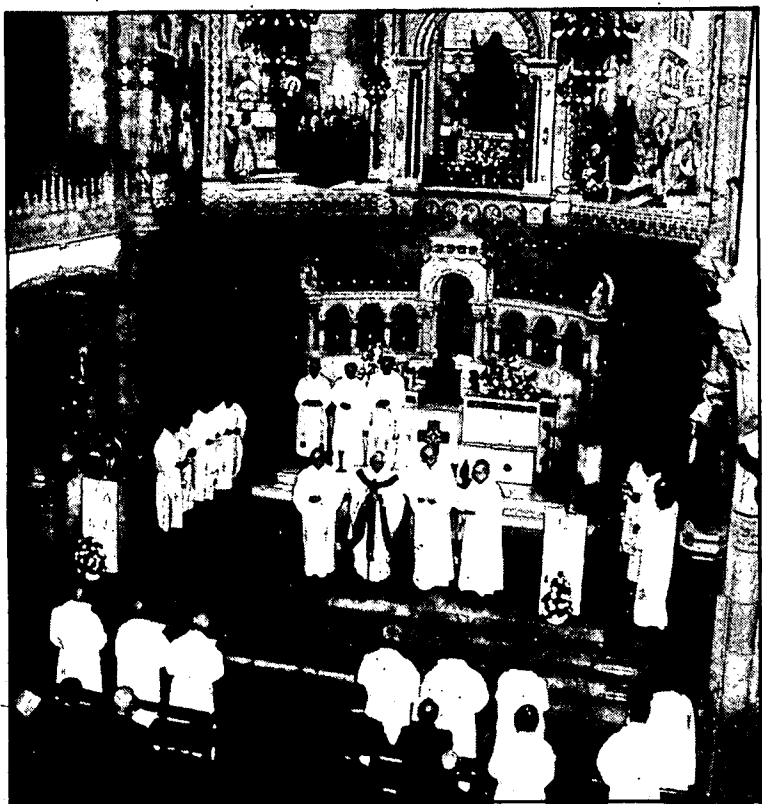
A TERRA SANTA

Amb els franciscans Custodis dels Sants Llocs.

De l'1 al 12 d'agost.

Inscripció i informes

Comissaria de Terra Santa. P. Manuel Prades
Santaló, 80. Tel. 209 23 88
08021 - Barcelona

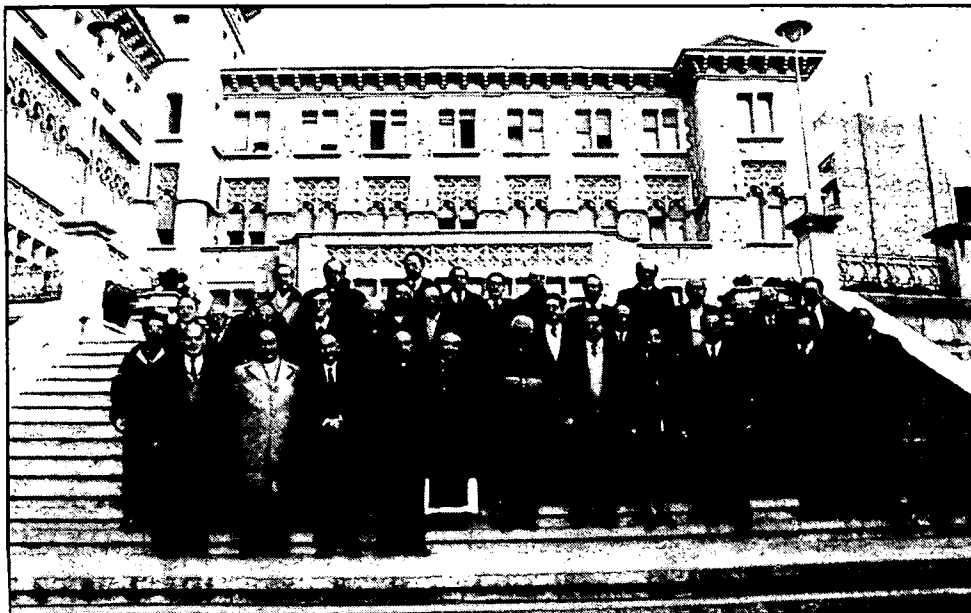
Concelebració de tots els mossens antics alumnes del col·legi, presidida pel cardenal Jubany.

Fou fundat l'any 1889, amb el nom inicial de "COLEGIO HISPANO FRANCÉS DE NUESTRA SEÑORA DE LA BONANOVA", en l'anomenada "Torre Muntadas" del poble de Sant Gervasi de Cassoles, a la falda del Tibidabo, i a una alçada de 120 metres sobre el nivell del mar.

El 19 de març d'aquell any s'inaugurà l'escola gratuïta, i el primer d'abril, s'iniciaven les classes al Col·legi.

La primera pedra de l'edifici actual fou col·locada el 3 de juliol. L'arquitecte fou Ignasi Romà. Miquel Martí, notari, n'aixecà l'acta, i el "Diario de Barcelona" n'informava amb aquestes paraules: "El Excmo. e Ilmo. Sr. Obispo colocó ayer la primera piedra del Colegio que los Hermanos de las Escuelas Cristianas van a levantar en San Gervasio... junto a la Iglesia de la Bonanova... El Sr. Romà lo ha proyectado de modo que sea capaz para 400 alumnos internos... Rodeará el Colegio una gran extensión de terreno, en el cual crece una frondosa vegetación, en la que dominan las palmeras y los cedros..."

El repartiment de premis del primer any d'activitat escolar manifesta que els alumnes foren vint-i-tres.

Mossens, religiosos, religioses i antics alumnes del Col·legi que participaren en la festa del Centenari.

La Salle Bonanova comença les celebracions del seu centenari

El Col·legi Lasallista de la Bonanova ha iniciat les celebracions jubilaris de la seva centúria d'existència.

En el seu saló d'actes, tingué lloc el primer acte de cara a l'alumnat. Fou una hora deliciosa literàrio-musical, a base d'anuncis i pregons diversos, amb l'estrena de l'himne jubilar, per la Coral del Centre, acompanyada per l'equip musical del professor Melià. Finalment es procedí al lliurament de premis als quatre guanyadors del concurs de cartells i anagrames.

Però la festa pròpiament inicial del Centenari la presentava un brillant programa per al dia 4 de febrer. Volia consistir en un "Homenatge al seu pomell més preuat de Sacerdots, Religiosos i

Religioses, antics alumnes del Col·legi".

Així resava la invitació particular: "La Salle Bonanova vol encetar amb tu, ex-alumne escollit del Senyor, les seves festes del Centenari. T'invita, doncs, ben cordialment a aquesta obertura dels actes jubilaris. Tots alhora, presidits pel nostre Cardenal, llorem Déu pel do sagrat de la teva vocació i per tots els beneficis atorgats al Centre durant el seu primer centenari".

Corresponent fidelment a aquesta invitació, la immensa majoria del gairebé centenar d'interessats, acudí al Col·legi per a la concelebració eucarística que presidiria el senyor Cardenal. Impressionant cerimònia moguda per un motiu bastant inèdit, en començar un centenari, com ho destacà el senyor Cardenal en la seva rica homilia. Se centrà tota ella en l'agraïment degut al Senyor, autor de tot bé, i també als Germans de La Salle que han sabut fer del centre un lloc privilegiat dins de la Barcelona religiosa, culta i esportiva alhora, de l'últim segle.

Omplien la recordada i nostàlgica capella, a més dels expressament convocats a l'acte, els Germans que havien estat professors del Col·legi al llarg dels anys anteriors i posteriors a la guerra, acompanyats per la Comunitat actual, i un bon nombre d'amics. La Coral del Centre alternava harmoniosament els cants amb els assistents.

A l'hora de la pregària dels fidels no s'oblidà cap dels grups presents, suplicant per a tots fidelitat i increment. El record final fou de sufragi per la trentena de difunts que ja han coronat amb la perseverança final llur vocació apostòlica: 11 sacerdots diocesans, 3 monjos de Montserrat, 4 pares Jesuïtes, 4 pares Caputxins, 5 germans de La Salle, i dos membres de l'Institut secular de l'Opus.

També fou emotiva l'ofrena presentada per diversos religiosos. D'una Memòria Escolar, resso de les 84 que porta publicades el centre, de la medalla recordatori de

l'efemèride, de les flors que portaren les primeres religioses sorgides del Col·legi, de la Bíblia, del Pa i el Vi.

Després d'una fervorosa Comunió, acabà la solemne cerimònia litúrgica amb el cant popular del sant de La Salle, de tonada antiga i lletra nova.

El recorregut nostàlgic dels llocs antics i nous, que assenyala el programa per a després de la Missa, començà per les animades sessions fotogràfiques davant l'escalinata del teatre.

Finalment el dinar de germanor aplegà invitats i acompanyants al gran menjador de La Salle. Enmig de la joia més fraterna s'escoltaren interessants parlaments que animaren al màxim la trobada. Des de l'emotiva presentació del germà Director Modest Senmartí, fins a l'evocació final del senyor Rector del Seminari, passant per les simpàtiques intervencions del germà Sanz, de l'alumne finalista Oriol Serrahima i del veterà antic alumne senyor Borràs. Tot un himne d'agraïment i d'agradabilíssim record que segellà l'emoció del lliurament final de la medalla-recordatori a cada homenatjat.

El comiat fou un "a reveure" fins al primer d'abril, la diada cim del Centenari, amb presentació del llibre memorial, obertura de l'exposició, exhibició del monument jubilar, inauguració de la nova EUETT, etc. Tots els ex-alumnes de La Salle Bonanova hi són invitats ben cordialment.

Germà JOSEP M.ª SEGU

Francesc Candel, autor del llibre "La nova pobresa"

"Les bosses de marginació tendeixen a perpetuar-se"

Les bosses de marginació sorgides a les grans ciutats tendeixen a perpetuar-se malgrat la seva recuperació, segons l'opinió de l'escriptor Francesc Candel, on en el seu últim llibre "La nova pobresa" narra una sèrie d'experiències sota l'epígraf "La ruta de la fam a la ciutat de Barcelona".

Francesc Candel va explicar que el tema central del llibre és l'anomenat "Quart Món" sorgit a les grans ciutats a causa de l'atur, l'automatització dels treballs i les reconversions. "La gent que integra aquest quart món —va indicar Candel— difícilment es recupera a nivell social malgrat el que diuen els economistes". L'escriptor assenyala que cada vegada es veu més gent recollint deixalles per menjar en el contenidor per poder-se alimentar, o que dormen pels carrers o en les boques dels metros.

"Moltes d'aquestes persones s'alimenten a Barcelona en els menjadors benèfics de l'orde de la mare Teresa de Calcuta, centres d'ajuda a Caritas o religiosos, o en els tres menjadors de la Generalitat, la qual cosa vol dir que sense l'existència d'aquests centres no menjarien", va precisar. Per Candel és difícil trobar una definició de la pobresa, encara que la CEE la defineix com un grup social que ingressa la meitat de la

L'escriptor diu que la gent té clar que l'Administració hi posa poc remei i demana un salari mínim als més pobres de 20.000 o 30.000 ptes.

renda per càpita del país on viu. "Es calcula —va destacar— que a Espanya són viut milions els que tenen aquests ingressos i molts no arriben a la meitat d'aquesta renda per càpita".

Un baix poder adquisitiu

Segons l'escriptor són pobres, no solament els que dormen al carrer, sinó els que tenen un poder adquisitiu baix, "com els ancians amb 17.000 ptes. mensuals del fons de subsistència salarial o les viudes amb rendes petites". La societat civil, segons Candel, és sensible a aquest tema en el moment en què es fa publicitat del fet.

"Quan es va posar en marxa la campanya 'Aquí hi ha gana' de Ciutat Vella' es recolliren 40 milions de pessetes", constata.

L'escriptor assenyala que ha rebut nombroses cartes de persones sensibilitzades pel tema, així com les trucades telefòniques i anònims. "Una d'aquestes persones anònimes em va enviar un taló de 75.000 pessetes perquè el destinés a la persona més necessitada" observà. Francesc Candel és el primer sorprès pel fet que la primera edició del seu llibre "La nova pobresa" s'hagi exhaurit en les llibreries abans de la seva presentació.

En un principi —va explicar— era reticent a la seva publicació perquè alguns, entre els quals alguns llibreters, em varen dir que si ho feia perdria el temps ja que era un llibre no vendible, però el cas és que la primera edició ja s'ha exhaurit. Això vol dir que hi ha gent que s'adona del que està passant al seu voltant i en el llibre veu la projecció dels seus sentiments".

L'escriptor va remarcar que "la gent té clar que l'Administració hi posa poc remei" i va apuntar com a possible solució que els governs garantissin un salari mínim als més pobres de 20.000 a 30.000 pessetes, "encara que ja sé que em diran que no tenen diners".

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t. Tels. 239 12 92 - 322 31 82. Pref. Concert entrevista.

VALENTINE

La pintura ideal

Els salms penitencials, una tradició popular

Els Salms Penitencials són un grup de set salms (6, 32, 38, 51, 102, 130 i 142), els quals tenen en comú el reconeixement i la confessió de les culpes. La seva lectura és una devoció piadosa que ve dels temps antics del cristianisme i és una antiga usança monàstica, i amb el pas del temps la seva recitació esdevingué molt popular. Per això, apareixen en els indrets més insospitats, en una tradició ininterrompuda que passa pel damunt de les prohibicions i decrets. Aquesta tradició arrenca dels començaments de la impremta a Catalunya i perdura fins els primers anys del segle XX.

Manuscripts

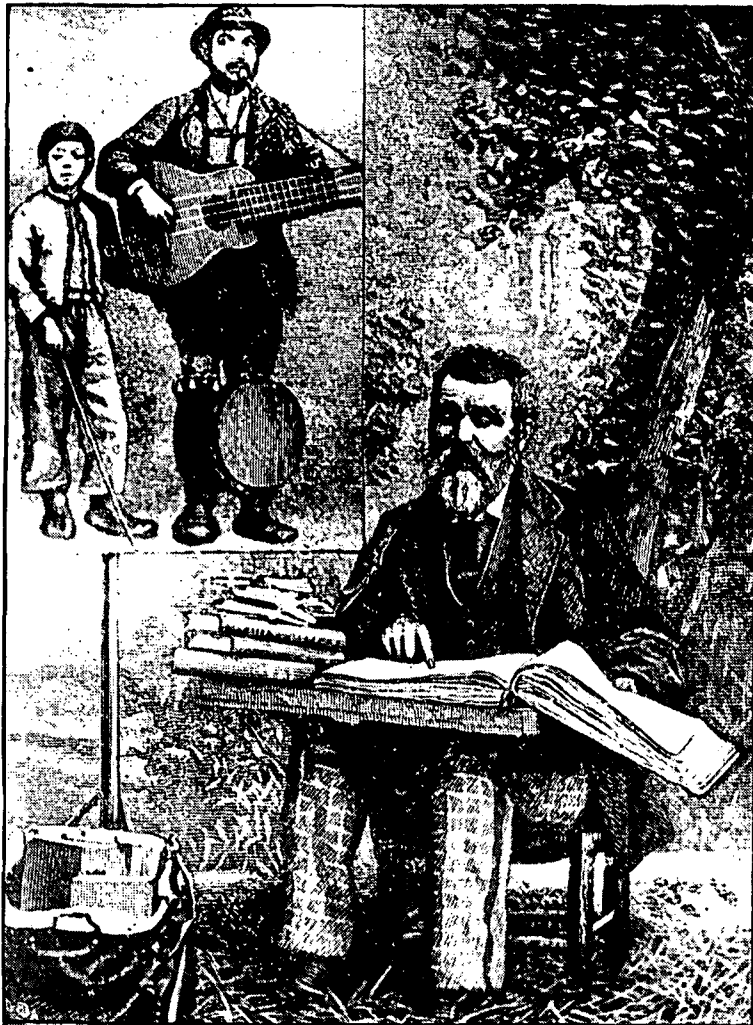
Actualment se'n conserven algunes còpies manuscrites antigues. A la Biblioteca Universitaria de Barcelona, hi ha Exposició dels set Salms penitencials, feta per papa Innocent terç e trasladada de llatí en romanç per frare Joan Romeu del orde de preycadors (Ms. 70). Tal com indica el títol, és una versió-comentari i notes marginals, traduïda al segle XV. En el Pròleg hi ha l'escut de Catalunya sostingut per dos àngels.

A la Biblioteca de Catalunya es guarden dos manuscrits. Un és Salms penitencials en català (Ms. 1031), del segle XVI. I l'altre és un volumet (Ms. 123), el qual aplega escrit de continguts i procedència diverses sobre: nades, cartes, pregàries dècimes, etc., en català i en castellà, els quals van de les acaballes del segle XVIII als començaments del XIX. Enmig d'aquests escrits hi ha una còpia dels Salms Penitencials en doble versió: en llatí i en català.

Al començament d'una llibreta de "Caixa" guardada al Seminari d'Història Ecclesiàstica Contemporània (Biblioteca Episcopal de Barcelona), hi són copiats Los Set Salms Penitencials. El quadern havia estat propietat de Josep Malet i Secanell (1753-1812?), batlle de Vicfred (Segarra). Armand Puig que els ha pogut llegir, dedueix per la cal·ligrafia, que la còpia sembla haver estat feta pels voltants del 1970⁽¹⁾.

Edicions

D'edicions del segle XVI, hi hagué la del tipògraf alemany establert a Barcelona Joan Rosenbach, en llatí de "lletra grossa", el 1503. Igualment en va imprimir Joan Carles Amorós, i el llibreter Pere Posa tenia centenars d'exem-

El gravat il·lustra com era la vida de Cecili García (+1880) abans i després de fer-se protestant. Esdevingué molt popular a Barcelona, perquè hom el podia veure a diversos indrets oferint i llegint en veu ben alta la Bíblia. La seva motivació era diferent de la dels "samaires" i venedors de "goigs", perquè ell volia difondre els Llibres sagrats (Gravat, Arxiu de l'autor).

plars en el seu magatzem i en venia "en cobles" de lletra petita i lletra grossa.

L'any 1540, la Clavèria de Barcelona en comprava a dos diners la peça, i és probable que el costum de fer-ho ja vingué de lluny. Això vol dir que hi havia una gran demanda, tot i que n'havien tirades còpies en pergamí, perquè tinguessin més durada.

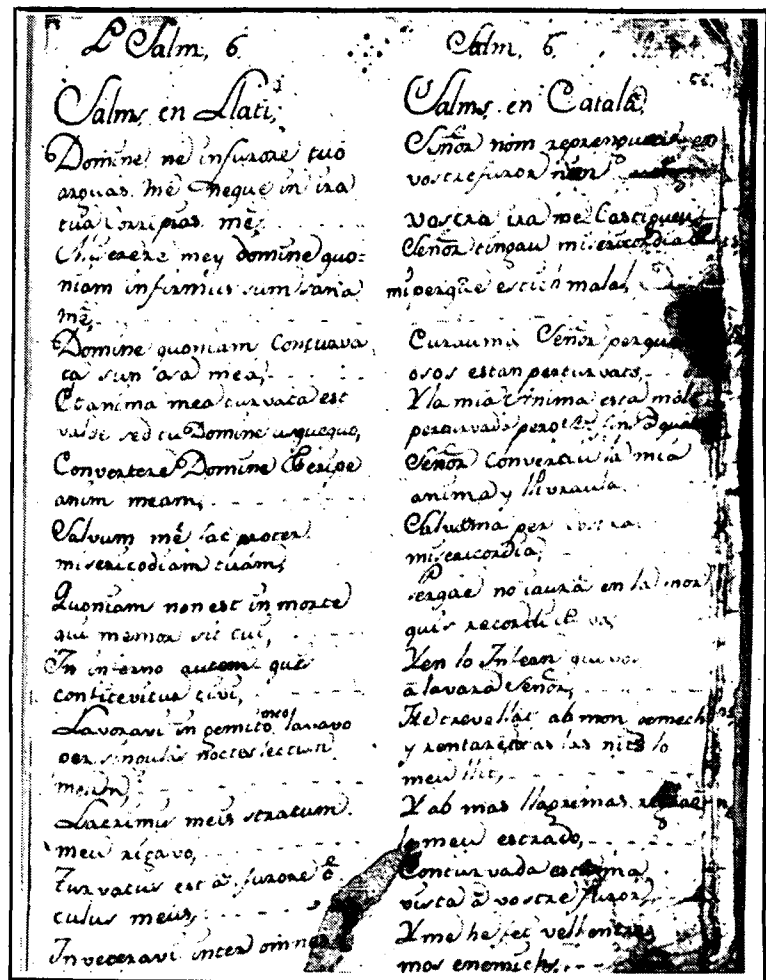
Un any després de la vigència del Decret de Nova Planta (1716), l'impressor barceloní Joan Pau Martí, obtingué llicència per estampar Els Set Salms Penitencials. En el Rosselló trobem dues edicions d'aquests Salms: la primera és, Los Set Salms de Penitencia novament traduïts en català, o sentiment d'una anima penitent, sobre los VII Psalms de David (Perpinyà 1802) i la se-

gona de l'any 1809, d'autor desconegut.

La versió més reeditada i coneguda ha estat Los set salms penitencials en versos segons lo sentit literal. És obra de Pere Marcé i Sentalló, teòleg, poeta i rector de Sant Martí de Cornellà de Conflent. Està presentada en quaternes de vuit síl·labes de rima perfecta encadenada i en un to popular i col·loquial. La primera edició (Barcelona 1806) és en text bilingüe: llatí i català, i va precedida d'una "Advertència" i un tractat breu sobre el sentit i la interpretació dels salms. Cada salm va precedit d'una explicació de les circumstàncies en què va ser compost, amb aclariments quan els versicles són de comprensió difícil, crítica d'interpretacions inadequades i justificació de traducció.

El llibret fou ben acollit al Principat, però en edicions successives hom va anar traient elements extra-bíblics, àdhuc el nom del traductor fins a quedar només el text. Aquesta última omisió fou potser perquè Pere Marcé era rossellonès i atesa l'època, els ressentiments de la guerra del francès encara eren ben vius, malgrat que es tractés d'una aportació catalana i de sentiments catalans.

Sembla d'aquesta època Los Set salms de penitencia, impresos sense data per Josep Rovira, a Olot. "Estos sams los compongué lo rei David en los temps que Déu li prefigi per causa de l'adulteri que havia comés ab Betzabé i de la mort que féu donar a Abies, son marit. Los quals són profecies d'instrucció, doctrina i salut per tots los que se troben en treballs o afliccions, tant corporals com espirituals".

Manuscrit del Salm 6, a doble versió: en llatí i en català (Biblioteca de Catalunya, Ms. 123).

L'escriptor i gramàtic de l'Acadèmia de la Llengua Catalana Antoni Bulbena i Tusell traduí i publicà Los set salms penitencials (1906), en un català arcaic, i dels quals es van imprimir 125 exemplars.

Us popular

Francesc-Vicent García, el cèlebre i pintoresc rector de Vallfogona va fer referència als Salms Penitencials en unes dècimes —potser influït pel record de les circumstàncies amoroses que precediren a la conversió de Ramon Llull—, que porten aquest llarg títol, A una dama de la qual, sols ab fama de sa hermosura estava enamorat un galan, i vent-la lo dia de sant Pere, parlant ab ella advertí que se tragué dels pits uns salms penitencials. La composició fineix amb dues dècimes les quals esmenten David, els salms penitencials i Uries, l'hitita seguint els exègetes que suposen que aquests salms els va compondre David penedit dels seus amors amb Betzabé i d'haver assassinat indirectament el marit d'aquesta dona.

A les missions, hom feia cantar el poble els set salms, especialment el "Miserere", adés en llatí adés en català, tot intercalant estrofes d'altres composicions, entre els versicles. A les processons del Jubileu, hi anaven els fadrins que cantaven lletanies i les seguien en un llibret dels Salms Penitencials.

El dia de Tots Sants, els bordets i els boigs pacífics que havien estat acollits a l'Hospital de la Santa Creu a Barcelona, abans de fundar-se la Casa de la Misericòrdia i els manicomis voltaven el fossar⁽²⁾ i s'oferien per a recitar els salms. Molta gent els n'encarregaven per tal de poder-los donar almoïna. A Sabadell, la gent els feia dir als salmaires i els escolanets que se situaven al peu de les esglésies. Com que en la diada de Tots els Sants eren molts els devots que encarregaven el rés salmòdic, els qui es dedicaven a resar-los en suprimien estrofes per tal d'acabar aviat.

Fins a temps recents, per diverses poblacions rurals del Va-

llès, hi havia samaires o salmaires els quals per una petita almoïna rebuda un cop al mes, anaven a recitar-los per les ànimes dels difunts de la família. Quan no havien de rebre la seva paga, anunciaven la seva presència i el començament de la recitació amb uns trucs a la porta que repetien en acabar.

Els cecs captaires en cantaven versions molt lliures i populars, que ells deien "sams" i que solien cantar en català. Espriu evoca el costum del Maresme, com ho era així mateix a Perpinyà i a molts indrets de Catalunya, de ceguets que captaven a la porta de les esglésies parroquials recitant els set salms. I encara, el poeta va compondre salms per a ser recitats per captaires.

Hom recorda encara el popular Marianet de Canet. Era un home petit, escanyolit, estràbic i cec d'un ull, sempre cofat amb una gorra de plat, i duia penjada al coll una capelleta de fusta que li servia de "caixa" per les almoïnes. Passava per Arenys de Mar captant a canvi de recitar els "sams". Francesca Gurí —mare de l'actual director de l'Arxiu Fidel Fita, en Josep M. Pons—, sovint li n'encarregava la recitació. Però com el costum era que els cantaires salmaires els diguessin a casa seva i no a la del "client", ella sospitava que no els diria. Amb suspicàcia gens dissimulada li deia, "Segur Marianet que els diràs?". "Sí, sí que els diré!", responia l'orb procurant ser ben convincent. I la caritativa dona l'acomodava, potser convenguda, dient-li: "Va a la teva consciència!".

Els salmaires, els cantaires de romanços i els portadors d'aquests desaparegueren de les nostres viles en tombar la segona dècada d'aquesta centúria.

JOAN GONZALEZ i PASTOR

(1) Les traduccions bíbliques catalanes en el segle XIX, a "Revista Catalana de Teologia" (Facultat de Teologia de Catalunya) XII/1 [1987], p. 105, nota 29.

(2) Era conegut pel "Corralet" i s'estenia per on avui hi ha l'edifici de l'Acadèmia de Medicina, davant l'entrada a la Biblioteca de Catalunya. Hi eren enterrats els pobres que morien a l'Hospital.

CASA
GAY

Servei de lloguer per
a festes i banquets.
Cadires, taules,
cristalleria, vaixel·la, etc.

Roger de Llúria, 12 i 14
Tels. 318 14 95 - 301 67 31

LLIBRES

La "Utopia" de Thomas More en català⁽¹⁾

Un dels personatges més interessants de l'humanisme renaixentista és l'anglès Thomas More, més conegut com sant Thomas Moro, puix que fou canonitzat el 1935. Nasqué i morí a Londres (1477-1535) on va estudiar, a més d'haver estudiat a Oxford. Estigué quatre anys a la cartoixa, però en sortir-ne es casà per dues voltes i tingué una nombrosa fillada. Tingué importants càrrecs en la vida política. Així, i entre altres, fou "speaker" de la cambra dels Comuns i Cancellier del regne. A més li foren encomanades importants gestions diplomàtiques a França i als Països Baixos. Polemitzà contínuament amb els luteranistes i amb els reformadors anglesos i aviat s'enfrontà amb el rei Enric VIII. Això el dugué a la presó i a ser condemnat a mort.

Tingué una gran amistat amb Erasme de Rotterdam, qui li va dedicar un llibre "Moriae encomium".

En 1516 escriví un llibre, obra clàssica de l'humanisme que ha estat anomenada "el petit llibre d'or" i que constitueix una fita inesborrable en la història del pensament polític i social, i que ha influït en el pensament posterior tant en els anglesos com arreu del món.

Aquesta edició, crec que la primera en català, ha estat traducció del castellà i va prologada d'un amplíssim treball d'Antonio Poch, un centenar

de planes, en què presenta una biografia de Thomas More, i un esplèndid treball sobre les utopies i en concret sobre la Utopia de More, així com una força completa bibliografia de l'autor i de les obres, especialment de la Utopia, cosa que converteixen el llibre en una important obra de consulta que caldrà tenir en compte a partir d'ara.

FERRAN CAMPS

(1). "Utopia" Thomas More. Estudi preliminar d'Antonio Poch. Notes d'Emilio García Estébanez. Versió catalana de Joan Vallès. Editorial La llar del Llibre. Barcelona 1988.

Una eina per a la conversió⁽¹⁾

És dissortadament el pa de cada dia: un fill que ha deixat de practicar la fe, un parent que ha contret matrimoni civil, un jove amic que ignora les veritats més fonamentals de la fe i que no sap ni les oracions més elementals. Tots són signes de la indiferència religiosa, del secularisme que ha envaït la societat nostrada. Ens en parla Joan Pau II en la seva extensa i important Exhortació Apostòlica **Christifideles laici**, els fidels laics, que recull el material d'estudi i les Propostes del Sínode dels Bisbes de l'octubre 1987, tot insistint en la urgència d'una nova reevangelització.

No obstant aquests signes, l'anhel i la necessitat del fet religiós no poden ser totalment ofegats al cor de l'home. La consciència de cada home, quan aquest té el coratge d'enfrontar-se als interrogants més greus de l'existència humana: el sentit de la vida, de la mort i del sofriment, no pot deixar d'exclamar amb sant Agustí: "ens heu fet per a Vós, Senyor, i el nostre cor resta inquiet fins que no descansa en Vós". Partint d'aquest fet, hom es pregunta: Com farem aquella urgent reevangelització? Quines activitats caldrà programar? I, de què serviran aquestes activitats, si aquells que més les necessiten no hi van?

Cal ordinàriament arribar a ells per un contacte personal

i fomentar en ells la conversió: ajudar-los a entrar dintre d'ells mateixos —com en la paràbola del fill pròdig de l'Evangeli— que es preguntin pel sentit de la pròpia vida i que, considerant la misericòrdia de Déu, es posin en camí vers la reconciliació amb el Pare.

El llibre que presentem és una bona eina per afavorir aquella conversió. En ell s'hi troba un mètode pràctic de fer balanç, cara a Déu, de l'estat del negoci més important que tenim entre mans: la salvació. Creiem que el llibre "Un re-

tiro espiritual en casa", del Dr. Ignasi Segarra serà molt útil per aquelles persones allunyades de la fe, i també perquè aquells que no poden anar a fer uns exercicis espirituals tancats, els facin a casa seva seguint les meditacions del llibre il·lustrat.

C.M.C.

(1). Ignasi Segarra Bañeres, pvre., *Un retiro espiritual en casa*. Distribueixen Edit. Claret i Distribuidora Balmes, 100 pàgines, 200 ptes.

Dotat amb dos milions

Convocat el premi "Sant Joan de novel·la catalana"

El premi Sant Joan de novel·la catalana entra, aquest any 1989, en la seva novena edició. Aquest premi, instituit per la Caixa d'Estalvis de Sabadell l'any 1981 per tal de dotar d'un contingut propi les campanyes de tipus promocional que l'entitat realitza tradicionalment amb motiu de la diada del llibre, ha esdevingut una fita important dins dels premis literaris catalans, principalment pel nombre i la destinació dels llibres editats, que són distribuïts entre els clients de la Caixa. La dotació és de dos milions de pessetes.

Podran aspirar al Premi Sant Joan les novel·les originals i inédites, escrites en català, les quals hauran de tenir una extensió adequada als usos editorials comuns (uns dos-cents fulls, aproximadament). Els originals hauran de ser mecanografiats a doble espai, escrits d'una sola cara i presentats per triplicat.

El jurat que dictaminarà el Sant Joan en la seva novena edició serà format per Pere Gimferrer, Joan Peruchó, Dolors Oller, Joaquim Sala-Sanahuja i Joan Ripoll.

El termini de presentació d'originals s'obrirà el dia 1 de març i es tancarà el dia 1 de juny d'aquest any 1989. La presentació es farà a la Secretaria de l'Obra Cultural de la Caixa d'Estalvis de Sabadell (Carrer d'En Font, 1, Sabadell). El veredict del jurat, que serà inapel·lable, es farà públic el dia 26 d'octubre.

El Premi Sant Joan compta, entre els seus guanyadors, amb Antoni-Lluç Ferrer, Margarida Aritzeta, Vicenç Villatoro, Gabriel Janer Manilla, Antoni Turull, Manuel Bofarull i Manuel Joan i Arinyó.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Nombres i lletres⁽³⁾

En el pas del sistema numèric al lingüístic les xifres se'ns han convertit en mots i, per tant, hem de saber escriure'ls amb correcció ortogràfica. No és difícil. Primer fixem-nos en els dígit. Els dos primers tenen una forma per al masculí i una per al femení: un noi, una noia, dos nois, dues noies. Us previnc contra la forma vulgar i incorrecta **dugues**. Cal dir i escriure **dúes**. Els altres vuit només tenen una sola forma que serveix per a ambdós gèneres. No tenen altre dubte ortogràfic que la **q** de quatre i la **v** de vuit. Els deu nombres següents també els representem amb un sol mot, com la resta de grups de desenes, vint, trenta, quaranta, etc.; i els mots cent, mil, milió, bilió...

Com a nota curiosa faig notar que el mot bilió, que per a nosaltres significa milió de milions, en francès i en l'anglès dels Estats Units només vol dir mil milions. Aquestes són bromes semàntiques, possibles per les fluctuacions sofertes en el contingut dels mots correspo-

ALBERT PERA

nents, en passar d'una llengua a una altra. Igual com botica en castellà i botiga en català només tenen el significat que coincideix parcialment. Establiment per a vendre només medecines, o per a vendre de tot. Per descomptat que aquestes coses no passen mai en el món dels nombres, que no canvien mai, són la mateixa exactitud i no estan sotmesos a velleïtats lingüístiques. Observeu que el mot cent, junt amb els dos primers dígit, són els únics que ens fan el plural femení: cent pensaments, dos-cents pensaments, dues-centes idees.

Passem a la resta de nombres que s'han d'escriure amb més d'un mot. En aquesta perspectiva hom constata la preocupació general per la distribució dels guionets. Aquesta preocupació sol ser excessiva, ja que amb una mica d'atenció podeu adquirir idees clares sobre aquest problema. Tingueu pre-

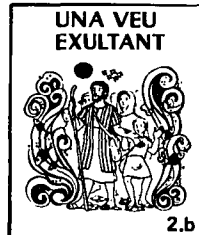
sent que no heu de posar mai guió ni davant ni darrera dels mots mil, milió, bilió..., ni darrera del mot cent. En tots els altres casos de més d'un mot els heu d'enllaçar amb guió. Comproveu-ho: dos milions nou-cents vuitanta-set mil tres-cents quaranta-set, cinc mil sis-cents trenta-dos, vuit-cents noranta-u, trenta-quatre.

També s'ha de dir que la combinació segona desena més unitats, i només aquesta, porta una i entre els dos elements flanquejada per guionets: vint-i-tres, vint-i-nou.

Aquests són els numerals cardinals, els que ens donen una idea exacta i precisa de quantitat.

Perles ortogràfiques

Esveït pel vent malastruc de la notícia, no me'n se avenir. És el començament d'una poesia publicada en un setmanari d'informació local. Jo també he restat esbalaït en veure-ho escrit d'aquesta manera.

CANÇONER I CASSETTE

Cançons per als diumenges de Quaresma, Setmana Santa, diumenges de Pasqua, Ascensió i Pentecosta (Confirmació).

Com més les escoltareu o cantareu més us agradaran. Portada: "Pas del Mar Roig".

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

Cinquè Premi musical de Composició Sardanista de les viles de Banyoles i Ceret.

Extracte de les Bases:

El concert per la classificació de les obres seleccionades se celebrarà enguany a Ceret.

I.- Participació oberta a tothom amb un màxim de dues sardanes.

II.- Obres originals, inèdites i d'autors vius.

IV.- Identificació pel sistema de plica.

V.- Obres trameses a Oficina Municipal de la Cultura, Ajuntament 66400 Ceret (França), fent constar en el sobre "5è. Premi Musical de Composició Sardanista Banyoles-Ceret". L'admissió d'originals es tancarà el dia 15 d'agost.

VII.- Les obres seleccionades s'estrenaran en un concert, el dia 5 de novembre, a la tarda, a Ceret.

VIII.- Hi haurà un premi especial per la sardana que obtingui més vots entre els que atorgui el públic assistent al concert.

X.- Premis del Jurat: Primer amb 7.000 francs; segon amb 4.000 francs; tercer amb 2.000 francs; i quart i cinquè amb 1.000 francs cadascun. Premi popular, 2.000 francs.

XII.- El fet de participar al concurs indica la plena acceptació de la totalitat de les Bases.

AGENDA DELS APLECS GIRONINS.- La tradicional Guia dels Aplecs editada per l'Agrupació d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Gironines tindrà a partir d'enguany el format d'una agenda de butxaca, en la qual s'inclouran les dades relatives a les celebracions dels actes coordinats per l'esmentada entitat, així com un recordatori relatiu als aplecs de la resta de Catalunya.

Aquesta nova Agenda dels Aplecs Gironins es presentà en el decurs de la Trobada promoguda per l'esmentada Agrupació d'Aplecs, que tingué lloc el dissabte, dia 18 de febrer, al Restaurant Sal Gran de Llofriu, i va constituir l'acte previ a l'inici de la nova temporada d'Aplecs.

Totes les persones interessades en aquesta Agenda 1989 dels Aplecs Gironins poden demanar-la a l'Agrupació d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Gironines (carrer Bellvei, 9 - 1r. B., 17160 Anglès (La Selva) o a qualsevol de les Comissions i entitats organitzadores d'aplecs de les esmentades contrades.

XXV Festa dels Premis literaris Recull, de Blanes

S'escau enguany la celebració de la festa d'atorgament dels premis que convoca la revista Recull, de Blanes i que arriba a la seva vint-i-cinquena edició. Això fa que se li vulgui donar una especial significació i rellevància: Vet ací el programa dels actes a celebrar el diumenge 5 de març:

A les dotze del matí: Santa Missa en commemoració del patronatge de Sant Francesc de Sales. Celebrarà l'Eucaristia Mn. Lluís Solà, rector de la parròquia.

A dos quarts de dues de la tarda: A l'hotel Santa Marta, Copa de Benvinguda.

A les dues: Dinar col·lectiu.

Sobretaula. Lectura i proclamació del veredict, per Maria del Vilar Puig.

Premi de Narració: "Francesc Puig i Llensa".

Premi de Poesia: "Ribas i Carreras".

Premi d'Assaig: "Josep Ametller".

Premi Retrat Literari: "Rafel Cornella".

Premi de Teatre: "Salvador Reynaldos".

Lliurament de premis. Breu entreviu als guanyadors, per Salvador Roca.

Valoració dels treballs premiats.

Repertiment de l'edició panoràmica dels Premis.

Un cop tancada l'admissió de treballs que opten als Premis Recull 1989 s'han rebut 109 originals que corresponen a 101 concursants.

Treballs que concursen

NARRACIÓ: Premi Francesc Puig i Llensa 33 originals.

POESIA: Premi Ribas i Carreras 62 originals.

ASSAIG: Premi Josep Ametller 1 original.

RETRAT LITERARI (amb entrevista i reportatge gràfic): Premi Rafel Cornella 3 originals.

TEATRE: Premi Salvador Reynaldos 10 originals.

Procedència dels treballs

Barcelona ciutat	36
Comarques barcelonines	37
Girona i comarques	17
Blanes	2
Lleida i comarques	3
Tarragona i comarques	5
País Valencià	4
Les Illes	5

PROGRAMACIÓ DE RIALLES PEL CAP DE SETMANA

	POBLACIÓ	LLOC	HORA	PROGRAMA
Dissabte	4	ESPARREGUERA	Teatre de la Passió	18 h. Teatre de Titelles: L'ESTENEDOR. Espectacle: QUÈ S'HA FET D'AQUELLES FLORS?
Diumenge	5	L'ARMENTERA	Sala Catalunya	12 h. Teatre: TEATRE DE CORDÓ. Obra: CONTES DE CORDÓ.
		BADALONA	Centre Parroquial Sant Josep	18 h. Teatre: TEATRE GENT. Obra: EL SOMIATRUÏTES.
		LA BISBAL D'EMPORDÀ	Cinema Olímpia	11,30 h. Teatre: MARDUIX. Obra: A L'OMBRA DEL CANIGÓ.
		BLANES	Esbarjo Parroquial	18 h. II fusióisme: ELS TRAPELLES. Espectacle: EL VIATGE IMAGINARI.
		CALAF	Casal de Calaf	18,30 h. Teatre: CESC SERRAT. Obra: CONTES BREUS I EXTRAORDINARIS.
		CALAFELL	Teatre-Auditori Municipal	18 h. Teatre: TOC DE RETRUC. Obra: RODA, RODA, MOLINET!
		CASTELLAR DEL VALLES	Auditori Municipal - Miquel Font-	12 h. Cinema: OTTO, EL RINOCERONT. Pel·lícula danesa.
		CELRA	Ateneu	17 h. Teatre: OPAL TEATRE. Obra: AI, AI!...AIVERT!
		CENTELLES	Casal "Francesc Macià"	17 h. Teatre: N.I.T. Núcl Independent de Teatre. Obra: QUIN COP!
		IGUALADA	Cercle Mercantil	12,15 h. Teatre: L'ESTAQUIROT. Obra: SUBSÒL.
		MATADEPERA	Pavelló Municipal	18,30 h. Teatre: L'ESTAQUIROT. Obra: SUBSÒL.
		MOLLERUSSA	L'Amistat	12,15 h. Teatre: LA TREPA. Obra: LES JOGUINES OBLIDADES.
		OLOT	Teatre Principal	12 h. Teatre: EL LLAMP TEATRE. Obra: BRAMS O LA KUMÈDIA DELS HERRORS.
		RUBÍ	La Sala. Centre Municipal	12 h. Teatre: COMPANYIA CURIAL. Obra: SPUTNIK.
		SALT	Plaça de la Llibertat	12 h. Espectacle d'animació: NO SIGUIS GANDUL I REMENA EL CUL. Grup: BAUXA.
		SANT JUST DESVERN	Ateneu	17,30 h. Teatre: CAMERATA DE CANÇÓ TRADICIONAL. Obra: MARCÍ CAIGUT DEL CEL... DE BENEIT NO EN TÈ NI UN PEL.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 450 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Les meves oracions són especialment per les intencions apostòliques d'aquesta publicació que tant ens ajuda a proclamar el missatge de Jesús."

Josep M.ª Feliu. BOMBAY

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

HNA. FRANCISCA FONT (CARM. MSS.)
PRITHI KUNJ
271 CARTER ROAD
BANDRA BOMBAY 400 050
INDIA 11.280.- Ptas.

PP ESCOLAPIS
CURATO
76530 MINERAL DE MACONI
MEXICO 10.530.- Ptes.

MN. IGNASI PELEGRI I MACARULLA
SEMINARIO MAYOR - APTDO. 6984
GUAYAQUIL
ECUADOR 10.530.- Ptes.

R. CARMEL FONT I GOMEZ
SANTA CRUZ CHURCH
P.O. BOX 2830
TUCSON - ARIZONA
EE.UU. 10.530.- ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal nº
Nº compte corrent.....
Població..... Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

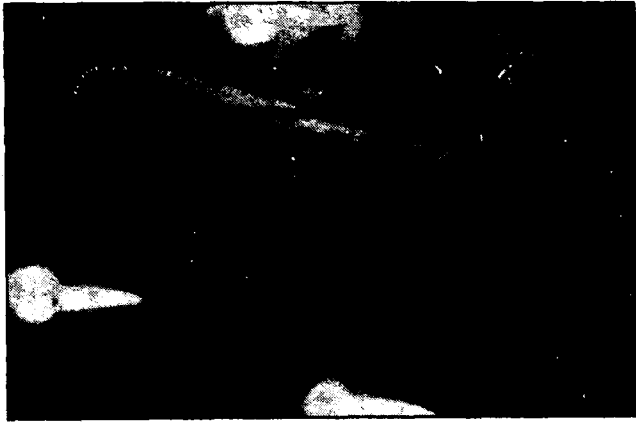
Població:.....Data.....
Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

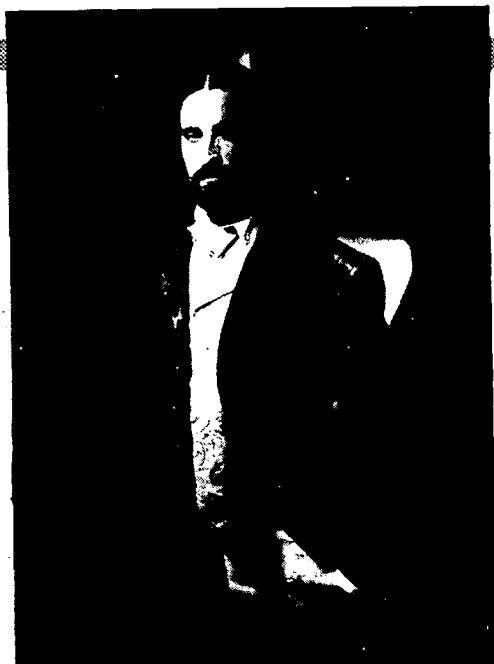
MODA

DINOTTE. Esplèndida passarel·la oferint un conjunt de peces que combinen ant i napa de diferents llargs.

SARA NAVARRO. En el capítol d'accessoris sabates a joc amb peces de vestir.

PATRICIA. Levita de tall entallat, realitzat en ant per a home. Petites solapes i butxaques.

L'èxit de Piellespaña

Piellespaña, el Saló Internacional de la Moda en Ant, Napa i Doble Faç, va obrir de nou les seves portes en el recinte firal de Montjuïc de Barcelona, per oferir, en aquesta setena edició, les últimes creacions en peces de pell, que s'oferiren en gran escala en tots els stands de firmes espanyoles participants que, en aquesta ocasió, sumaren al voltant de 285 aproximadament.

Una vegada més vàrem poder comprovar que la peça de pell continua al peu del canó i que tant creadors com confeccionistes, han posat en joc tota la varietat i multiplicat en l'oferta, tenint cura al màxim de la qualitat del disseny, en deteniment d'aquest primer lloc que gaudeixen ininterrompudament des de fa diversos anys.

El segon dia d'inaugurat el Saló, s'havia comptabilitzat més quantitat de visitants que en tot el Saló de l'any anterior, amb gran satisfacció per part d'organitzadors i expositors, podent-se comprovar que gran part d'aquests procedien de diversos països estrangers entre els quals destacaven preferentment japonesos i italians.

Diverses desfilades encapçalades per firmes d'au-

tèntic prestigi com són Dinotte, Patricia, Sara Navarro i Loewe, així com el de tendències generals a càrrec de diverses firmes expositores, foren dirigides i conduïdes per Paco Flaqué, l'home que millor coneix i domina les passarel·les, veient-se concurridíssimes per un públic àvid i professional que no va regatejar els seus aplaudiments a cap de les firmes participants.

Com a nota sobressortint, es va obrir la desfilada de tendències amb la presència en passarel·la dels tres models guanyadors dels premis Oscar de la Pell, que foren realitzats per aquest motiu per Creacions TAGGIO, que demostraren una vegada més, ser autèntics mestres i coneixedors d'aquesta matèria, aportant la interpretació exacta a cada un dels models premiats.

Es va tancar el Saló després de quatre dies de duració amb un saldo favorable tant per a expositors com per a la indústria en general.

Piellespaña, s'ha convertit doncs, en un Saló d'ampli sentit comercial. El seu desig de participació en successives edicions, es va veure reflectit en l'ànim de tothom.

MARIA JOSE EJARQUE

MARTA BACH. Abric capa molt envoltant, realitzat en ant color burdeus. Coll solapa.

COSTUMS I TRADICIONS

Sant Oleguer i els esclaus i pirates

ESTÈVE BUSQUETS i MOLAS

Les vides dels sants són relatades, popularment i sovint, amb una bona dosi de fantasia. És a dir, la gent sol posar-hi més pa que companatge, com es diu aforísticament. Si els sants són molt antics, encara és més difícil de saber on comença i on acaba la veritable història.

Avui hem de parlar de sant Oleguer, nat a Barcelona, bisbe de Provença, arquebisbe de Tarragona, etc. Hom el podria fer protector de matrimonis car ja de petit, diuen que apaivagava discussions entre els seus pares. I de gran fou casament entre el comte de Barcelona, Ramon Berenguer III i la princesa Na Dolça de Provença.

En canvi se'l suposa protector o advocat de tot quidam contrari als moros i als pirates. Al voltant d'aquesta creença, s'han explicat moltes i llegendàries fetes. Generalment, a favor dels seus compatriotes, perquè Oleguer se sentia molt català. Tant, que solia predicar en la seva llengua arreu del món. La seva fama d'orador sagrat era molt coneguda fora del país. I sol·licitat a sermonejar fins a terres llunyanes, com s'escaigué en una ocasió que anà a Jerusalem.

Com sempre, a Terra Santa convergeixen persones de tot el món. Cadascú parla la seva llengua i molts n'entenen d'altres. Antigament no era així i per això resultà miraculós que el nostre sant prediqués en català i l'entengués tothom, sense ésser poliglotes.

Tornem, però a les històries al·ludides abans. En una ocasió una nau catalana nave-

gava enmig d'una gran calma. La marineria, a manca d'activitats, dormia tranquil·lament lluny de pensar que tres naus pirates s'atansaven cautelosa. Sense saber com ni d'on havia sortit, sant Oleguer es presentà a bord, despertà els nautes que tingueren temps de treure's la son dels ulls i plantar cara als pirates. Enardits pel sant, lluitaren fins a captivar les tres naus enemigues.

El que trobo menys versemblant és que fos protector d'esclaus. Ans al contrari, ja que era invocat pels amos quan algun d'ells s'escapava. Contava moltes coses en aquest sentit i sempre acabaven amb el retorn dels esclaus a la cleda d'on havien fugit, per obra del sant. Fins una vegada, quan feia molts anys que era mort, en presentà un, personalment, desaparegut després misteriosament.

A vegades s'adonava que algun dels seus actes podia desplaure Déu i se'n penedia. Així, una vegada que anava de Barcelona a Tarragona embarcat, es desfermà una tempestat que cuità a apaivagar. Temerós d'haver contradit la Divina Providència llençà l'anell pastoral al mar, promentent fer penitència fins que Déu el perdonés.

En arribar a Tarragona, li fou servit un dinar de peix. Dintre d'un, aparegué l'anell i el sant comprengué que Déu l'havia perdonat o bé que no havia comès cap pecat en fer cessar la fúria del temporal.

D'altres fets llegendaris podrien omplir moltes pàgines, però com a mostra ja n'hi ha prou.

CUINA

Pastís de pastanaga

1 kg. de pastanagues tendres 3 ous
200 gr. xampinyons 100 c.c. de llet
25 gr. formatge ratllat 50 gr. de mantega
1 gra d'all. Julivert 1 cabdell de Tudela

Peleu i coeu les pastanagues tallades a trossets petits perquè es cuguin aviat.

Netegeu els xampinyons, talleu-los a trossets (reserveu 6 capells petits per a l'adornament) fregiu-los amb mantega, coeu-los un moment, afegiu-hi llavors l'all i el julivert picat, doneu-li unes voltes sobre el foc. Passeu les pastanagues pel minipimer perquè quedin fines, tireu-hi una mica de llet perquè es treballi millor, després afegiu els xampinyons fregits, els 3 ous batuts com per a truita i el formatge ratllat, rectifiqueu de sal i pebre. Unteu un motlle llarg amb mantega, poseu-hi paper de plata al fons també untat i ompliu-lo amb allò que heu preparat. Coeu a bany maria una estona sobre el foc i quan comenci a bullir poseu-ho al forn, de 40 a 45 minuts. Després deixeu-lo reposar una mica i després aboqueu-ho a la plàtera de servir, rodegeu-lo amb les fulles del capdell senceres. Adorneu-ho amb els capells dels xampinyons que heu reservat.

MARIA GLORIA MUNTANOLA

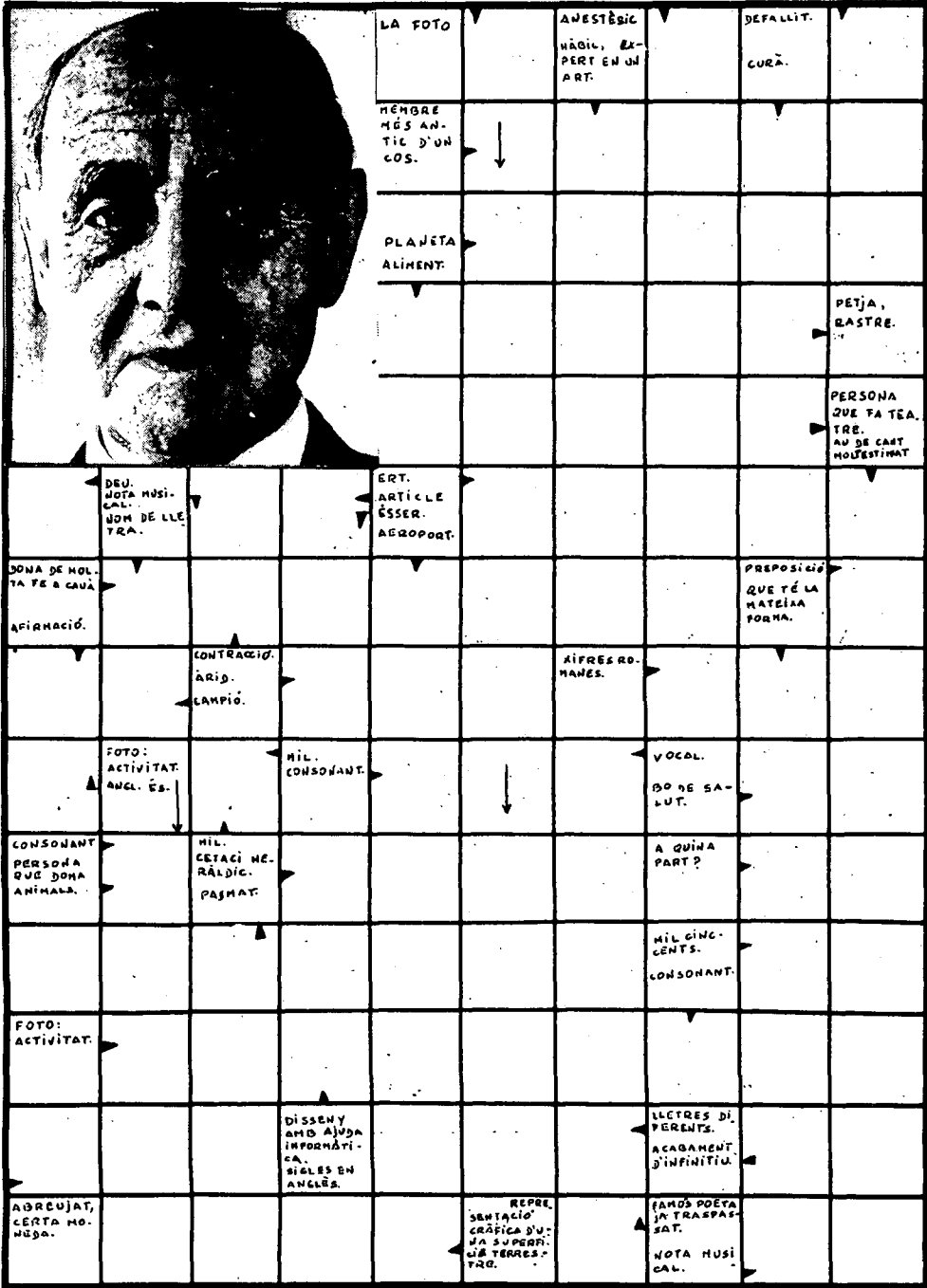
LLANES ARDILLA

Orientació de punt. Jerseys d'encàrrec.
Teixits de batista brodada i organdí.

Diputació, 405, entre Nàpols i Sicília.
Tel.: 232 65 15 - 08013 BARCELONA

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

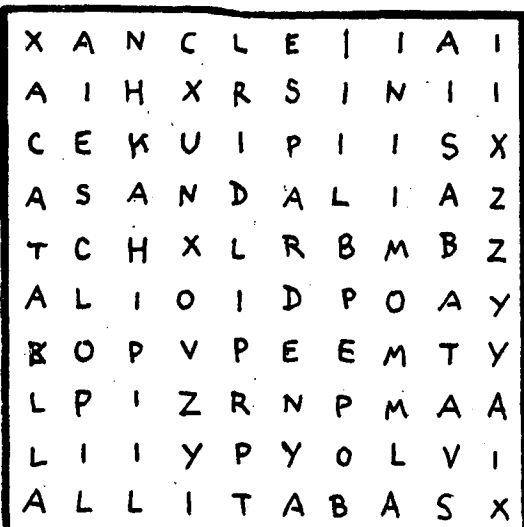
SOLUCIÓ

SOPA DE LLETRES

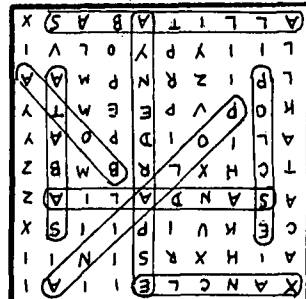
Per SNOB

CERCAR 8 PECES PER A CALÇAR-SE ELS PEUS

SOLUCIÓ

DIAG.: Polaina, bota.
VERT.: Esclop, espardeya, sabata.
HORIT.: Xancle, sandalla, sabatilla (al rev.).

ESCACS

Per JAUME MORA

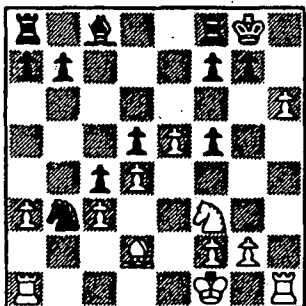
DIAGRAMA 263

Blanques juguen i guanyen

La pregunta és senzilla: Què val més un alfil o una torre?

Solució al diagrama 262

1 ...Ce5-d3, 2 De1-c3 Cd3xc1, 3 Dc3xc1 De7-a7 i guanyen.

RESULTATS

BARCELONA-OSASUNA.....	1-2
LOGROÑES-ESPAÑOL.....	0-0
R.MADRID-BETIS.....	5-1
OVIEDO-ATLETICO.....	5-2
ZARAGOZA-R.SOCIEDAD.....	0-0
SEVILLA-CADIZ.....	1-1
CELTA-ELCHE.....	3-0
VALLADOLID-SPORTING.....	0-1
MURCIA-VALENCIA.....	0-1
ATHLETIC-MALAGA.....	3-1

LA TRAVESSA

1. Oviedo-At. Madrid	1
2. Sevilla-Cádiz	X
3. Ath. Bilbao-Málaga	1
4. Logroñés-Español	X
5. Celta-Elche	1
6. Murcia-Valencia	2
7. Barcelona-Osasuna	2
8. Valladolid-Sporting	2
9. Zaragoza-R. Sociedad	X
10. R. Madrid-Betis	1
11. Lèrida-Castilla	X
12. Burgos-Figueras	2
13. Mallorca-Salamanca	1
14. Alcira-Sabadell	2
Pleno al 15 (Castellón-Las Palmas):	1

FILATÈLIA

Per ENRIC GRAUPERA

QUARESMA I PASSIÓ DE JESÚS

En aquests dos segells hi veiem el baptisme de Jesús. Obra d'un pintor desconegut. Sèrie emesa a Iugoslàvia l'any 1970. L'altre presenta Jesús i sant Joan en el Sant Sopar. Obra d'una bellesa extraordinària, del pintor italià Andrea Del Sarto.

JEROGLÍFIC

Per SNOB

¿QUÈ HA PASSAT?

1
RIUS
T

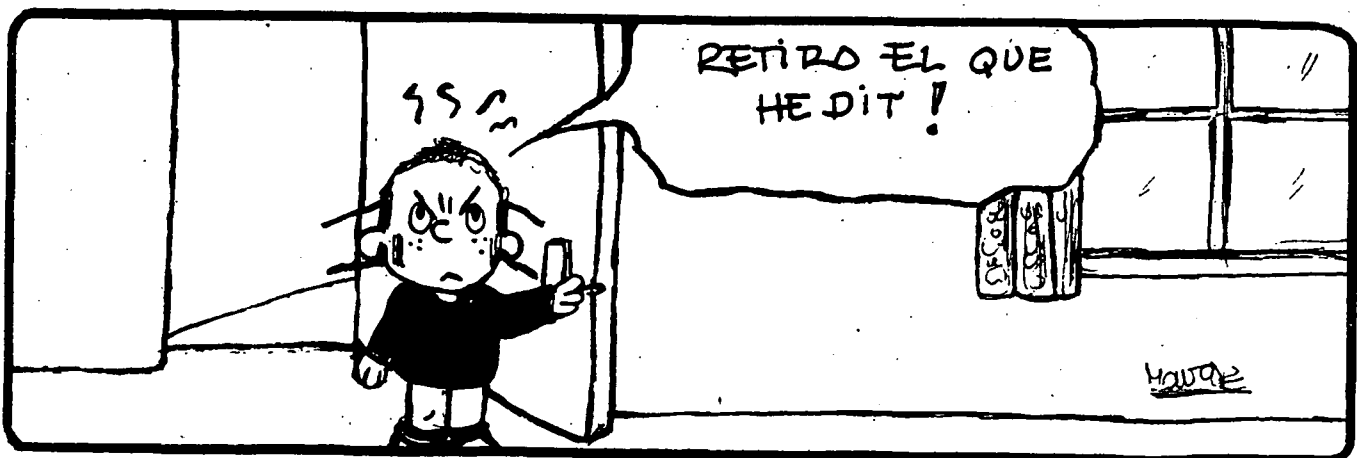
Solució 492

NO US VEIG

(999) NOUS MIRO

CLASIFICACIONS

1.	REAL MADRID	PJ	PTS	22	37+15
2.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	23	34+12
3.	AT. MADRID	PJ	PTS	23	27+3
4.	VALENCIA	PJ	PTS	23	27+3
5.	CELTA	PJ	PTS	22	27+5
6.	OSASUNA	PJ	PTS	22	25+3
7.	ATH. BILBAO	PJ	PTS	23	25+1
8.	GIJON	PJ	PTS	23	25+3
9.	VALLADOLID	PJ	PTS	23	24+2
10.	OVIEDO	PJ	PTS	23	23-1
11.	SEVILLA	PJ	PTS	23	23-1
12.	ZARAGOZA	PJ	PTS	23	23+1
13.	LOGROÑES	PJ	PTS	23	22
14.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	22	21+1
15.	MALAGA	PJ	PTS	23	17-7
16.	CADIZ	PJ	PTS	23	17-7
17.	MURCIA	PJ	PTS	23	17-5
18.	BETIS	PJ	PTS	23	16-6
19.	R.C.D. ESPAÑOL	PJ	PTS	23	14-10
20.	ELCHE	PJ	PTS	23	12-12

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 448

Històries d'Eixerits

El "Bonny" tossut

Sí, em sap greu dir-ho del meu gos, però haig de reconèixer-ho: és un gos tossut. Home!, no sempre, però força sovint. La mare diu que no em queixi, perquè jo, sóc encara més tossut que el gos.

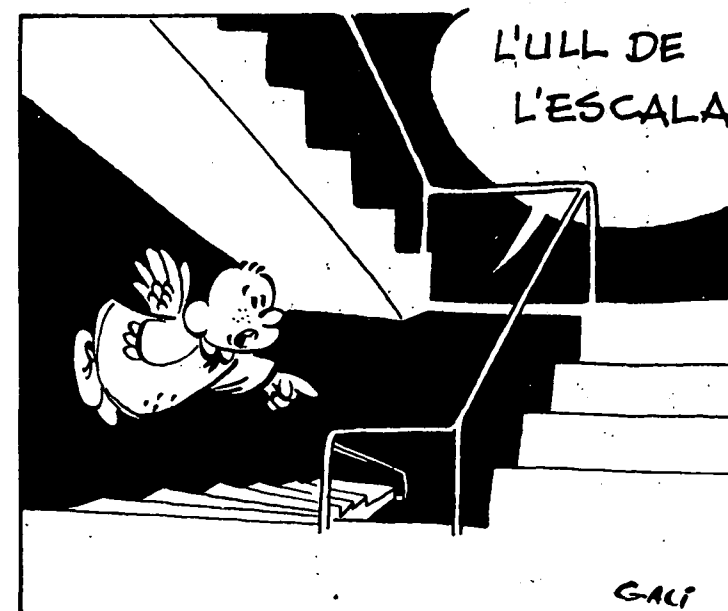
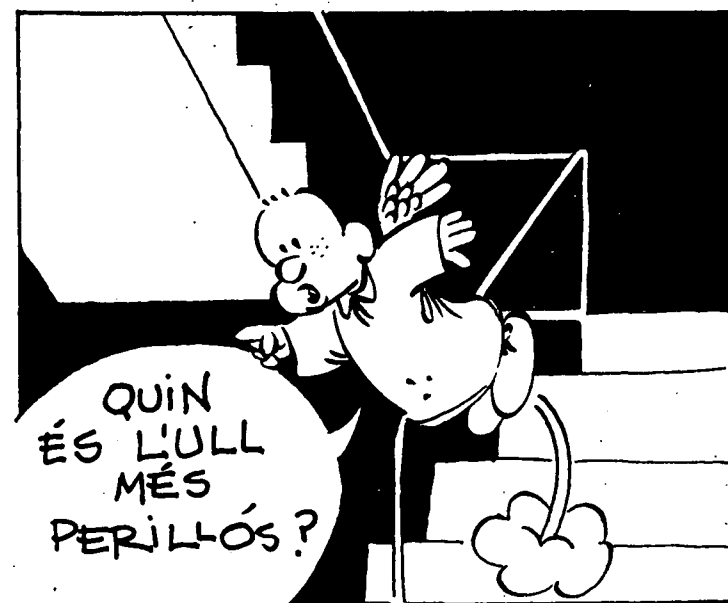
Quan està de mala lluna, li dius: "Vine aquí", i no mou ni la cua. O bé li dius: "Fuig d'aquí", i fa el sord de conveniència. I, ¿per què està de mala lluna? Ah!, això no hi ha manera de saber-ho. El cas és que quan està de mala lluna, és el gos més tossut del món.

Em penso que, quan es posa tossut és perquè està empipat. A la millor s'havia posat a jeure sobre el meu llit, i la mare l'en ha fet fora; o bé rondava per la cuina i ha posat el morro dins d'un plat, o pispat alguna cosa de menjar. És clar, la mare el renya, i ell s'empipa. Aleshores fa el posat de pocs amics, i es queda emmurriat una bona estona. Jo penso: "Ja li passarà! Després, qualsevol circumstància que li crida l'atenció, el treu de l'ensopiment i torna a ser tan trempat com sempre.

La mare té raó de dir que jo també, alguna que altra vegada, sóc tossut com una mula. Es veu que les mules eren encara més tosques que el "Bonny", i quan s'hi entestaven, ni a cops de garrot no volien tirar el carro.

Sempre que em poso tossut gairebé mai no tinc raó. El que passa és que em sap greu no sortir-me amb la meua.

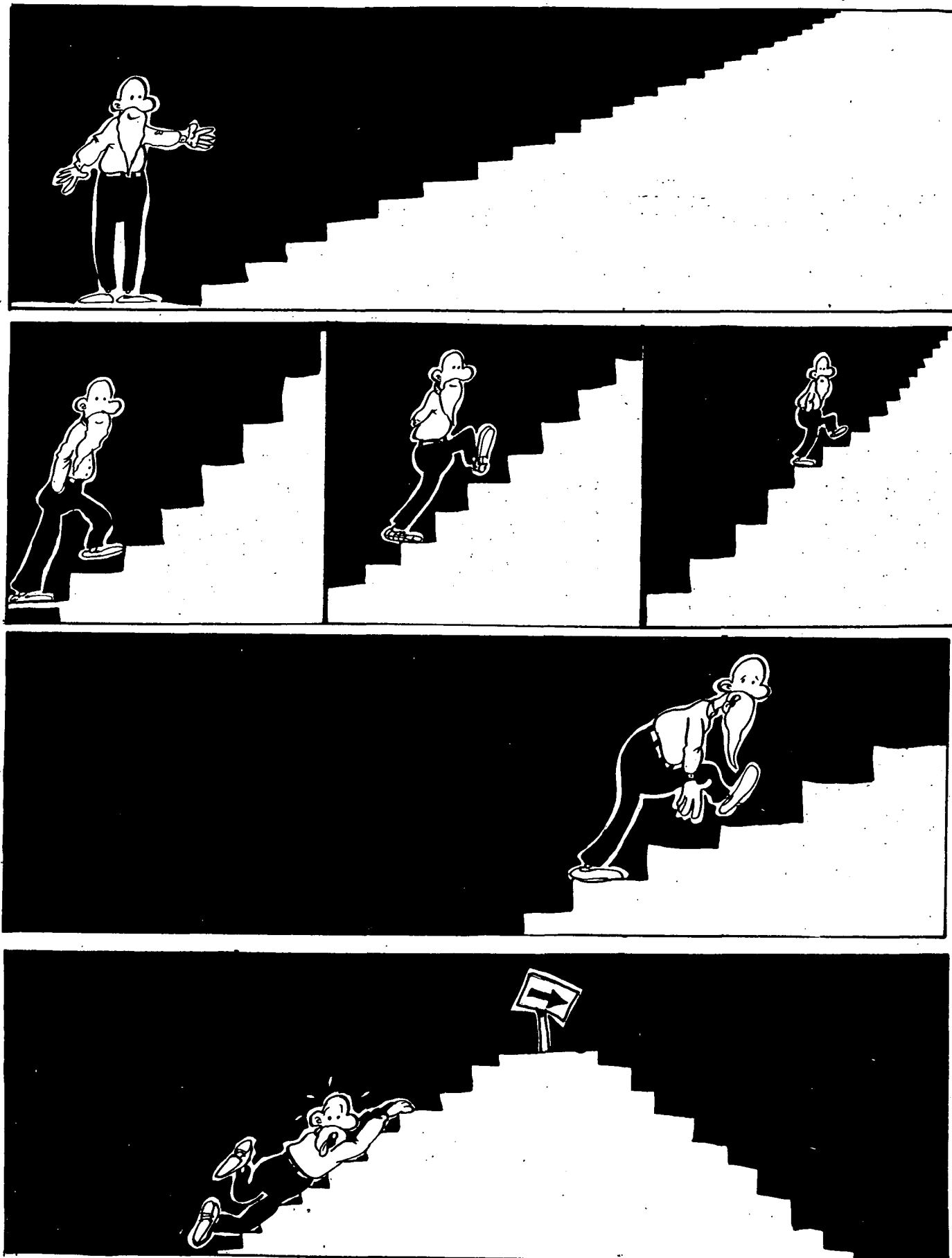
M'agradaria ser tossut per a les coses bones: tossut a ser un bon deixeble de Jesús, un bon fill, un bon germà, un bon amic. I tot-hom n'estaria content, jo el primer. I aleshores podria dir el "Bonny" que deixés de fer rebuqueries.

L'Eixerit

GALI

EN BADOSA I EN BASORA

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Lluc, capítol 15, versets de l'1 al 3, i de l'11 al 32 (Lc 15:1-3, 11-32).

Reflexionem: 1. Aquesta narració és una narració molt bonica que ens fa conèixer l'immens amor de Déu envers totes les persones que reconeixent-se pecadores, recorren a Déu demanant perdó i volent estimar-lo sincerament. El protagonista d'aquesta història és el Pare, la seva misericòrdia i la seva felicitat en retrobar el pecador perdut.

2. Sovint el mal ens enlluerna. Ens sembla que satisfer el nostre egoisme, la nostra enveja, la nostra ambició, ens farà feliços. Però lluny de la veritat, lluny de la bondat i de l'amor, lluny de Déu, el cor de la persona no n'és gens de feliç. El fill sembla que només torni per interès, per poder menjar bé i viure sota sostre. Però quan veu el Pare, no pot menys que confessar el seu pecat.

3. El fill gran no s'adona de la joia del pare. El fill gran no és capaç d'estimar com estima el pare. És que potser té por de perdre els seus privilegis? Pecadors perdonats en som tots. Als ulls de Déu tots som fills seus estimats. I nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres. Res no ens ha d'alegrar tant com el bé i la felicitat dels altres. Com Déu s'alegra de la nostra felicitat i del nostre bé.

El mossèn

DIUMENGE - 5

11.00 Signes dels temps:
Continua a SIGNES DELS TEMPS la serie que va començar el primer divendres de febrer sobre els grans documents del Concili Vaticà II i la seva repercussió a casa nostra. Concretament, avui es conversa amb el Dr. Joan Bellavista sobre la reforma litúrgica del Vaticà II. A l'espai EVANGELI, AVUI, Jaume Subirana, premi Carles Riba 1988 de poesia.

11.30 Matinal a TV3.

13.00 Matí Esports.

14.30 Gol a gol - 1.

15.00 Telenotícies.

15.25 El temps.

15.30 Història de Catalunya - 20.

15.45 Les aventures de Guillem Tell, Ballesta - 19.

16.10 Tarda d'aventures èpiques:

18.00 Gol a gol - 2.

18.15 Basquet.

19.45 Gol a gol - 3.

20.00 Mediterrània:
"Alguers que no ho són".

20.30 Telenotícies.

20.55 El temps.

21.00 30 minuts.

21.30 A cor obert (D):
"Final de trajecte".

22.30 Gol a gol - 4.

DILLUNS - 6

12.00 Universitat oberta (D).

12.30 TV3, segona vegada:
"Gol a gol".

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.10 Bona cuina.

15.15 Els veïns - Cap 23.

16.05 Simon i Simon:
"Animadores vampires".

16.50 Universitat oberta (D):

17.15 La colla de l'ovide - 4.

17.40 Dibuixos animats.

18.00 Doctor Who -9-.

18.45 L'os yogui.

19.10 Jades Xanguet i les maniquins:

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.20 L'escorçó negre (D):
"Campanetes".

22.00 Dilluns, dilluns.

23.05 Allo, allo (D) - 4.

23.40 Telenotícies.

DIMARTS - 7

12.00 Universitat oberta (D).

12.30 TV3, segona vegada:
"Musical juvenil" - "30 minuts".

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.10 Bona cuina.

15.15 Els veïns - Cap. 24.

16.05 Simon i Simon:
"Comprovació de la telepatia".

16.50 Universitat oberta (D):

17.15 La colla d'ovide -9-.

17.40 Dibuixos animats.

18.00 Exploració i aventures

18.30 Oh! Bongonia.

19.10 Xerxes -1-.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.20 Dallas (D):
"Assaig i error".

22.10 Crònica 3.

23.15 Telenotícies.

DIMECRES - 8

12.00 Universitat oberta (D).

12.30 TV3-segona vegada:
"Crònica - 3".

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.15 Els veïns - Cap 25.

16.05 Simon i Simon:

16.50 Universitat oberta (D):

17.15 La colla d'ovide -10-.

17.40 Dibuixos animats.

18.00 Doctor Who -10-.

18.50 Història de Catalunya.

19.10 Motor a fons.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Sorteig Lotto 6/49.

21.25 Informatiu cinema.

21.55 Cinema 3:

23.25 Telenotícies.

23.55 Basquet
Limoges-F.C. Barcelona

DIJOUS - 9

12.00 Universitat oberta (D).

12.30 TV3, segona vegada:

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.15 Els veïns - Cap 26.

16.05 Simon i Simon:

16.50 Universitat oberta (D):

17.15 La colla de l'Ovide - 11.

17.40 Dibuixos animats.

18.00 Musical juvenil.

18.30 Cinc i acció.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.20 3 pics i repicó.

22.55 Temps de neu.

23.10 Esports flash.

00.10 Telenotícies.

DIVENDRES - 10

12.00 Universitat oberta (D).

12.30 TV3, segona vegada:

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.10 Bona cuina.

15.15 Els veïns - Cap. 27.

16.05 Simon i Simon (rep.):

16.50 Universitat oberta (D):

17.15 La colla de l'Ovide - 12.

17.40 Dibuixos animats.

18.00 Doctor Who -12-.

18.45 L'os yogui.

19.10 Xerxes -2-.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.20 La vida en un xip.

23.00 Cagney i Lacey:

23.50 Telenotícies.

00.05 Cinema de mitjanit:
"El sopar és a les vuit".

DISSABTE - 11

10.00 Sardanes.

10.25 Universitat oberta (D).

12.25 El Rei Artur.

13.50 TV3, segona vegada:

14.15 TV3, segona vegada:

15.00 Telenotícies.

15.25 El temps.

15.30 Bona cuina.

15.35 Els Bobobops.

16.00 Dit i fet.

17.30 Bàsquet NBA.

19.05 La gran vall (D):

20.00 Vida Salvatge.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.05 Bona cuina.

21.10 Lotto 6/49.

21.20 Pel·lícula:
"Breu encontre".

23.10 El retorn de Sherlock Holmes:
"El gos dels Baskerville".

DIUMENGE - 5

02.00 Música golf.

03.00 El fugitiu:
"Los sueños se desvanecen".

03.50 Llarg-metragge:
"Zacarias".

05.20 Documental.

06.20 Jazz entre amics.

07.20 Llarg-metragge:

09.00 Informe setmanal.

10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.

11.00 48 hores.

11.05 Concert.

12.10 Poble de Déu.

12.40 L'altra mirada.

13.40 Guanyadors:

14.30 48 hores.

15.30 El temps.

15.35 Foofur.

16.00 Estrenes TV:
"Secretos de familia".

17.40 La pantera rosa.

18.00 Jocs de nens.

18.30 Alf.

18.55 La Piovra - Cap. 10.

20.00 Waku-Waku.

20.30 48 hores.

21.00 A portada.

21.30 El temps és or.

22.40 Diumenge cinema:
"Tiempo de revancha".

00.30 48 hores.

00.35 Clàssics en blanc i negre:
"¡Quiero vivir!".

DILLUNS - 6

08.00 Bon Dia.

08.30 Telediari Matinal.

09.00 Al matí.

10.00 Bressol de llops. Cap 109.

11.10 Metges en vol.

13.00 L'ocell boig.

13.30 3 x 4.

14.30 L'Informatiu Migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Nanny.

16.30 La tarda.

17.55 Avanç Telediari.

18.00 Els móns de Yupi.

18.30 Quan Lotte es tornà invisible - 1.

19.00 Dona-li la volta.

19.30 De pel·lícula.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 El preu just.

23.00 Jurat de Guàrdia.

23.30 Documents TV.

00.25 Telediari - 3.

00.45 Telesport.

01.00 La Nit.

02.00 La Comèdia:
"Me envia Picone".

DIMARTS - 7

08.00 Bon dia.

08.30 Telediari matinal.

09.00 Al matí.

13.30 3 x 4.

14.30 L'informatiu migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Nanny.

16.30 La tarda.

17.55 Avanç telediari.

18.00 Els móns de Yupi.

18.30 El misteri de la flor màgica.

19.00 L'Espanya humida.

19.30 Entre linies.

20.00 Carrer tranquil - 21.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 Tariro, tariro.

22.25 Sessió de nit:
"Dos hombres y un destino".

00.20 Telediari - 3.

00.40 Telesport.

00.55 Testimoni.

01.00 La Nit.

02.00 Filmoteca del dimarts:
"Sólo se ama una vez".

DIMECRES - 8

08.00 Bon dia.

08.30 Telediari matinal.

09.00 Al matí.

13.30 3 x 4.

14.30 L'informatiu migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Nanny.

16.30 La tarda.

17.55 Avanç telediari.

18.00 Els móns de Yupi.

19.00 L'explica contes.

19.30 Parlant clar.

20.00 Throb - 1.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 Miguel Servet:
"El hermano perdido".

22.25 Cançó trista de Hill Street:
"Toda la verdad y nada más que la verdad".

23.20 Més estrelles que en el cel.

00.15 Telediari - 3.

00.35 Telesport.

00.50 La nit.

02.00 Reposicions TVE:
"Carmen Jones".

DIJOUS - 9

08.00 Bon dia.

08.30 Telediari matinal.

09.00 Al matí.

13.30 3 x 4.

14.30 L'Informatiu migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Nanny.

16.30 La tarda.

17.55 Avanç telediari.

18.00 Els móns de Yupi.

18.30 L'aldea de l'Arce.

19.00 Sopa d'ouques.

19.30 Amb les mans a la massa.

20.00 Mare i fill.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 Llum de lluna:
"Las cosas deben cambiar".

22.15 Dret a discrepar.

23.45 A mitja veu.

00.15 Telediari - 3.

00.35 Telesport.

00.50 La Nit.

02.00 Producció espanyola:
"El Señor de la Salle".

DIVENDRES - 10

08.00 Bon dia.

08.30 Telediari matinal.

09.00 Al matí.

13.30 3 x 4.

14.30 L'informatiu migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Nanny.

16.30 La tarda.

17.55 Avanç telediari.

18.00 Els móns de Yupi.

18.30 La llanterna màgica.

19.30 Alquibla.

20.00 Els problemes creixen.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 En família.

22.25 Divendres cinema:
"Sesión continua".

00.15 Telediari - 3.

00.35 Telesport.

00.50 La Nit.

02.00 Llarg-metragge:
"Quadrophenia".

DISSABTE - 11

03.55 Documents TV.

04.55 Arrels:
"Les següents generacions" - 15.

05.40 La bona música.

06.30 De pel·lícula.

07.25 Llarg-metragge:
"Los amantes de la noche".

09.00 Nova Gent.

10.00 Calaix d'esastre.

13.15 Loteria.

13.30 Suplements - 4.

14.30 48 hores.

15.30 El temps.

15.35 Ferdy.

16.05 Primera Sessió:
"Jason y los Argonautas".

17.55 Rockopop.

19.30 Altres pobles.

20.30 48 hores.

21.05 Informe setmanal.

22.20 Dissabte nit.

23.25 Juncal - Ep. 4

00.25 48 hores.

00.30 Filmoteca TV:
"La última orden".

DIUMENGE - 5

9.30 Santa Missa.

10.00 Objetivo 92.

12.00 Estudi Estadi.

14.50 L'Informatiu Cap de Setmana.

15.00 Estudi Estadi.

18.00 Sessió de tarde:
"El cuervo".

19.45 Tria el 2.

20.00 L'informatiu cap de setmana.

20.30 Vida monàstica (3)

21.00 Estudió Estadio.

DILLUNS - 6

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Vida Monàstica (3).

13.35 Capitoli - 177.

14.00 Teledues.

14.30 L'Informatiu Migdia.

15.00 Bellesa i poder - 206.

15.30 Los desafíos del mar.

16.30 Caballo viejo.

17.30 Plastic.

18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.

18.35 La palmera.

20.30 L'Informatiu Vespre.

20.30 Panorama.

21.00 Via olímpica.

21.05 Cine club:

22.45 La lluna.

00.00 Últimas preguntas.

00.30 Jazz entre amigos.

DIMARTS - 7

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Panorama.

13.35 Capitoli - 178.

14.00 Teledues.

14.30 L'Informatiu Migdia.

15.00 Bellesa i poder - 207.

15.30 Biotecnologia.

16.30 Caballo viejo -5-.

17.30 Plàstic.

18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.

18.35 La palmera.

20.00 L'Informatiu Vespre.

20.30 Hammer:

21.00 Via olímpica.

21.05 Vuelta ciclista a Murcia.

21.15 El nuevo espectador.

22.15 Tendido cero.

22.55 Tribunal Popular.

23.45 Especial.

00.45 La buena música.

DIMECRES - 8

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Temes de Catalunya.

13.35 Capitoli - 179.

14.00 Teledues.

14.30 L'Informatiu migdia.

15.30 Bellesa i poder Cap. 208

16.00 Biotecnologia.

16.30 Caballo viejo -6-.

17.30 Plàstic.

18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.

18.35 La palmera.

20.00 L'Informatiu Vespre.

20.30 Temes de Catalunya.

21.00 Via olímpica.

21.20 Especial:

23.00 Europa.

23.30 Loco de remate.

00.30 Suplementos - 4.

DIJOUS - 9

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Europa.

13.35 Capitoli - 180.

14.00 Teledues.

15.00 Bellesa i Poder - Cap 209.

15.30 Hola, actor's studio

16.30 Caballo viejo -7-.

17.30 Primera función.

19.00 Avanç de l'Informatiu Vespre:

19.05 La palmera.

20.00 L'Informatiu Vespre.

20.30 Documental.

21.00 Via olímpica.

21.05 Vuelta ciclista a Murcia.

21.15 La claror daurada -7-.

21.45 Todo motor.

22.15 Jueves cine:

00.00 Metropolis.

01.00 Suplementos - 4.

DIVENDRES - 10

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Hammer.

13.35 Capitoli - 181.

14.00 Teledues.

14.30 L'Informatiu Migdia.

15.00 Bellesa i poder - 210.

15.30 Hola, actors studio.

16.30 Caballo viejo -8-.

17.30 Cine español:

19.00 Avanç de l'Informatiu Vespre.

19.05 La palmera.

20.00 L'Informatiu Vespre.

20.30 Concierto en directo.

22.10 Vuelta ciclista a Murcia.

22.30 Cerca de las estrellas.

00.30 Domingueros.

DISSABTE - 11

9.30 Sesam Obre't.

10.00 Archie i Sabrina.

10.30 L'últim koala.

11.00 La vida entorn de l'arbre.

11.15 Plàstic.

12.00 Especial.

13.00 Tribunal popular.

14.00 135 escons.

14.30 L'Informatiu Cap de Setmana.

15.00 Estudio - 2.

22.00 Vuelta ciclista a Murcia.

22.10 L'Informatiu Cap de Setmana.

22.30 Miss Marple:

23.30 Debat-2.

00.30 Diàlegs amb la música.

01.00 Estadio - 2.

COMENTARIS TV

LA TELEVISIÓ I LA BOXA

En les darreres setmanes s'ha estat parlant de la negativa de TVE, canal 1, a retransmetre un combat de boxa. Els arguments fins a un cert punt són coherents amb si mateixos. De fet la negativa es basa en un molt radical rebuig de la violència. Tot això sona molt bé. Més tard s'afegeix que a Europa ningú, ja, no s'atreveix a emetre aquest tipus d'espectacle tan cruel i inhumà. Tot això funciona si la televisió, en conjunt, fos d'una altra forma. La realitat no casa amb els fets que venim d'exposar. La violència de ficció és present a tot arreu. Se'm dirà que són dos tipus de violència: una de ficció, i una altra de veritat. Malgrat tot la diferència, vistes les imatges per la "tele", de seguida es desfà. En un moment donat, la capacitat "realista" de les representacions televisives ofereix una molt semblant sensació de "realitat". Penso que tan immoral és un combat de boxa com un film on la sang, en primer pla; sembla que t'hagi d'esquitar. És una distinció, aquesta de diferenciar violència real i violència de ficció, bastant hipòcrita. Penso que el gest de TVE, i de no totes les televisions europees, de prohibir la boxa a la televisió, és allò que es deia antigament de la "xocolata del lloro". És a dir, un detall de res, que no serveix per a res. Més coherent és la postura de TV3 que, dins del que és el seu estil, no tindrà cap problema a emetre aquestes imatges. En qualsevol cas no vol dir que estiguem d'acord amb TV3. Allò que seria més desitjable és un control molt més estret de la violència en general, la qual cosa afectaria a la boxa en particular. Però això sembla que encara està molt lluny. De nou repeteixo allò que ja he dit en més d'una ocasió: per millorar la televisió hi ha d'haver fortes associacions de telespectadors com la nostra o com alguna altra de semblant: és a dir afiliats.

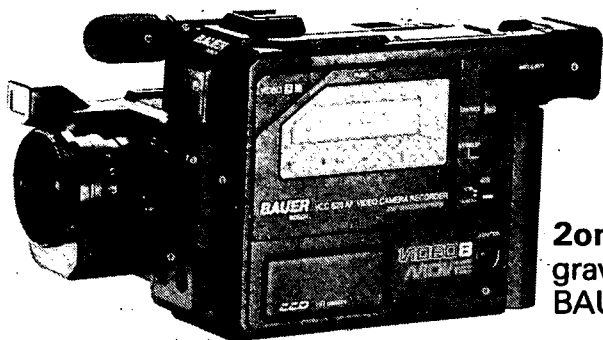
IGNASI BOFARULL T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39

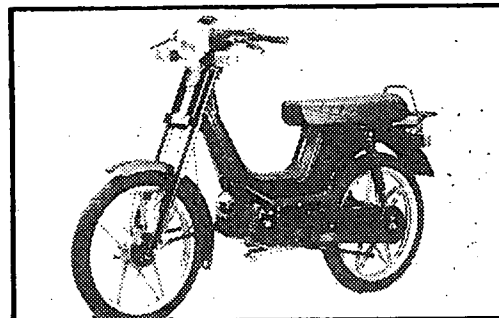
ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA TRADICIONAL SORTEIG 1989 DIA 6 DE JUNY

1er. Premi.
Un FORD FIESTA

2on. Premi. Una cambra
gravadora de vídeo 8
BAUER Bosch VCC826AF

3er. Premi. Un ciclomotor
DERBI Variant Start amb
intermitents.

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT

PODEU ADQUIRIR LES BUTLLETES A LES SEGÜENTS LLIBRERIES:

- La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 3
- Balmesiana, Duran i Bas, 6
- Signe, Mallorca, 301.

Podeu demanar-ho per correu enviant aquesta butlleta de comanda

BUTLLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1989 en suport de CATALUNYA CRISTIANA escriure:

- ☐ Talonaris a 5.000 ptes.
☐ Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms

Adreça

Població DP.

Tel. Província

Trameto l'import per ☐ xec barrat ☐ gir postal

PER INFORMACIÓ: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA.
Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A Tel. 301 37 18